

CETURTDIENA, 2010. GADA 25. MARTS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.10)

2. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Esam saņēmuši skumju vēsti, ka nesen ETA nošāvusi franču policistu *Jean-Serge Nérin*. Tas mums atgādina, ka terorisma problēma Eiropā vēl nav atrisināta. Parlamenta un savā vārdā izsaku līdzjūtību noslepkavotā policista ģimenei. Ceru, ka Spānijas un Francijas policija sauks pie atbildības ne tikai slepkavas, bet arī tos, kuri pasūtīja šo slepkavību.

Ir vēl viena satraucoša ziņa: 30 dalībnieku arests grupas „Sievietes baltā” demonstrācijā Kubā. „Sievietes baltā” ir ieslodzīto opozīcijas aktīvistu mātes un sievas. 2005. gadā Eiropas Parlaments piešķīra „Sievietēm baltā” Saharova balvu. Mēs šodien atbalstām šīs varonīgās sievietes un domājam par viņām un viņu grūto situāciju.

3. ECB 2008. gada pārskats - Ziņojums par 2009. gada pārskatu par euro zonu un valsts finansēm (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopīgas debates par šādiem ziņojumiem:

- *Edward Scicluna* ziņojumu Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā par ECB 2008. gada pārskatu (2009/2090(INI)) (A7-0010/2010) un

- *Sven Giegold* ziņojumu Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā par 2009. gada pārskatu par eiro zonu un valsts finansēm [COM(2009)0527 - 2009/2203(INI)] (A7-0031/2010).

Edward Scicluna, referents. – Priekšsēdētāja kungs! Pēdējie divi gadi ECB noteikti ir bijuši problemātiskākie kopš tās izveides, sargājot finanšu un cenu stabilitāti. Mans ziņojums par ECB 2008. gada pārskatu tika gatavots šādā kontekstā.

Ziņojumā galvenā uzmanība pievērsta ECB nepārtrauktajai reakcijai uz krīzi, tās priekšlikumiem par stratēģiju izklūšanai no krīzes, pieaugošajai nelīdzsvarotībai eiro zonā, ES finanšu iestāžu struktūras reformai un visbeidzot jautājumiem, kas saistīti ar šīs iestādes pārvaldību un atbildību. Ceru, ka ir rasts labs līdzsvars.

Finanšu un ekonomikas krīzes laikā ir piedzīvots lielākais globālās ekonomikas kritums kopš 1930. gadiem. Pēc relatīvi labvēlīga ekonomikas izaugsmes perioda, ko pieredzēja vairums Eiropas valstu, lielākās daļas dalībvalstu ekonomiku ir pārbaudītas ar „stresa testu” — nevis ar simulācijas modeli, bet reālā laikā ar reāliem notikumiem, kuru sekas ir bijušas sāpīgas un reālas. IKP 2008. gadā pieauga tikai par nieka 0,7 %, kam sekoja 4 % samazinājums 2009. gadā. Pagaidām visām ES dalībvalstīm tiek prognozēta ļoti gausa un nevienmērīga izaugsmes atgriešanās 2010. un 2011. gadā.

Vairums dalībvalstu piedzīvo budžeta deficīta un parādu pieaugumu. Komisijas ekonomikas prognoze 2009. gada rudenī paredzēja vidējo budžeta deficītu eiro zonā 6,4 % un vidējos valdību parādus 78,2 %, skaitļus, kuru abu pieaugums gaidāms 2010. gadā. Būs nepieciešami gadi, lai finanšu un ekonomikas krīzes radītie skaitļi atgrieztos pirmskrīzes līmenī.

Uzskatu, ka ECB ir pietiekami labi reaģējusi uz krīzi. ECB pamatfunkcija ir saglabāt cenu stabilitāti. Lai gan inflācija ievērojami pārsniedza ECB noteiktos griestus, kad tā 2008. gada jūnijā un jūlijā sasniedza 4 %, kopš tā laika inflācijas līmenis ir strauji krities. ECB ir arī vienmērīgi samazinājusi procentu likmes no augstākā punkta 4,25 % 2008. gada jūnijā līdz pašreizējai 1 % likmei 2009. gada maijā, cenšoties atdzīvināt aizdošanu un iekustināt Eiropas ekonomiku.

ECB papildu pienākums krīzes laikā bija paplašināt likviditātes nodrošinājumu, izmantojot nestandarta pasākumus. Bez šāda finanšu atbalsta daudzas finanšu iestādes, kas glabā daudzus Eiropas iedzīvotāju uzkrājumus un pensijas, bez šaubām, būtu sabrukušas.

Protams, var šķist, ka ECB procentu likmju samazinājumi nebija tik radikāli kā ASV Federālo rezervju sistēmai vai Anglijas Bankai.

Kamēr ECB veiktā apjomīgā naudas iepludināšana ir pasargājusi daudzas iestādes no sabrukuma, realitāte liecina, ka daudzas bankas nav tālāk nodevušas likviditāti klientiem, jo īpaši kaitējot maziem un vidējiem uzņēmumiem, uz kuriem balstās ekonomikas atveseļošanās. Tā vietā daudzas bankas izmantojušas likviditāti savu pozīciju nostiprināšanai. Neskatoties uz pamatoto sabiedrības nosodījumu, tas ir ļāvis tām izmaksāt arī prēmijas.

Es nevaru īsi neminēt politiskās reakcijas, kas nepieciešamas pašreizējai finanšu nestabilitātei, tematu, ko ietver daudzas neskaidrības un kam nepieciešama laicīga un izlēmīga rīcība. Tomēr es atstāšu šī temata izvērsanu saviem kolēģiem.

Tāpat kā iepriekšējie referenti, es uzskatu, ka šī Parlamenta un ECB dialogs ir konstruktīvs un attīstās pozitīvi. Tas ir jāizmanto kā pamats. Esmu pārliecināts, ka Parlamentam vajadzētu vairāk iesaistīties ECB valdes locekļu, tai skaitā nākamā ECB prezidenta, iecelšanā, ņemot vērā precedentu, ko nesē noteikusi iestādes jaunā viceprezidenta iecelšanas procedūra.

ECB ir atbildīga Eiropas iedzīvotāju priekšā ar Eiropas Parlamenta starpniecību. Mums jāstiprina šī atbildība. Galvenais, krīze ir parādījusi, ka neregulēti tirgi ne vienmēr atveseļojas paši un ir pakļauti sistēmiskam riskam. Šī iemesla dēļ ir svarīgi atbalstīt un pabeigt ES finanšu iestāžu struktūras vispārēju reformu kopumu un, it īpaši, izveidot Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju, iestādi, kam jādarbojas kā sargam, kurš agrīni brīdina par jebkādiem sistēmiskiem nestabilitātes riskiem finanšu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Sven Giegold, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ziņojums par 2009. gada pārskatu par eiro zonu un valsts finansēm tika gatavots laikā, kad eiro zona saskārās ar milzīgām problēmām, un šis periods vēl nav beidzies.

Ekonomiskā situācija raisa lielas bažas Eiropas iedzīvotājiem un visiem mums. Šoreiz Ekonomikas un monetārā komiteja pieņēma ziņojumu ļoti pretimnākošā noskaņojumā un ar ievērojamu balsu vairākumu. Es vēlētos iepazīstināt ar ziņojumu, pamatojoties uz to. No vienas puses, gan no attiecīgā Komisijas priekšlikuma, gan no ieteikumiem, ar ko plenārsēdē iepazīstina Parlaments un Ekonomikas un monetārā komiteja, ir pavisam skaidrs, ka ekonomiskā situācija ir jāstabilizē. No otras puses, krīze, sasniegusi zināmu stabilitātes līmeni, jo izaugsmes rādītāji ir nedaudz uzlabojušies, ir iegājuši otrajā fāzē, ko raksturo milzīgi valsts budžetu deficīti. Šī cena mums jāmaksā, lai izkļūtu no krīzes. Šajā aspektā ziņojuma vēstījums ir ļoti skaidrs. Mums jāatgriežas pie Stabilitātes un izaugsmes pakta iesāktā ceļa, cik ātri vien iespējams. Mēs nevaram nodot šādu parādu apmēru saviem bērniem un mazbērniem.

Tomēr ziņojumā arī ļoti skaidri pateikts, ka ar Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem nepietiek. Nav atbilstošu pasākumu koordinācijas uzlabošanai eiro zonā, un ir svarīgi atrisināt nelīdzsvarotību eiro zonā un palielināt budžeta un fiskālās politikas koordināciju.

Atbildīgie par šīm jomām eiro zonā tagad saskaras ar svarīgu uzdevumu rast atbildīgu risinājumu šīm problēmām. Tas nozīmē, ka nevar būt ne runas par to, ka katra valsts, domājot tikai par sevi, turpina uzstāt uz individuālām privilēģijām. Komisijai jo īpaši un arī eiro zonas valstīm ir milzīga atbildība par nepieciešamo pasākumu ieviešanu šajā situācijā. Es īsi apkopošu mūsu priekšlikumus šajā ziņā.

Pirmkārt, mums nepieciešami efektīvi ekonomikas koordinācijas instrumenti. Otrkārt, jāpieliek punkts eiro zonas strukturālajai atkarībai no ierobežotajiem resursiem. Mēs nevaram atļauties atkal ieslgt recesijā nākamajā naftas un resursu cenu paaugstināšanas reizē, kas jau tuvojas. Treškārt, ir svarīga finanšu tirgu efektīva regulēšana pēc šīs krīzes. Tomēr mēs šobrīd redzam, ka atsevišķas dalībvalstis dara visu, lai centrālās iestādes, piemēram, uzraudzības iestādes, pat negatavotu saprātīgus priekšlikumus. Ceturtkārt, nav pieņemami, ka šādā krīzē pretēji Eiropas Savienības vērtībām galvenā uzmanība nav pievērsta sociālās kohēzijas mērķiem. Tā vietā dalībvalstīm jāizmanto niecīgas procentu likmes savu parādu finansēšanai. Tādēļ mēs ziņojumā pieprasām izmantot eiro obligācijas vai līdzīgus pasākumus, lai solidāri palīdzētu vajātajām dalībvalstīm. Vissvarīgākais — nepieciešamās fiskālās politikas pārmaiņas nedrīkst veikt uz masu pirktspējas rēķina.

Vienkāršākais risinājums, kas ļautu mums panākt labu progresu šajā jomā, ir efektīva sadarbība nodokļu jomā.

Visbeidzot, Komisijai steidzami jānāk klajā ar dažiem priekšlikumiem par kopēju konsolidētu uzņēmuma peļņas nodokļa bāzi. Ziņojumā arī aicināts ieviest valstu ziņošanas sistēmu par uzņēmumu ienākumiem. Mēs aicinām jūs iesniegt atbilstošu priekšlikumu. Kopumā sadarbības principam jāņem virsroka pār konkurenci nodokļu jomā, jo īpaši tas attiecas uz *Monti* kunga padarīto darbu un iekšējā tirgus atdzīvināšanu. Mums nepieciešami jūsu efektīvi priekšlikumi, lai mēs neizietu no krīzes ar vēl lielākiem parādiem. Dalībvalstu stipra ekonomiskā sadarbība palīdzēs mums nodrošināt, ka mēs saviem bērniem atstājam nevis parādus, bet gan eiro zonu, kurā valstis sadarbojas, nevis viena otru gremdē konkurencē.

Jean-Claude Trichet, Eiropas Centrālās bankas prezidents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Priecājos būt kopā ar jums debatēs par rezolūciju par Eiropas Centrālās bankas 2008. gada pārskatu.

Saistībā ar pagājušā gadā notikušajām Parlamenta vēlēšanām šīgada debates tika atlikta uz ilgu laiku. Tomēr tas man dod iespēju apspriest pašreizējo situāciju debašu nobeidumā.

(FR) Priekšsēdētāja kungs! Kā jūs zināt, Eiropas Centrālā banka augsti vērtē ļoti ciešās saites ar Parlamentu, kas, starp citu, krietni pārsniedz līgumā noteiktās saistības. Gadu gaitā mēs esam izveidojuši ļoti auglīgu dialogu, un es teiktu, ka tikko dzirdētie *Scicluna* kunga un *Giegold* kunga izcilie ziņojumi to vēlreiz apliecina.

Šodien savā paziņojumā es īsi aplūkošu ekonomikas attīstību pagātnē un Eiropas Centrālās bankas veiktos pasākumus monetārās politikas jomā. Tad es runāšu par dažiem rezolūcijas priekšlikumā minētajiem jautājumiem un teikšu dažus vārdus par pašreizējo situāciju.

Vispirms par ekonomikas attīstību un monetāro politiku pagājušajā gadā. Kā ļoti daiļrunīgi izteicās *Scicluna* kungs, 2009. gadā Eiropas Centrālā banka darbojās apstākļos, kurus nākotnē ekonomikas vēsturnieki, visticamāk, raksturos kā visgrūtākos attīstītajām ekonomikām kopš Otrā pasaules kara.

Pēc finanšu krīzes pilnīgas intensificēšanās 2008. gada rudenī 2009. gads sākās ar ekonomiskās aktivitātes ilgstošu sinhronu brīvo kritienu visā pasaulē. Aptuveni līdz pagājušā gada aprīlim ekonomiskā aktivitāte mēnesi pēc mēneša samazinājās. Šajā periodā svarīgā palāvbības saglabāšanas firmas zīme — un tā bija ECB firmas zīme — bija spēja pieņemt nepieciešamos neatliekamajos un ārkārtējos lēmumus, vienlaikus paliekot nelokāmi uzticīgiem mūsu galvenajam mērķim saglabāt cenu stabilitāti vidējā termiņā.

Kopumā mēs esam pārliecināti, ka mūsu monetārās politikas nestandarta pasākumi, ko kopīgi pazīst kā palielinātu kredīta atbalstu, ir labi noderējuši eiro zonas ekonomikai. Tie ir atbalstījuši naudas tirgus darbību, veicinājuši finanšu apstākļu uzlabošanu un ļāvuši kredītiem labāk plūst uz reālo ekonomiku, nekā to panāktu tikai procentu likmju samazinājumi. Vispār bankas nodod ievērojami zemākas ECB procentu pamatlikmes mājāsaimniecībām un uzņēmumiem.

Galvenais princips nosaka, ka, situācijai normalizējoties un saglabājot šos pasākumus ilgāk, nekā nepieciešams, pastāv risks finanšu tirgus dalībnieku uzvedībai mainīties nevēlamā veidā, un mēs negribam veicināt atkarību.

Tādēļ 2009. gada decembrī mēs sākām pakāpeniski izbeigt dažus ārkārtējos likviditātes pasākumus, ņemot vērā uzlabošanu finanšu tirgos. Jo īpaši mēs atjaunojām iepriekšējā apjomā ilgtermiņa refinansēšanas operāciju skaitu, biežumu un termiņus. Vienlaikus mēs esam apņēmušies saglabāt pilnībā pretimnākošu likviditātes atbalstu eiro zonas banku sistēmai vismaz līdz šī gada oktobrim.

ECB Padome uzskata, ka pašreizējā nostāja monetārās politikas jomā ir piemērota un ka turpmāka stingra inflācijas gaidu noenkurošana labi prognozē cenu stabilitāti vidējā termiņā.

Atļaujiet man pievērsties dažiem jautājumiem, kurus jūs aplūkojāt rezolūcijā un minējāt ziņojumā.

Attiecībā uz atbildības un pārredzamības jautājumiem mēs augstu vērtējam regulāro dialogu ar Eiropas Parlamentu un konstruktīvo garu, kurā šīs sarunas notiek.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju Ekonomikas un monetārās komitejas atkārtoto atbalstu mūsu ceturkšņa monetārajam dialogam. Kā jau daiļrunīgi minēja referents, uzskatu, ka mēs esam atbildīgi Eiropas iedzīvotāju priekšā, kas nozīmē — Parlamenta priekšā.

Mēs uzskatām ECB par vienu no pasaules pārredzamākajām centrālajām bankām. Mūsu prakse rīkot preses konferences tūlīt pēc Padomes sanāksmēm par monetāro politiku katru mēnesi ir jauna iniciatīva, kuru

pagaidām neatdarina mūsu galvenās radniecīgās iestādes. Ar mūsu plašā ievadpaziņojuma publicēšanu tiešaistē mēs paskaidrojam lēmumus monetārās politikas jomā un to loģisko pamatu.

Pašreizējās krīzes laikā, kā jūs zināt, mēs esam pastiprinājuši mūsu komunikācijas centienus un tādējādi esam palīdzējuši izlīdzināt finanšu tirgu reakcijas, veidot uzticību un likt pamatus atveseļošanai.

Jūs lūdzāt arī ECB viedokli par tīrvērtes iestādes izveidi tādiem instrumentiem kā kreditriska mijmaiņas darījumiem (CDS) eiro zonā. Es gribētu teikt, ka eiro denominēta CDS tirgu stiprums ir tieši svarīgs Eirosistēmai attiecībā uz kontroli pār tās valūtas un finanšu stabilitāti eiro zonā.

Centrāla mijieskaita darījumi ir ļoti svarīgi ne tikai pārredzamības nodrošināšanai, bet arī riska iespējamības diversificēšanai un sadalīšanai un stimulu uzņemties pārmērīgus riskus mazināšanai. Konkrētos finanšu instrumentus, kuri tika ieviesti cenu fiksēšanai, nevajadzētu izmantot spekulācijai. Regulatoriem jāspēj veikt efektīvu izpēti par iespējamu neatbilstīgu uzvedību, un man šķiet, ka šeit mēs rīkojamies, ņemot vērā Parlamenta bažas.

Ļaujiet man bilst dažus vārdus par EMS nākotni problēmu pilnos laikos. Ekonomikas atveseļošanās turpinās, bet tas nenozīmē, ka krīze ir beigusies. Tomēr mēs droši zinām, ka atveseļošanās gaita būs nevienmērīga un ka mēs nevaram izslēgt paasināšanos.

Cita lieta, ka mēs joprojām sastopamies ar daudzām problēmām saistībā ar mūsu finanšu sistēmas reformu. Finansēm jāspēj konstruktīva, nevis destruktīva loma mūsu ekonomikās. Konstruktīvas lomas lakmusa tests ir finanšu kalpošana reālajai ekonomikai. Lai nodrošinātu šādu lomu, mums vēl ievērojami jāuzlabo finanšu sistēmas darbība.

Tiktāl liela uzmanība ir pievērsta banku nozarei. Efektīvām reformām jānotiek arī nebanku finanšu iestādēs un finanšu tirgu veidošanā un darbībā. Mums jāveido mehānismi un stimuli, lai nodrošinātu, ka finanses neiziet ārpus kontroles destruktīvā veidā, kā tas notika tieši pirms krīzes.

Mums jālikvidē sistēmiskie traucējumi, kas radīja Eiropas iedzīvotāju ekonomiskās grūtības. Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošana, kuras tiesisko pamatu pašlaik apspriež Parlaments, ir daļa no atbildes uz šo problēmu.

Eiropas ekonomika saskaras arī ar citām problēmām, un tās attiecas uz valsts finansēm, kā uzsvēra referents, un suverēnu finanšu veselību.

Eiropas Ekonomikas un monetārajā savienībā ir skaidrs pienākumu sadalījums. Respektējot šo pienākumu sadalījumu, ikviens var rēķināties ar ECB apņemšanos saglabāt cenu stabilitāti eiro zonā kā veselumā vidējā termiņā.

Pamatojoties uz mūsu nesenajām prognozēm šim gadam, šīgada beigās, pēc 12 eiro gadiem, mūsu gada inflācija vidēji būs 1,95 %. Tas atbilst mūsu cenu stabilitātes definīcijai: mazāks par 2 %, bet tuvu 2 %.

ECB apņemšanās, stratēģija un paveiktais ir saskanīgi. Eiropas Ekonomikas un monetārās savienības vienmērīga darbība balstās ne tikai uz monetāro savienību, bet arī uz ekonomisko savienību. Politikas veidotājiem valstu līmenī jāsauglabā valsts finanšu veselība un ekonomiku konkurētspēja.

Pašreizējos apstākļos, Eiropai gaidot svarīgus lēmumus, vēl svarīgāk nekā jebkad agrāk ir atzīt, ka veiksmīgai savienībai nepieciešama visu dalībnieku izšķirīga rīcība. Manuprāt, monetārā savienība Eiropā ir daudz kas vairāk nekā tikai monetārie pasākumi. Tā ir kopēja mērķa savienība.

(Runātājs piebilda franču un vācu valodā:

„Mums ir kopīgs mērķis.”)

Šis mērķis ir mūsu kopējais labums, un tas ir mūsu dibinātāju redzējums. Monetārā savienība nav ērtību lieta. Tā ir daļa no kopējā Eiropas iedzīvotāju integrācijas procesa virzības, kas aizsākās pēc Otrā pasaules kara.

Uzskatu, ka mēs bieži nepietiekami novērtējam Eiropas sasniegto. Mēs bieži pārāk ātri kritizējam mūsu iestādes un procesus. Bet kopumā tie ir strādājuši ļoti pat visgrūtākajos laikos. Es ticu, ka Eiropas iestādes un procesi ir saglabājuši efektivitāti finanšu krīzes laikā.

Šajā Atlantijas pusē mēs esam izvairījušies no dramatiskiem notikumiem, kas būtu varējuši izraisīt jaunu tās krīzes saasināšanos, kura sākās Savienotajās Valstīs 2008. gada septembrī. Šajā sakarībā es augsti vērtēju

eiro zonas dalībvalstu apņemšanos, ko tās pauda pēdējā Eiropadomes sanāksmē, nepieciešamības gadījumā veikt pārdomātas un koordinētas darbības, lai nosargātu finanšu stabilitāti eiro zonā.

Es vēlētos arī izmantot savu uzstāšanos Eiropas Parlamenta sēdē, lai izklāstītu to, ko jau pirmsdien teicu uzklaušanās Ekonomikas un monetārās komitejas sanāksmē. ECB Padomes mērķis ir saglabāt minimālu kredītu sliekšni nodrošinājuma pamata ieguldījumu kategoriju līmenī (BBB-) pēc 2010. gada beigām. Paralēli mēs ar 2011. gada janvāri ieviešim pakāpeniskā griezuma grafiku, kurš turpinās adekvāti aizsargāt Eirosistēmu. Es sniegšu tehnisko informāciju, kad ziņošu par ECB Padomes lēmumiem mūsu nākamajā tikšanās reizē 8. aprīlī.

Visbeidzot, uzskatu, ka vienotas valūtas ieviešana tikai pirms desmit gadiem ir līdz šim vislielākais sasniegums Eiropas integrācijas vēsturē — process, kas ir nodrošinājis mieru un labklājību Eiropā.

Globālā finanšu krīze ir radījusi jaunas problēmas, kuras mēs Eiropā risinām. Mūsu monetārā savienība un ļoti ciešās saiknes — vienotā tirgū — ar visu ES dalībvalstu ekonomikām ir novērsušas krīzes papildināšanu ar valūtu krīzēm, kā tas bija deviņdesmito gadu sākumā.

Šodien Eiropa gaida svarīgus lēmumus. Mūsu kopējais uzdevums ir turpināt nodrošināt mieru un labklājību, padarīt mūsu savienību par vēl pievilcīgāku vietu darbam un dzīvošanai.

Tādēļ mums nepieciešama pastiprināta uzraudzība, kā jau minēja referenti, un jāstiprina sadarbība. Mums jāatdzīvina arī kopīga mērķa un kopīgu ideālu sajūta, kas motivēja mūsu dibinātājus. Viņu uzdrīkstēšanās bija sapnis, un tas, ko mēs redzam šodienas pasaulē, apstiprina viņu izcilību.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. — Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribu pateikties jums par iespēju uzstāties debatēs par 2009. gada pārskatu par eiro zonu. Gatavojot gada pārskatu, mēs zinājām, ka jautājumi, kurus izvēlējamies, būs aktuāli. Tomēr pēdējā laikā tie ir kļuvuši vēl aktuālāki.

Ļaujiet man apsveikt abus referentus, *Edward Scicluna* un *Sven Giegold*, par izcilajiem ziņojumiem. Respektējot Eiropas Centrālās bankas neatkarību, es pievērsīšos *Giegold* kunga ziņojumam, kas dod ļoti būtisku ieguldījumu pašreizējās debatēs par ekonomikas koordināciju un ekonomikas pārvaldību eiro zonā.

Manuprāt, plašais atbalsts *Giegold* kunga ziņojumam Ekonomikas un monetārajā komitejā patiešām apliecina šīs pieejas un jautājumu atbilstību un līdzsvaru. Es pilnībā piekritu *Trichet* kungam, ka eiro ir ne tikai tehnisks monetārs veidojums, bet drīzāk gan Eiropas Savienības būtisks politisks projekts, kas jāaizstāv un jāattīsta Eiropas garā kā šodien, tā rīt, kā Eiropadome izsakās ļoti svarīgā brīdī.

Kopš 1999. gada eiro zona lielākoties ir bijusi ekonomiskās stabilitātes zona. Tā ir pasargājusi mūsu iedzīvotājus no ekonomikas satricinājumiem. Tomēr kopš 2008. gada beigām eiro zonu ir smagi skārusi globālā finanšu krīze. Neraugoties uz ekonomikas atveseļošanas pasākumiem un stiprajiem fiskālajiem stimuliem, finanšu tirgi joprojām ir svārstīgi un nenoteiktības līmenis joprojām ir ļoti augsts. Nesenās svārstības tirgū ir nopietni pārbaudījušas finanšu stabilitāti un ekonomikas pārvaldību eiro zonā, jo īpaši attiecībā uz Grieķiju.

Es vēlos teikt, ka Grieķija tagad ir ceļā uz 4 % deficīta samazināšanas mērķa sasniegšanu jau šogad, pēc tam kad Grieķijas parlaments šī mēneša sākumā pieņēma drosmīgus un pārliecinošus pasākumus, kuri tagad ir spēkā. Šis brīdis patiešām var kļūt par pagrieziena punktu Grieķijas fiskālajā vēsturē un ekonomikas attīstībā.

Tomēr ne Grieķija, ne eiro zona vēl nav iznākušas saulītē, jo aizvien pastāv bažas par finanšu stabilitāti eiro zonā. Tādēļ Komisija stingri aicina eiro zonas dalībvalstis pieņemt politiskus lēmumus par mehānismu, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti visā eiro zonā, par mehānismu, kuru var ātri iedarbināt saskaņā ar līgumu un tā sanāciju klauzulu, ja nepieciešams, un bez automatiskuma šajā mehānismā.

No mūsu puses es varu jums apgalvot, ka Komisija ir gatava radīt šādu Eiropas pamatu koordinētai un nosacītai palīdzībai, kuru var izmantot nepieciešamības gadījumā un pēc pieprasījuma. Mēs cieši un intensīvi sadarbojamies ar visām eiro zonas dalībvalstīm un ECB, lai panāktu risinājumu šajā nedēļā saistībā ar notiekošo Eiropadomes sanākumi.

Tomēr papildus neatliekamajai krīzes vadībai, mums jāapsver, kā no līdzīgām situācijām var izvairīties nākotnē, lai mums nekad neatkārtotos tāda situācija kā Grieķijā tagad. Grieķijas krīze liecina par pastiprinātas ekonomikas pārvaldības nepieciešamību. Tas jau bija atzīts, kā arī juridiskais pamats tam nodrošināts Lisabonas līgumā. Tādēļ mēs patlaban gatavojam priekšlikumus Lisabonas līguma 136. panta īstenošanai, un Komisija tuvākajās nedēļās gatavos priekšlikumu par pilnīgāku ekonomikas politikas saskaņošanu un pastiprinātu valstu uzraudzību.

Tāpat kā jūs, *Giegold* kungs, 28. punktā, mēs nožēlojam saistošu apņemšanos trūkumu starp valdībām par koordinācijas pastiprināšanu eiro zonā. Tādēļ ir nepieciešama integrēta un tālredzīga pieeja, kuras mērķis ir panākt politisku rīcību un skaidrus darbības pasākumus. Pirmkārt un galvenokārt mums jānovērš svārstīgi valstu deficīti, un tādēļ mums jāspēj labāk pārraudzīt eiro zonas dalībvalstu vidējā termiņa budžeta politiku. Mums jāspēj sniegt plašākus un stingrākus ieteikumus dalībvalstīm koriģējošu pasākumu veikšanai. Es ceru arī uz jūsu atbalstu šajā jautājumā.

Mēs varam labāk izmantot arī esošos instrumentus. Komisijai ir iespēja sniegt ieteikumus dalībvalstīm, kuru ekonomiskā politika draud pakļaut briesmām Ekonomikas un monetārās savienības pienācīgu darbību. Tas tika izmantots pagātnē, iespējams, pārāk reti. Saskaņā ar jaunā Lisabonas līguma 21. pantu Komisija var izteikt līdzīgus agrīnus brīdinājumus tieši dalībvalstij. Tas mums ir jādara, lai palīdzētu dalībvalstīm risināt radušās ekonomiskās problēmas daudz agrākā posmā.

Tā kā es jau izmantoju papildlaiku, nobeigumā turpināšu par makroekonomikas nelīdzsvarotību. Tas ir otrais pastiprinātās ekonomikas pārvaldības pamatelements. Vispār esmu vienprātis ar referentu šajā ziņā.

Es tikai gribu nobeigt, sakot, ka finanšu krīze ir skarbi parādījusi, ka pēdējo desmit gadu pastāvīgo ekonomikas izaugsmi nevar ņemt vērā. Šodien sliktākais var būt pagājis. Ekonomikas atveseļošanās tagad turpinās, bet tā joprojām ir trausla un nav pašuzturoša. Bezdarba līmenis vēl nav mainījies uz labo pusi. Tas pats attiecas uz valstu finanšu konsolidāciju, kas ir ilgspējīgas izaugsmes priekšnoteikums. Lai cik svarīgs ekonomikas atveseļošanai bija fiskālais stimulds, divi krīzes gadi ir aizslaucījuši vairāk nekā 20 gadus veikto valstu finanšu konsolidāciju.

Šie mākoņi aizēnos mūsu ekonomikas ainavu turpmākajos gados. Mums jādara viss iespējamais, lai attīrītu debesis un atjaunotu izaugsmi. Tādēļ šis laiks nav domāts parastai lietu kārtīšanai. Tā vietā šis ir laiks pārmaiņām, lai veicinātu ilgtspējīgu attīstību un radītu darbvietas.

Sophie Auconie, *PPE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos vispirms paust atzinību un pateikties referentam *Giegold* kungam, kurš sagatavojis augstas kvalitātes darbu un apliecinājis gatavību uz klausīt referentus no citām grupām.

Šis ziņojums, Eiropas Parlamenta reakcija uz Eiropas Komisijas gada pārskatu par eiro zonu un valsts finansēm, ir pilns ar analīzi un priekšlikumiem. Protams, to lielā mērā ietekmējusi 2009. gada lielais notikums — ekonomikas un finanšu krīze, kura, bez šaubām, ir visnopietnākā krīze, ar kuru Eiropas Savienība saskārusies kopš tās izveidošanas.

Saistībā ar šo krīzi esmu guvusi divas galvenās atziņas. No vienas puses, Ekonomikas un monetārā savienība ir parādījusi, cik noderīga tā ir. Stabīlā kopīgā valūta eiro ir spēlējusi īsta monetārā vairoga lomu. Piederība eiro zonai ir ļāvusi ne vienai vien valstij izvairīties no nacionālās valūtas devalvācijas, kas būtu tikai padziļinājusi krīzes sekas. Tādējādi eiro zona ir kļuvusi pievilcīgāka, kā liecina Īslandes gadījums.

Turklāt ECB aktīvā un elastīgā monetārā politika, palielinot likviditāti kredītiestādēs, ir spēlējusi nozīmīgu lomu, palīdzot Eiropas bankām noturēties virs ūdens.

Pirmā atziņa vēsta, ka, lai gan mēs bieži sakām, ka Eiropa ir būvēta uz krīzēm, šī krīze ir parādījusi, ka ekonomikas Eiropa ir vienlaikus gan efektīva, gan nepieciešama.

No tā es izsecinu otro atziņu, ka mums jāstiprina Eiropas ekonomikas pārvaldība. Šodien vienīgā īstā Eiropas ekonomikas politika ir monetārā politika. Budžeta politiku koordinācija ir ierobežota. Tomēr eiro zonai, kuras mērķis, kā atkal minēts šajā ziņojumā, ir integrēt visas Eiropas Savienības dalībvalstis, jāizveido efektīva pārvaldība ikvienā ekonomikas politikas aspektā.

Tai jā sākas ar makroekonomikas, kā arī ar finanšu pārraudzību, — saistībā ar šiem jautājumiem mēs aktīvi strādājam Eiropas Parlamentā. Tā jāvirza, ņemot vērā Stabilitātes un izaugsmes paktu, kā reāls fiskālās koordinācijas instruments. Šajā krīzes laikā ievērojamais ieņēmumu kritums, atveseļošanas plānā paredzētie nodokļu atvieglošanas pasākumi un ekonomikas stabilizētāju darbība ir izraisījuši dalībvalstu budžetu līdzsvara pasliktināšanos.

Valstu parādu samazināšana paliek pamatsaistība, jo tā skar mūsu bērnu nākotni. Būsim stingri un arī radoši. Domāsim par jaunu Eiropas fiskālo politiku, domāsim par eiro obligācijām un būsim droši Eiropas ekonomikas pārvaldībā!

Liem Hoang Ngoc, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! *Giegold* kunga ziņojums ir sevišķi nozīmīgs pašreizējās debatēs par makroekonomiku. Šis ziņojums ir vēl svarīgāks, ņemot vērā to, ka tā autors ir Parlamenta deputāts no Vācijas, kurš vēlējās pievērst Eiropas iedzīvotāju uzmanību Vācijas darbaspēka izmaksu samazināšanas stratēģijas kropļojošajai ietekmei vienotās valūtas sistēmā uz eiro zonas valstīm.

Vācijas valdība patiesībā gatavojas ievilkt eiro zonu un visu Eiropas Savienību vispārējā algu deflācijā, kam būs graujošas makroekonomiskās sekas. Tieši tāpēc, ka nav viendabīgu struktūrfondu un pietiekamu budžeta resursu, kā arī sastopoties ar devalvācijas neiespējamību, dalībvalstis ar norēķinu kontu deficītu ir nolemtas — tā vietā, lai pretotos — algu apgriešanai un sociālā nodrošinājuma sistēmu apjoma samazināšanai.

Rezultāts vispirms ir iekšējā pieprasījuma samazināšanās, kas kopš 2008. gada otrā ceturkšņa ir novedusi pie negatīvas izaugsmes, un tas bija pat pirms likviditātes krīzes sākuma. Otrkārt, mēs redzam personīgo parādu pieaugumu mājāsaimniecībās ar peticīgiem ienākumiem un līdzekļiem, kuru pirkatspēja vairs nepalielinās. Viņu parādus mājokļa iegādei vairoja visa neregulētā finanšu mašīnērija Spānijā, Apvienotajā Karalistē un Īrijā, kam bija graujošas sekas, kuras mēs novērojam paaugstināta riska krīzē.

Dāmas un kungi! Klausoties debates komitejā, šķiet, ka ievērojams skaits deputātu jau sāk aizmirst šīs krīzes laikā gūto pieredzi. Šī krīze nebūt nav pagājusi. Pašreizējā atveseļošanās ir jo trauslāka, ņemot vērā faktu, ka Eiropa turpina algu deflāciju un Komisija, kā arī Eurogrupas priekšsēdētājs un Eiropas Centrālās bankas prezidents, kuru mēs dzirdējam šodien, aicina dalībvalstis sasteigti piemērot pasākumus izklūšanai no krīzes, kurus var salīdzināt ar īstiem taupības plāniem.

Šie pasākumi draud apkarot izaugsmi tās pirmsākumos, kad tā tikko kļuvusi pozitīva, lai gan jaudas izmantojuma līmenis joprojām ir zems. Šie pasākumi nemazinās deficītu Grieķijā, Spānijā un citur, jo prognozētie nodokļu ieņēmumi arī nepildīsies. Tie palielinās bezdarbu un saasinās sociālo spriedzi.

Giegold kunga ziņojuma nopelns ir uzmanības pievēršana makroekonomiskajai nelīdzsvarotībai. Diemžēl galīgajā versijā, kuru grozīja Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, nav nosodīta algu deflācija. Tomēr kopumā *Giegold* kunga sāktās debates var būt noderīgas laikā, kad krīzes apšaubītā neoliberālā dogma ir atkal atgriezies Parlamentā, Padomē un Komisijā.

Ramon Tremosa i Balcells, ALDE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos apsveikt referentus — *Scicluna* kungu, kurš daudz zina par centrālajām bankām, un *Giegold* kungu. Mums bija garas diskusijas ar viņiem, un beigās mēs vienojāmies par daudziem kompromisa grozījumiem.

Šodien es vēlētos runāt par eiro. Es vēlos norādīt jums visiem, ka esmu iesācējs politikā: vēl pirms deviņiem mēnešiem es lasīju lekcijas par makroekonomiku Barselonas universitātē. 2008. gadā mana ģimene un es akadēmisku iemeslu dēļ dzīvojām Londonā un es biju aculiecinieks pēkšņam sterliņu mārciņas kritumam par 30 % divu nedēļu laikā. Pēkšņi visi mani angļu kolēģi bija kļuvuši nabadzīgāki, un mārciņa nav atveseļojusies vēl šodien. ņemot vērā mārciņas kritumu, es pat nevēlos iztēloties, kāda būtu pesetas vērtība šodien, ja tā vēl būtu mūsu makos.

Šie divi šausmīgās globālās ekonomikas krīzes gadi ir parādījuši, ka eiro mūs ir cieši noturējis pie stabilitātes. Faktiski tā ir vienīgā lielā Rietumu valūta, kura nav padarījusi tās lietotājus nabadzīgus.

Eiro ir bijis mierīgs patvērums pret globālo finanšu vētru milzīgajiem viļņiem, — es citēju britu finansista *David Marsh* fantāziju raisošo tēlu. Ilgus gadus būdams pārliecināts eiro skeptiķis, pirms 12 mēnešiem šis cienījamais valsts finansists publicēja eiro slavinošu grāmatu, atzīstot to par panākumu un uzskatot par nākotnes globālo valūtu.

Eiro šobrīd nav krīzes situācijā: tieši atsevišķu dalībvalstu fiskālās krīzes rada vienotās valūtas grūtības. Euro ir spīdošs monetārās savienības piemērs, kuru pēta un apbrīno Ķīnas, Indijas, Brazīlijas un Krievijas ekonomiskās elites. Euro nerada risku Vidusjūras reģiona valstu ekonomikām. Euro ir iespēja to ekonomikām pastāvīgi integrēties labās, reformējošās un attīstītās Centrāleiropas valstu praksēs.

Ziņojums, kuru mēs šodien apspriežam, ietver skarbu kritiku par īstenoto valsts intervenci Ķīnas valūtā. Tās mākslīgā devalvācija ir veicinājusi milzīgas globālās nelīdzsvarotības rašanos, kas ir viens no šīs krīzes cēloņiem.

Mēs eiro zonā nedrīkstam sodīt valstis, kuras eksportē visvairāk. Finanšu krīžu vēsture mums rāda, ka, atjaunojoties finanšu veselībai, ekonomikas atveseļošanās nāk roku rokā ar eksportu.

Tiesa, Vācijai atkal jāsāk patērēšana un vairāk jādarbojas kā Eiropas ekonomikas izaugsmes dzinējam. Tomēr nekādā ziņā nedrīkst vājināt tās eksporta spēku. Es esmu liberāls deputāts no Katalonijas, un manam reģionam, no kura nāk 28 % Spānijas eksporta, arī ir ļoti augsta eksporta attiecība pret iekšzemes kopproduktu: gandrīz 30 %. Tos, kuri strādā vislabāk, nevar sodīt.

Visbeidzot, eiro tagad ir liels prestižs visā pasaulē, bet tam nedaudz jāpacenšas, lai būtu pārredzams. *Trichet* kungs, Eiropas Centrālās bankas debašu stenogrammas ir jāpublicē, kā to dara Amerikas Savienotajās Valstīs, Japānā un Zviedrijā.

Philippe Lamberts, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Tā kā es vēlos, lai komisārs *Rehn* kungs mani saprot skaļi un skaidri, es runāšu angļu valodā.

Es vēlos no šodienas ielūkoties nākotnē. Kur mēs esam? Mums ir milzīgi un svārstīgi valstu deficīti, un atcerieties, Zālie neatbalsta šādus deficītus.

Otrkārt, mēs nevaram ignorēt faktu, ka mums jau ir milzīga sociālā nevienlīdzība, kas arvien padziļinās. 16 % Eiropas iedzīvotāju, kas dzīvo zem nabadzības sliekšņa, nav mazs skaitlis; 40 % spāņu, kas jaunāki par 25 gadiem un ir bez darba, nav mazs skaitlis, un es varētu vēl turpināt.

Tad mēs saskaramies ar klimata pārmaiņām un resursu trūkumu, un tas viss nozīmē, ka ir nepieciešami ieguldījumi infrastruktūrā, izglītībā, pētniecībā, jauninājumos u.c.

Tātad mēs uzskatām, ka mums patiešām vajadzētu pārslēgties.

Herman Van Rompuy pēc februāra samita sacīja, ka ievērojami jāpalielina un jāuzlabo makroekonomikas politikas koordinācija. Protams. Ko tas nozīmē? Tas nozīmē, protams, to, ka attiecībā uz budžeta izdevumiem mums nepieciešama lielāka salīdzinošā vērtēšana, lielāka iepriekšēja kontrole. Grieķija tērē 4 % no IKP militārajiem izdevumiem. Viņu gaisa spēki ir tikpat lieli kā *Luftwaffe*. Es domāju, kā tas nākas? Tāda maza valsts, bet bruņojas līdz zobiem.

Bet, ja mēs aplūkosim tikai izdevumu pusi, mēs negūsim panākumus. Mums jāaplūko, turklāt pamatīgi jāaplūko, mūsu nodokļu ieņēmumu koordinēšana, jo kas mums jādara? Mums no jauna jānolīdzsvaro nodokļu ieņēmumu slogs, proti, tas jāsamazina darba ienākumiem un jāpalielina citām ienākumu formām, tai skaitā ienākumiem no kapitāla. Mums jāpārlicinās, ka mums ir efektīvs korporatīvais ieguldījums — efektīvs, nevis tikai uz papīra —, un tas nozīmē CCCTB valstu ziņojumus u.c.

Mums jāievieš finanšu darījumu nodoklis, mums jāievieš oglekļa nodoklis, lai mainītu uzvedību un nodrošinātu ienākumus. Un mēs nevaram to izdarīt, tikai lūdzot valstis koordinēt savu politiku. Mums vajadzīga lielāka integrācija. Ja mēs to nedarīsim, mūsu valdības izrādīsies nespējīgas saskaņot nepieciešamību līdzsvarot budžetus un apmierināt sociālās un ieguldījumu vajadzības.

Tādēļ es uzskatu, ka Eiropa pašlaik atrodas sarežģītā situācijā. Izvēle ir starp augstāku integrācijas pakāpi, nevis tikai koordināciju, un lejupeju. Pieredze, kuru es guvu Kopenhāgenā, ir ne tikai tas, ka mēs palaidām garām klimata nolīgumu. Eiropa izrādījās nesvarīga, ja tā nerīkojas kopā. Mēs pārāk daudz laika pavadām koordinējot, pārāk maz laika — kopā rīkojoties. Tas ir mūsu pienenums šajās debatēs.

Kay Swinburne, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Tā kā esmu no dalībvalsts, kas nav eiro zonā, es neesmu pārliecināta, vai manam viedoklim kolēģu acīs būs kāda nozīme šajās debatēs. Šobrīd daudzi būtu gatavi apgalvot, ka eiro zonas problēma ir jārisina eiro zonas dalībniekiem.

Tomēr eiro neatrodas izolācijā. Tas atrodas globālajā tirgū, un globālā finanšu un ekonomikas krīze to ietekmē tāpat kā tos, kas atrodas ārpus eiro zonas. Mūsu valstu finanšu vadība labajos gados pilnībā ietekmē mūsu spēju reaģēt un atveseļoties šodien. Kā daudzi norādīja, ir iemesls, kādēļ Vācijas valsts deficīts ir pavisam atšķirīgs no Grieķijas valsts deficīta. Lai gan šīs valstis vieno kopēja valūta, to attieksme pret uzkrāšanu un izdevumiem ievērojami atšķiras. Pievienošanās monetārajai savienībai neapvienoja pilnīgi atšķirīgas kultūras un fiskālās politikas tradīcijas.

Apvienotās Karalistes skatījumā — ir daudz sakāmā par atšķirībām fiskālajā politikā. Mēs arī palielinājām savu valsts sektoru, tērējām un tērējām labajos gados, aizņemoties aizvien vairāk, lai radītu parādus, ko mēs pat nespējam atzīt, kad izskatījās, ka labie laiki ir aizgājuši uz neatgriešanos, un radījām kultūru, kurā šķietami cienījams Apvienotās Karalistes ekonomists pagājušajā nedēļā nostājās vienas mūsu komitejas priekšā un apgalvoja, ka valdības var uzburt naudu.

Būtībā nauda valsts sektora finansēšanai neparādās kā uz burvja mājienu. Tā nāk no privātā sektora nodokļu ieņēmumiem. Vācija to saprot. Tās politika nesenā pagātnē ir koncentrējusies uz valsts izdevumu izmantošanu un iniciatīvām, lai palīdzētu stimulēt privāto sektoru. Tātad tā ir stingrā atveseļošanās pozīcijā. Galu galā, valsts sektors ir padarījis savu darbu krīzes laikā. Tas glāba bankas un rīkojās, kad privātajam sektoram neveicās. Tagad ir privātā sektora kārta dot savu ieguldījumu.

Taupības pasākumu negatīvā puse, kas atbrīvos centīgi strādājošus cilvēkus no darbvietām valsts sektorā, jāpārvērš par pozitīvo jaunu uzņēmumu veidošanai, izmantojot uzņēmējdarbības garu, samazinot uzņēmumu dibināšanas izmaksas, lai viņi var radīt peļņu gūstošu privāto sektoru, kam jāizved visas mūsu valstis no tām bedrēm, kurās mēs tagad atrodamies. Visām valstīm, kuras dažos pēdējos gados piekopusas neilgtspējīgas ekonomiskās politikas, arī manai valstij, jāsaprot, ka pārmaiņas ir svarīgas un nenovēršamas.

Jürgen Klute, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos izmantot šo iespēju vēlreiz aplūkot situāciju Grieķijā, jo uzskatu, ka krīze Grieķijā dod mums ieskatu eiro zonas politiskajā statusā. Tomēr vispirms es vēlētos komentēt Vācijas kancleres *Merkel* kundzes aicinājumu izslēgt Grieķiju no eiro zonas, ja nepieciešams.

Mana grupa, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, uzskata, ka šis priekšlikums ir pilnīgi absurds. No vienas puses, mēs runājam par kopienu ar kopīgu mērķi. Ja mēs to domājam nopietni, tad nevaram, no otras puses, aicināt izslēgt dalībvalsti pirmajā lielajā vai mērenajā krīzē, kuru piedzīvojam. Tas ir absurdi! Galvenais, tas nozīmētu atzīt neveiksmi, kas savukārt nozīmētu klanīšanos finanšu sektora priekšā.

Finanšu sektors ir nekaunīgi ļāvis nodokļu maksātājiem sevi izpirkt no krīzes, bet tagad mūs aicina liegt šāda veida palīdzību Grieķijai. Būs grūti izskaidrot pensionāriem un strādniekiem Grieķijā un citās krīzes skartajās valstīs — plašsaziņas līdzekļi vēsta, ka Portugāle būs nākamā valsts, kuru rūpīgi pētīs —, kāpēc viņiem tiks maksāt vēl, ja viņi jau ir atbalstījuši bankas ar saviem nodokļiem. Šī ceļa izvēle līdzinātos ES projekta triekšanai pret sienu.

Neskatoties uz visai pamatoto Grieķijas kritiku — un Grieķijas deputāti sapratīs, ka viņu valstī ir daudz darāmā —, krīze nekādā ziņā nav tikai Grieķijas atbildība. Es vēlos norādīt, ka lielākā daļa lēmumu par finanšu politiku eiro zonā ir nodota Eiropas Centrālajai bankai. Eiro nevar nodrošināt atbildi uz atšķirīgajiem produktivitātes līmeņiem atsevišķās ekonomikās. Tādi lielie eksportētāji kā Vācija nospiež Grieķijas ekonomikas politiku uz ceļiem. Tādējādi tas arī atspoguļo krīzi ES ekonomikā un konkurences politikā.

Tādēļ mēs aicinām atcelt finanšu palīdzības aizliegumu ES dalībvalstīm. Dalībvalstīm eiro zonā ir jābūt pieejamiem eiro aizdevumiem, Eiropas Centrālajai bankai jāuzpērk parādi, tāpat kā to darīja ASV Federālais dienests, un jāaizliedz kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumi. Tieši par to mēs tagad runājam.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

SĒDI VADA: P. SCHMITT

Priekšsēdētāja vietnieks

Nikolaos Salavrakos, *EFD grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Gan Eiropai, gan Grieķijai 25. martā ir dzimšanas diena. Eiropas Savienība tika izveidota 1957. gada 25. martā ar Romas līgumu. Grieķijas valsts tika dibināta 1821. gada 25. martā.

Šodien, savā dzimšanas dienā, Eiropa un Grieķija tiek pārbaudītas: Eiropa — saistībā ar kohēziju, bet Grieķija — saistībā ar ekonomiku. Visi Parlamentā zina, ka sešām no 15 eiro zonas valstīm ir lieli valsts parādi un finanšu deficīts. Mēs zinām, ka visās 30 ESAO valstīs parāds pārsniedz 100 % no IKP un ir par 30 % lielāks nekā 2008. gadā. Pat Amerikas Savienotās Valstis pašreizējās nepieredzētās ekonomikas krīzes laikā cenšas risināt savas problēmas, galvenokārt drukājot naudu.

Mēs zinām arī to, ka Grieķija ir ieviesusi tik stingrus taupības pasākumus, ka tas ir novārdzinājis tās iedzīvotājus. Daudzi teiks, ka Grieķija to ir pelnījusi un tai par savām kļūdām ir jāmaksā. Jā, atsevišķus cilvēkus ir jāsauc pie atbildības. Tomēr nedrīkst aizmirst, ka Eiropas valstu, it īpaši Vācijas, produktu imports Grieķijā par 15 miljardiem eiro pārsniedz Grieķijas eksportu.

Tāpēc es gribētu lūgt Eiropas Savienības vadošās amatpersonas paturēt prātā, ka spekulācija šajā jomā radīs ģeopolitisku situāciju plašākā politikas jomā.

Priekšsēdētājs. – Paldies! Jūsu laiks ir beidzies. Es gribētu jūs lūgt ievērot jums atvēlēto uzstāšanās laiku.

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu izteikties par darba kārtību. Deputāti vēlas par šo jautājumu balsot vēlāk, un mums būs nopietnas problēmas, ja mēs neievērosim savu uzstāšanās laiku.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Trichet* kungs, vispirms es vēlos jūs apsveikt par jūsu panākumiem pēdējo gadu laikā. Tomēr vienlaikus jums jāzina, ka miljoniem cilvēku šobrīd ir ļoti noraizējušies par eiro, un mēs negaidījām, ka šī paaudze piedzīvos ko tādu.

Vispirms mūs uztrauc tas, kas turpmāk notiks ar sešu mēnešu un gada refinansēšanas operācijām, un tas, vai jums izdosies atteikties no šo ārkārtējo likviditātes pasākumu kopuma. Tikai mazohistiski noskapoti cilvēki varētu nenovēlēt jums veiksmi finanšu politikas jautājumā. Tomēr arī inflācija rada pamatu bažām, un jūs šajā jomā gūstat labus panākumus. Būdamis austrietis, es gribētu iebilst pret Vācijai adresēto aso kritiku. Ikvienam vajadzētu zināt, ka kādreiz Vācija lielā mērā bija stabilitātes avots. Tagad šī valsts jāsoda tāpēc, ka tā daudzās jomās guvusi labākus rezultātus nekā pārējās valstis. Nav iespējams solidarizēties ar cilvēkiem, kas ir atbildīgi par sliktu pārvaldību, nevajadzīgiem un pārmērīgiem administratīviem pasākumiem.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Būdamis Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas ēnu referents ziņojumam par Eiropas Centrālās bankas 2008. gada pārskatu, es esmu ļoti apmierināts ar ziņojumu, kuru patlaban apspriežam. Pateicoties ciešajai un efektīvajai sadarbībai ar *Scicluna* kungu un it īpaši ar *Tremosa* kungu no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas, manuprāt, mums ir izdevies sagatavot ļoti līdzsvarotu skaidrojumu par ECB 2008. gada pārskatu. *Trichet* kungs un *Rehn* kungs bija ar mani vienisprātis.

Es domāju, ka ECB 2008. gadā, kas bija pirmais krīzes gads, saskārās ar ļoti sarežģītiem uzdevumiem. Es uzskatu, ka ECB par spīti problēmām ir darbojusies efektīvi un galvenokārt ļoti apdomīgi. Šī pieeja ir atspoguļota *Scicluna* kunga ziņojumā. Tomēr ECB situācija nav vienkārša, un nešķiet, ka tuvākajā laikā tā varētu mainīties. No vienas puses, mēs vēl ne tuvu neesam pārvarējuši krīzi, un, no otras puses, plānotie reglamentējošie pasākumi Eiropas Centrālajai bankai rada jaunus uzdevumus un problēmas. Ir svarīgi, lai ECB nākamajos mēnešos un gados turpinātu nodrošināt eiro zonas stabilitāti. ECB, tāpat kā tankkuģim starptautiskajos ūdeņos, ir jāuztur pareizais kurss.

Otrkārt, — *Trichet* kungs, es jau to pieminēju priekšpēdējā diskusijā par monetāro politiku — ir jāsaglabā ECB neatkarība, it īpaši ņemot vērā, ka nākotnē to iekļaus Eiropas Sistēmisko risku kolēģijā. Tas ir ļoti svarīgi, jo jūs kā prezidents un pārējie ECB locekļi būsiat aktīvi iesaistīti šajā jomā. Tam ir jābūt svarīgam kritērijam attiecībā uz pārējo šīs bankas veikto pasākumu turpmākajiem novērtējumiem. Tas mums ir jāpatur prātā, kad izskatīsim citus ziņojumus nākamajos piecos gados.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *Trichet* kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, karalis ir pliks! Tas ir precīzs situācijas nopietnības raksturojums. Šobrīd ir lietderīgi koncentrēties uz situācijas uzlabošanu, un pirmais solis var būt tikai Eiropas ekonomikas pārvaldība, bez kuras ekonomiskā sistēma neattīstīsies un pat mazināsies parāda ilgtspēja.

Griekija ir jāatbalsta, mums tai jāsniedz palīdzība un jāizvairās no domino efekta attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuru tautsaimniecībām raksturīgs vājš konkurētspējas līmenis un paaugstināts parāda līmenis. Reālai Eiropas pārvaldībai ir jāgarantē trīs mērķi: 1) izaugsmes politika; 2) finanšu instruments izaugsmes ilgtspējas nodrošināšanai; 3) ārkārtas situāciju pārvaldības politika.

Šorīt es dzirdēju daudzas runas, kurās tika slavināta eiro vērtība. Tas ir ļoti labi, un, protams, es tam piekrītu, bet kāpēc neapsvērt eiro kā valūtu, kas mūs ne tikai glābj no inflācijas, bet ar nelielu garantēta parāda palīdzību nodrošina arī lielāku likviditāti, lai sāktu nopietnu Eiropas ieguldījumu programmu, laižot klajā eiro obligācijas? Attiecībā uz ārkārtas situāciju pārvaldību es atbalstu ideju par Eiropas Monetārā fonda izveidi, kas būtu prātīgs risinājums.

Dāmas un kungi, nobeigumā es gribētu skaidri pateikt, ka šajā posmā nedrīkst nogaidīt, tā sakot, dreifēt, gaidot, kad beigsies garā nakts. Mums nav vajadzīga „*Don Abbondio* Eiropa”. Ja Eiropa neparādīs drosmi tagad, tad kad?

Sharon Bowles (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, mums komitejā bija smaga darba nedēļa kopā ar ECB prezidentu, Eurogrupas priekšsēdētāju un ECB prezidenta vietnieka kandidātu. Mēs visi esam vienisprātis, ka par pamatprasību izvirzāma stingrāka dalībvalstu uzraudzība, veicot precīzu statistiku, lai nodrošinātu iespēju laikus iejaukties.

Šis darbs jau ir sācies, kā arī Statistikas birojam (*Eurostat*) ir sniegtas revīzijas pilnvaras, un komiteja ar nepacietību gaida, kad varēs izmantot savu palielināto ietekmi, lai sniegtu palīdzību.

Bet ir jāievēro arī rādītāji ne tikai attiecībā uz Stabilitātes un izaugsmes paktu. Viens variants ir lielāka fiskālā saskaņošana, kas saistīta ar makroekonomisko stabilitāti. Bet tas, protams, ir mēģināts. Atcerēsimies 2001. gada traci saistībā ar *ECOFIN* izteikto brīdinājumu Īrijai fiskālā pārpalikuma laikā. Mēs guvām mācību — ievērot disciplīnu budžeta pārpalikuma laikā ir pat grūtāk nekā nodrošināt kārtību deficīta apstākļos. Un, gluži tāpat kā finanšu tirgus gadījumā, nespēja nodrošināt šo kārtību beidzas ar krīzi.

Lai novērstu nelīdzsvarotību dalībvalstu starpā, uzmanība jāpievērš konkurētspējas zaudēšanai, kas bieži vien iet roku rokā ar šķēršļu likšanu vienotajā tirgū un nespēju risināt strukturālās reformas, tostarp pensiju jautājumu. Arī tas ne vienmēr izraisa deficītu.

Visbeidzot, *Scicluna* kungs minēja, ka Eiropas Centrālās bankas nodrošinātā likviditāte ir bijusi vērtīgs instruments krīzes pārvarēšanai, bet tas nav izmantots reālajā ekonomikā. Bieži vien tika vienkārši veikti atkārtoti ieguldījumi aktīvos, paaugstinot procentu likmi. Es uzdrīkstos teikt, ka daži no tiem, izmantojot pārdošanas ar atpirkšanu līgumu, atkal nonāca aprītē atpakaļ pie ECB. Nav šaubu, ka dažos gada ceturkšņos to pat uzskatīja par darījumu, par ko pienākas prēmija. Tāpēc es vaicātu, vai mums tiešām ir jāklausa šādu banku lūgumos par jaunu kapitāla pietiekamības īstenošanas termiņu?

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Sākumā es vēlētos pateikt, ka šis ir svarīgs ziņojums, ar ko ir panākts kompromiss dažādo Eiropas Parlamenta viedokļu starpā. Tajā noteikti sociālās kohēzijas elementi, kuri nav apspriesti līdzīgās Eiropas Parlamenta debatēs. Mēs arī vēlētos, lai tas būtu signāls nopietnam pagrieziena punktam Eiropas Savienības politikā kopumā.

Protams, ziņojums attiecas uz 2009. gadu, bet 2010. gadā notiek lielas pārmaiņas, kas nenoliedzami skar manu valsti, Grieķiju. No tā varētu secināt, ka mums papildus monetārajai savienībai ir vajadzīga arī ekonomikas un politiskā savienība, kā jau daudzi to ir teikuši. Euro ir jāpapildina ar obligātu sociālā nodrošinājuma rādītāju attiecībā uz sociālo kohēziju.

To skaidri pierāda dažādie Grieķijas izteikumi, no kuriem vairums ir nepareizi. Piemēram, es varu tikai norādīt uz to, ka Grieķijas produktivitāte nebija ievērojami zemāka kā vidēji visās ES 27 dalībvalstīs. To skaidri apliecina *Eurostat* statistikas dati — gan 2007., gan 2008. gadā šis rādītājs bija 90 %.

Pēdējo divu vai trīs gadu laikā budžeta deficīts un valsts parāds Grieķijā palielinājās tāpēc, ka saruka ienākumi, krīzes dēļ samazinājās ieņēmumi no ārzemēm, piemēram, tūrisms un kuģniecība, un palielinājās valsts izdevumi. Protams, pastāvēja izšķērdība, bet cilvēki tika arī iesaistīti valsts sektorā dažādā veidā.

Tas nenoliedzami ir jāmaina; mums arī jāpieprasa minētais sociālās aizsardzības rādītājs, nevis jāapmierinās ar vispārīgiem aicinājumiem nedarīt neko tādu, kas pārmērīgi ietekmēs cilvēkus, kuriem ir ļoti mazi ienākumi. Izdevumi un instrumenti ir jākontrolē tāpat kā viss pārējais, kas ievērojami palielinājies pēdējo divu gadu laikā, bet it sevišķi jākontrolē ieņēmumi, kuri ir vienlīdz ievērojami samazinājušies. Nedrīkst samazināt ienākumus lielai sabiedrības daļai, kas dzīvo uz nabadzības robežas.

Acīmredzot šie jautājumi arī ir saistīti ar šodien Briselē notiekošo augstākā līmeņa sanāksmi. Tomēr *Giegold* kunga ziņojumam jābūt arī signālam vispārējām izmaiņām un šo viedokļu iekļaušanai Stabilitātes paktā. Galvenais, mums nav jāmeklē glābiņš nepieņemamajā idejā par Eiropas Monetārā fonda izveidošanu, kas turklāt nav dzīvotspējīga.

(Aplausi)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! *Rehn* kungs un *Trichet* kungs pamatoti runā par pašreizējo situāciju. Grieķijas stāvoklis eiro zonā ir ļoti nestabils, un, manuprāt, risinājums ir atkarīgs no Starptautiskā Valūtas fonda (SVF). Pašlaik SVF ir īstā organizācija, kas var palīdzēt Grieķijai izkļūt no krīzes. Ja tas neizdodas, mums ir apņēmīgi „jāpārcērt šis Gordija mezgls”. Tām valstīm, kas neievēro eiro zonas noteikumus, ir no tās jāizstājas.

Priekšsēdētāja kungs, centīsimies gūt mācību no šīs situācijas. Pievienojoties eiro zonai, Grieķija bija tikpat neparedzama kā Delfu orākuls. Tās iesniegtie dati bija neskaidri un neuzticami. Grieķijas valdībai nav tiesību uzstāt, ka risinājums jārod pārējām eiro zonas valstīm, jo tās it kā esot daļēji atbildīgas par pašreizējo Grieķijas krīzi. Tas ir tas pats, kas apgriezt pasauli kājām gaisā. Nevienam, kas sniedz maldīgu informāciju, nav tiesību apsūdzēt kādu citu. Tāpēc es gribētu uzdot *Trichet* kungam un *Rehn* kungam konkrētu jautājumu: vai jūs

zinājāt, ka Grieķijas sniegtie dati, pievienojoties eiro zonai, bija neprecīzi un nepilnīgi? Ja nē, vai jums to nevajadzētu zināt? Es ceru, ka jūs man sniegsiet godīgu atbildi uz šo jautājumu.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu novēlēt savam tautietim veiksmi 25. martā.

Kapitālisma krīze ir izraisījusi darba ņēmēju dzīves līmeņa spirālveida pasliktināšanos. Vienlaikus tā ir devusi kapitālismam iespēju paātrināt pret darbaspēku vērstas politikas piemērošanu. Pret strādniekiem vērstā valsts terora iespaidā plutokrāti sāka istu karu pret pamatalgām un sociālajām tiesībām, lai palielinātu kapitāla peļņu.

Eiropas Savienības un dalībvalstu īstenotās pret tautu vērstās politikas balsts ir ECB. Tā ir skarba politika, ko piemēro, pamatojoties uz kapitāla rentabilitātes kritēriju. Kopš tika izveidota minētā banka, nepārtrauktie aicinājumi samazināt algas un paātrināt kapitālisma pārstrukturēšanu ir guvuši auglīgu augsnī kapitālisma krīzē.

ECB, noveļot krīzes smagumu uz strādājošo pleciem, ir rīkojusies kā plutokrātijas buržuāzistiska labā roka. Tā ir novirzījusi bankām un monopoli grupām vairāk nekā 1 triljonu eiro. Un tagad tā aicina strādājošos atmaksāt zaudējumus.

Tāpēc ir jāpaātrina cīņa pret imperiālismu, lai Eiropas Savienība izklūtu no krīzes, kā arī cīņa par tautas varu, tautas ekonomiku un sociālismu.

Godfrey Bloom (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Dzirdot par eiro veiksmi, man šķiet, ka es esmu dzīvojis kādā paralēlā pasaulē. Varbūt mazliet nolaidīsimies uz zemes?

Ibērijas pussalā un daudzās eiro zonas valstīs bezdarbs, arī jauniešu bezdarbs, ir kļuvis par hronisku parādību. Jau gadiem ilgi tas sasniedz 30–40 % līmeni. Tam nav nekāda sakara ar krīzi. Tas ir īsts posts. Amerikas Savienotajās Valstīs IKP uz vienu iedzīvotāju ir ievērojami lielāks nekā Eiropas Savienībā. Klusā okeāna reģiona valstu IKP krietni pārsniedz Eiropas Savienības IKP.

Nē, eiro nebūt nav veiksmes stāsts. Tas jau cieš sakāvi. Tas brūk mūsu acu priekšā. Aplūkosim tikai dažus ekonomikas pamatelementus. Nav pēdējā aizdevēja, kas ir gatavs sniegt finansiālu palīdzību arī tad, kad visi pārējie atsakās to darīt, tāpēc mums ir Grieķijas krīze un draud arī Portugāles krīze. Aizdevēja nav. Valūtas pārvaldībā tas vispār ir neiespējami, neņemot vērā, vai tā ir optimāla valūtas zona vai nav.

Trūkst saskaņotas fiskālās politikas, tāpēc tas ir lemts neveiksmei un jau šobrīd cieš sakāvi.

Ar jūsu atļauju es gribētu atgādināt visiem klātesošajiem, ka ir divu veidu cilvēki: labklājības radītāji, kas strādā privātā sektorā un rada labklājību, un tie, kas šo labklājību izmanto, — politiķi un birokrāti, un tādu ir pārāk daudz. Mūsu ir pārāk daudz. Mēs esam ekonomikas nasta, un, kamēr minētās valūtas zonas nesāks samazināt izdevumus valsts sektorā, kļūs arvien sliktāk un sliktāk.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Krīzes galvenais cēlonis ir mafija. Es minēšu dažus piemērus no manas valsts, Rumānijas. Ticiet man, būdams rakstnieks un vēsturnieks, kas vada dienas laikraksta un nedēļas žurnāla izdevniecību, es ļoti labi zinu, ko runāju.

Kopš 1990. gada ir nelikumīgi privatizēti aptuveni 6000 uzņēmumu, kuru vērtība ir 700 miljardi eiro. Diemžēl līdz šim ir saņemti tikai 7 miljardi eiro jeb 1 % no šīs naudas. Daudzos gadījumos privatizācija izpaudās tādējādi, ka Rumānijas valstij piederošie aktīvi vienkārši tika nodoti citu valstu īpašumā, citiem vārdiem sakot, tika nacionalizēti. Tā vairs nav tirgus ekonomika, bet tā ir „džungļu ekonomika”.

Minētā situācija ir atkārtojusies vairākās Balkānu valstīs, kurās vietējā mafija ir apvienojusies ar pārrobežu mafiju, izveidojot organizētās noziedzības karteli. Tieši tāpat kā pirms 100 gadiem Balkānu pussala atkal atrodas uz pulvera mucas. Sociālo protestu vilnis Grieķijā var ātri sasniegt pārējās šā reģiona valstis.

Ja 20. gadsimtā mēs runājām par eksporta revolūciju, tad 21. gadsimtā mēs varam runāt par eksporta bankrotu. Bads ir bijis visspēcīgākais vēlēšanu faktors vēsturē. Mums jāpievērš uzmanība nevis cīņai pret korupciju, kas zināmā mērā ir abstrakts jēdziens, bet cīņai pret korumpantiem.

Iedzīvotāju noskaņojums kļūst arvien drūmāks, un, ja mums neizdosies izskaust krāpšanu mūsu valstīs, Eiropas Savienības cēlais projekts sabruks kā smilšu pils.

Tomēr vēl ir cerība uz izglābšanos, — šādās vēstures krustcelēs ir jārod radikāls risinājums. Mafija ir ne vien jāpakļauj, bet jāiznīcina pilnībā.

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu sirsnīgi pateikties Eiropas Centrālās bankas prezidentam *Jean-Claude Trichet* par ļoti sekmīgo darbu pēdējo sešu gadu laikā. Es gribētu arī pateikties referentiem par iesniegto ziņojumu, kas ir guvis vairākuma atbalstu. *Rehn* kungs, es gribētu jums atgādināt, ka jūs gaida ļoti nopietni uzdevumi. Es ceru, ka Komisija beidzot ir saņēmusi drosmi, lai jaunajā priekšlikumā aplūkotu Stabilitātes un izaugsmes pakta nepilnības. Finanšu ministru pārvaldītas ekonomikas modelis šajā gadījumā nav risinājums, jo šiem finanšu ministriem iepriekš tas neizdevās. Mums vajadzīga automatizēta sistēma. Mums nav vajadzīga ekonomikas pārvaldība finanšu ministru pakļautībā. Tā vietā mums vajadzīga automatizēta sistēma, kura reaģē uz pārkāpumu gadījumiem un kuru atbalsta un vada ECB un Komisija. Tas varētu būt augstākā līmeņa sanāksmes iznākums.

Es vēlētos izteikt divas piezīmes par *Trichet* kunga teikto attiecībā uz eiro zonu. Es ļoti atzinīgi vērtēju jūsu teikto par to, ka mums jābūt konkurētspējīgiem pasaules mērogā. Runa ir ne tikai par eiro zonas valstu savstarpējo konkurenci, bet par to, lai mēs spētu konkurēt ar ASV un Āziju.

Otrkārt, ES lielā mērā izdevās līdzsvarot savu budžetu, pateicoties valstīm, kurās ir budžeta pārpalikums. Ja tā nebūtu noticis, ECB būtu jāpiemēro daudz bargāka politika.

Treškārt, ekonomikas vēsturē nav piemēru, ka valstis, kurās samazinās iedzīvotāju skaits, ilgtermiņā radītu iekšējā tirgus attīstību. Tām ir jāeksportē sava produkcija.

Par Vāciju jāsaka, ka, stājoties Ekonomikas un monetārajā savienībā, tā sevi parādīja vāji, bet tad saņēmās, un patlaban tā ir kļuvusi par piemēru pārējām valstīm. Bet ar to nepietiek. Mums ir diezgan daudz darāmā budžeta konsolidācijas jomā. Paveikto darbu nedrīkst novērtēt par zemu. Kuram radās doma sodīt ļoti veiksmīgās valstis un atstumt tās, kas nav izpildījušas savas saistības? Tā nav patiesa Eiropas politika. Tāpēc es gribētu novēlēt Komisijai drosmi un sirsnīgi pateikties ECB.

(Aplausi)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos apsveikt abus referentus par izcili paveikto darbu šajos īpaši sarežģītajos apstākļos.

Drīz sāksies viena no izšķirīgākajām augstākā līmeņa sanāksmēm, un vēl arvien nenorimst diskusijas par tā saukto Grieķijas jautājumu un to, vai mums vajadzētu pieņemt Eiropas mehānismu, kas krīzes laikā darbotos kā ekonomikas aizsardzības indikators, lai nodrošinātu eiro zonas stabilitāti.

Nav šaubu, ka šajā situācijā galvenā atbildība ir jāuzņemas Grieķijai, un šī valsts to ir pilnībā uzņēmusies. Tomēr pastāv arī kolektīvā atbildība. Vienotā valūta ir devusi ļoti daudz, bet tai ir arī nopietnas vājās puses. EMS vienpadsmit pastāvēšanas gados mēs nevēlējāmies redzēt un atzīt, ka konkurētspēja ir atšķirīga un ka izteiktā nevienlīdzība un nelīdzsvarotība eiro zonas valstu starpā nav savienojamas ar eiro zonas dzīvotspēju un stabilitāti.

Uz to skaidri norāda spekulatīvie uzbrukumi, kas līdz šim tika vērsti galvenokārt pret Grieķiju, bet kas nesen ir izraisījuši arī Portugāles kredītvērtējuma samazināšanos un jau tiek vērsti arī pret citām valstīm, piemēram, Itāliju un Spāniju, un neviens nezina, kādas tam būs sekas.

Tādēļ, ja mēs vēlamies parādīt, ka spējam tikt galā ar situāciju, mums nekavējoties jāsāk veidot jaunu, spēcīgāku ekonomiskās sadarbības un pārvaldības modeli, kurā, *Langen* kungs, tiek ievēroti Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumi un kurš vienlaikus spēj pārsniegt finansiālu koordināciju šaurā nozīmē, lai panāktu ekonomikas saskaņošanu, nosakot papildu kritērijus, un sasniegt ES nodarbinātības un ilgtspējīgas attīstības stratēģijas mērķus.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! *Trichet* kungs, eiro pastāv jau desmit gadus, un tas lielākoties ir izturējis visus pārbaudījumus, pat ja pašreizējie satricinājumi vēl nav beigušies. Esmu pārliecināts, ka jau šodien mēs redzēsim, kā tiek sperts pirmais nozīmīgais solis, lai panāktu Eiropas risinājumu vai nu ar Starptautiskā Valūtas fonda palīdzību, vai bez tās. Mums ir viens liktenis, kā to pamatoti teica *Trichet* kungs. Pretējā gadījumā mūsu izredzes ir biedējošas.

ECB ir kā mūris pret finanšu vētrām. Nenāks par jaunu atgādināt, ka eiro ir veiksmīgi izturējis finanšu krīzi un bijis kā enkurs gan Eiropai, gan arī valstīm, kas atrodas ārpus eiro zonas.

Eiro ir nodrošinājis stabilitāti un apstākļus, lai radītu miljoniem jaunu darbavietu, un mūsdienās, kad visi runā par krīzi, to nedrīkst aizmirst. Euro nav vainojams Grieķijas un pārējo eiro zonas valstu problēmās. Neapdomīga valsts līdzekļu tērēšana radīs problēmas neatkarīgi no valūtas izvēles. Tieši pretēji, ekonomikas krīze būtu bijusi krietni smagāka bez savstarpējās sadarbības, ko ietver eiro. Mums nāktos saskarties ar spekulācijām un konkurenci vairāk nekā 20 valstu valūtu devalvācijā.

Daudzi no mums to ir pieredzējuši, arī es, darbojoties Zviedrijas Finanšu komitejā, kad pastāvēja 500 % likme. Krīze Grieķijā liecina, ka ir jāpastiprina vienošanās par budžeta deficīta uzturēšanu zemā līmenī. Deficīts joprojām ir ļoti liels. Mums vajadzīga labāka ekonomikas politikas uzraudzība un saskaņošana ES līmenī, citiem vārdiem sakot, tāda finanšu saskaņošana, kas sevi attaisno.

Nobeigumā es gribētu mazliet piebilst par spekulāciju. Dažreiz, ja valstīs notiek spekulācijas, kā tas 20. gadsimta deviņdesmitajos gados notika manā valstī, mums tiek sniegta lieliska iespēja plānot veicamos pasākumus. Kad mēs *George Soros* dēļ bijām nonākuši sarežģītā situācijā, starp citu, mēs zinājām, kas notiks, un veicām vajadzīgos pasākumus. Par to vajadzētu padomāt visām valstīm, kurām šobrīd ir grūtības.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es izvairīšos no kaujinieciskā toņa, kādu lietoja iepriekšējais runātājs. Militārā valoda nav banku stilā. Es pārstāvu, iespējams, vienīgo politisko grupu Parlamentā, kurā vairums locekļu nāk no valstīm, kas nav eiro zonas dalībnieces. Tikai divas ir eiro zonas valstis. Tāpēc mans viedoklis būs atšķirīgs.

Trichet kunga runu varētu novērtēt ar 36 punktiem, jo tieši tik daudz deputātu klausījās šajā runā. Vai tas nozīmē, ka mēs esam kūtri? Nē, tas nozīmē, ka Parlamenta deputāti īsti netic, ka Eiropas Centrālā banka varētu būt risinājums, aizsardzības līdzeklis pret krīzi vai ka tā varētu būt kā drošības josta. *Rehn* kungs teica, ka eiro zona pati par sevi ir vērtība, un pēc tam pieminēja krīzi Grieķijā. Tā ir acīmredzama pretruna. Grieķija šobrīd piedzīvo krīzi tāpēc, ka tā pāragri pievienojās šai stabilitātes oāzei. Mums vajadzētu izvairīties no šādām pretrunām.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu kolēģiem, kas teica, ka krīze vēl nav galā. Daudzu valstu ekonomiskā situācija ir izteikti negatīva. Vairumā valstu palielinās bezdarbs. Pasākumi, kas veikti deficīta problēmas risināšanai, krīzi saasina.

Trichet kungs un *Rehn* kungs, — es runāju kā amatpersona — vai jūs neredzējāt krīzes tuvošanos? Pazīmes taču bija. Sākoties krīzei, jūs aizbildinājāties, ka ikvienam ir jārisina savas problēmas pašam. Tagad jūs monotoni atkārtojat vārdus „uzraudzības trūkums” un „stingrība Stabilitātes paktā”.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienības un Grieķijas problēma nav saistīta ar pareizu finanšu pārvaldību. Jūs labi zināt, ka tādas valstis kā Grieķija, lai segtu parādu, kļūst par spekulantu upuri, bet vienlaikus tas atklāj institucionālas un politiskas nepilnības Ekonomikas un monetārajā savienībā.

Tāpēc es teiktu, ka mums ir jāmaina Stabilitātes pakts. Uztādot uz Stabilitātes pakta piemērošanu, it īpaši recesijas laikā, mēs noteikti palielināsim un saasināsim reģionālo un sociālo nevienlīdzību, palielināsim bezdarbu un iznīcināsim izaugsmes iespējas.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Grieķija un eiro zona ir pelnīti nonākušas neapskaužamā situācijā. Finansiālās palīdzības sniegšana Grieķijai galvenokārt ir Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) uzdevums. SVF apgalvo, ka tam ir lieliskas iespējas palīdzēt Grieķijai. Šķiet, ka Eiropas Monetārā fonda izveides pamatā ir politiski apsvērumi, it īpaši, lai „glābtu Eiropas ādu”, ja Grieķija vērstos pie SVF. Tomēr nesteigsimies ieviest jaunu struktūru kā aizsardzību pret pašreizējo noteikumu nepildīšanu. Eiropas Monetārā fonda izveides vajadzība un vēlāmība ir apšaubāma. Lai nodrošinātu noteikumu ievērošanu, ir aktīvāk jāīsteno Stabilitātes un izaugsmes pakta paredzētās soda sankcijas. Padomes ziņā tagad ir spert izšķirīgo soli. Statistikas biroja darbības jomā ir jāiekļauj eiro zonas dalībvalstu budžeta rūpīga pārbaude un Stabilitātes un izaugsmes pakta ievērošanas uzraudzība.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šajā ziņojumā ir nopietna nepilnība, proti, tajā nav nosaukti atbildīgo vārdi. Kamēr nebūs nosaukti atbildīgie, mēs nespēsim pārvarēt ekonomikas krīzi Eiropā. Skatīsimies beidzot patiesībai acīs — krīzi neizraisīja cilvēki, kuru ienākumus veido alga, bet to izraisīja bankas, starptautiskie uzņēmumi un apdrošināšanas sabiedrības, kas līdz pēdējam centam izmantoja Eiropas sabiedrību.

Patlaban, ja starptautisks uzņēmums vēlas darboties Ungārijā, tas rīkojas šādi: saņem brīvu zemes gabalu no pašvaldības, saņem nodokļu un iemaksu atvieglojumus un pieņem darbā cilvēkus, maksājot minimālo algu un pat neļaujot iesaistīties arodbiedrībās. Minētie apstākļi noveda Eiropas darba ņēmējus krīzes situācijā.

Mēs pieprasām, lai starptautiskie uzņēmumi, bankas un apdrošināšanas sabiedrības uzņemtos atbildību un palīdzētu risināt un pārvarēt ekonomikas krīzi.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Mūs ir skārusi smagākā krīze astoņdesmit gadu laikā, un tā ir lielākā krīze, kopš pastāv Kopienas projekts.

Tā sākās ar Ziemeļamerikas augsta riska hipotekāro kredītu krīzi, kurai sekoja *Lehman Brothers* bankrots. Tagad tā ir sasniegusi trešo posmu, 2009. gadā samazinot Eiropas IKP par 4 %, atstājot bez darba 23 miljonus cilvēku un krasi pasliktinot valsts finanšu stāvokli, valsts pārādam pārsniedzot 80 % no IKP.

Eiropas Centrālajai bankai bija izšķiroša nozīme sistēmas likviditātes saglabāšanā, izmantojot netradicionālus mehānismus, lai pretotos kreditēšanas ierobežojumiem un cieši sadarbotos ar galvenajām monetārajām iestādēm.

Patlaban, kad gaidāma mērena atveseļošanās un vairs nedraud inflācija, ECB joprojām ir jāveicina kreditēšanas atjaunošana un jācenšas neapdraudēt ekonomikas atveseļošanu, pārsteidzīgi vai nekritiski atsakoties no ārkārtas pasākumiem.

Krīze mums ir parādījusi, ka jānostiprina monetārie un ekonomikas pīlāri, kas ir monetārās politikas pamats. Mums jāpievērš uzmanība norisēm galveno finanšu aktīvu cenu un privāto parādu jomā, lai nodrošinātu cenu stabilitāti un ekonomikas stabilitāti kopumā.

Divdesmit dalībvalstīs pašlaik ir pārmērīgs budžeta deficīts. Valsts finanšu konsolidācija — uzdevums, no kura nevar izvairīties un kurš jāpilda saskaņoti un saprātīgā veidā, — patiesībā nozīmē pieprasījuma atjaunošanu, ieguldījumu sekmēšanu un tādu reformu atbalstīšanu, kas ļauj atdzīvināt ekonomiku, palielināt ilgtspējīgas izaugsmes iespējas un radīt darbavietas. Lielākai ekonomikas savienībai var būt izšķiroša nozīme.

Ir jāizlīdzina globālā nelīdzsvarotība. Eiropas Savienība ir viens no līdzsvarotākajiem reģioniem. To varētu apdraudēt, ja netiek pastiprināta ES konkurētspēja un starptautiskā monetārā sadarbība. Mēs uzlabosim konkurētspēju pasaules mērogā tikai tad, ja mēs pastiprināsim iekšējo ekonomisko sadarbību konkurētspējas un maksājumu bilances jomā, lai novērstu nelīdzsvarotību un atšķirības eiro zonā.

Grieķijas drosme un centieni ir pelnījuši pārliecinošu un noteiktu atbalstu. Šis jautājums skar kopīgas intereses, un neskaidrība kaitē visiem Eiropas iedzīvotājiem. Subsidiaritāte un solidaritāte ir monētas — Eiropas valūtas — divas puses. Kā jau *Trichet* kungs teica gan angļu, gan franču un vācu valodā, eiro nav tikai valūta, tas ir mūsu kopīgais liktenis.

Es to atkārtāju spāņu valodā, kas ir viena no pasaules mēroga valodām Eiropas Savienībā. Nobeigumā es to pateikšu grieķu valodā, kura vislabāk izteic mūsu vispārējo aicinājumu: „Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον.” (Eiro ir mūsu kopīgā nākotne.)

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Ekonomikas krīze ir negatīvi ietekmējusi visas Eiropas Savienības dalībvalstis. Visā Eiropas Savienībā ir strauji palielinājies bezdarba līmenis, un tas it īpaši skar jauniešus. Krīzes dēļ ir samazinājušies daudzu dalībvalstu valsts līdzekļi. Lai risinātu šo jautājumu, Īrijas valdība 2008. un 2009. gadā veica izšķirošus pasākumus.

Īrijas budžeta deficīts nekontrolēti turpināja pieaugt, sasniedzot 14 % no IKP. Valdības pasākumi 2010. gadā nostabilizēja šo budžeta deficītu pie 11,6 % no IKP. Minētā valdības rīcība ir guvusi atzinību starptautiskajā tirgū. Salīdzinājumā ar decembrī veiktajiem pagājušā gada budžeta aprēķiniem Īrijas aizņēmumu izmaksas ir nostabilizējušās. Es saprotu, ka Ekonomikas un monetārās komitejas šisnedēļas sanāksmē Centrālās bankas prezidents atzinīgi novērtēja un slavēja Īrijas valdības rīcību. Īrija fiskālo pielāgojumu jomā daudzējādā ziņā pārspēj daudzas citas valstis. Tādās valstīs kā Apvienotā Karaliste un ASV, kurās budžeta deficīts pārsniedz 10 %, būs jāveic ievērojami pielāgojumi, lai atjaunotu valsts finanšu ilgtspēju šajās valstīs.

Nobeigumā es gribētu piebilst, ka Īrija joprojām ir labvēlīga valsts uzņēmējdarbības veikšanai, jo tiek ievēroti Īrijas ekonomikas pamatprincipi, un mēs saglabāsim 12,5 % ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Krīzes palielināšanās eiro zonā liecina par apdraudējumu tiem ekonomikas projektiem, kuru pamatā ir nevis ekonomiski aprēķini, bet ideoloģiski apsvērumi, it īpaši tad, ja integrācija ietver dažādu dalībvalstu ar atšķirīgiem ekonomiskajiem nosacījumiem ekonomisku integrāciju.

Rodas jautājums, vai dažām dalībvalstīm vajadzēja iestāties eiro zonā jau tad, kad tās to izdarīja. Euro projekts zināmā mērā ir kļuvis galvenokārt par politisku, nevis ekonomisku projektu, un tā mērķis ir paātrināt Eiropas integrāciju. Eiropas nodokļu maksātājiem daudzās valstīs šāda steiga šodien var dārgi maksāt. Būtu labi, ja mēs varētu izdarīt dažus secinājumus, lai turpmāk neatkārtotu iepriekšējās kļūdas. Euro neatrisina atsevišķu valstu strukturālās problēmas, pārlietu lielos parādus vai finanšu disciplīnas trūkumu. Dalībvalstis pašas ir atbildīgas par savu finanšu stāvokli, un šādas problēmas ir jārisina valstīs, kurās tās radušās.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es ar zināmu izbrīnu lasīju šos ziņojumus, un šorīt dzirdētais mani pārliecina vēl vairāk.

Ja neņem vērā dažus izņēmumus, tas joprojām ir jautājums par budžeta ierobežojumiem, inflācijas apturēšanu un Stabilitātes un izaugsmes paktu, pat ja 20 no 27 valstīm vairs neatbilst visiem kritērijiem.

Protams, daudzām valstīm ir vajadzīga ekonomikas pārvaldība. Tomēr mēs vēlamies politisku Eiropu, kas nodrošina kontroli ekonomikas un sociālās izvēles jomā un kas spēj iejaukties monetārās izvēles jomā.

Grieķijas krīzes situācijā tiek apgalvots, ka Vācijai ir šāda kontrole un ka tā izvirza savas prasības. Amerikas Savienotajās Valstīs centrālā banka nesen ir tieši iejaukusies valsts budžeta finansēšanā, iegādājoties Valsts kases obligācijas. Eiropā ECB steidzās glābt bankas, bet Grieķijai un plašākā nozīmē PIGS valstīm ir jāmaksā pašām, citiem vārdiem sakot, tas jā dara darba ņēmējiem, ierēdņiem un pensionāriem, lai gan šīs valstis arī ir cietušas no finanšu spekulācijām.

Mums nav vajadzīgas nelielas reformas; mums ir vajadzīga citāda Eiropa, ekonomiski un sociāli līdzsvarota Eiropa, kas apmierina vairākuma, nevis nelielas sabiedrības daļas vajadzības.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ziņojumā par eiro zonas un valsts finanšu pārvaldību 2009. gadā ir sīki analizēta ES pārvaldība pasaules finanšu un ekonomikas krīzes laikā.

Ekonomikas produktivitātes mazināšanās vairākās ES valstīs izraisīja strauju bezdarba kāpumu un ES valstu parādu palielināšanos. Krīze ir dažādi ietekmējusi katru valsti, un šo valstu veiktie pasākumi krīzes pārvarēšanai tāpēc atšķiras. Par spīti ES iestāžu centieniem veikt saskaņotus un kolektīvus pasākumus, šķiet, ka dažās valstīs netaisni piesauca populistu valdības, kurām trūkst pienācīgas atbildības par valsts finanšu pārvaldību.

Tāpēc Eiropas Savienībai ir sarežģītāk risināt krīzes izraisītās problēmas nekā citiem galvenajiem ekonomikas centriem, piemēram, ASV, Ķīnai, Japānai un Indijai. Izrādījās, ka Eiropas ekonomiskā vide kopumā var būt daudzveidīga un plaši reglamentēta, bet salīdzinājumā ar konkurējošām valstīm tā ir ļoti apgrūtināta. Tāpēc tuvākajā laikā līdztekus centieniem konsolidēt eiro zonas valstu finanses mums ir arī jācenšas pārstrukturēt un būtiski vienkāršot iekšējās vides noteikumus. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka tikai ražošanas nozare rada resursus, kurus izmanto visa sabiedrība.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dāmas un kungi! Eiropas Centrālā banka 2008. gadā saskārās ar nepieredzētām problēmām, jo 2008. gada septembrī Eiropu skāra pasaules ekonomikas krīze. Finanšu krīze izvērtās par reālās ekonomikas krīzi, jo neuzticēšanās dēļ apsīka kapitāla tirgus un finanšu iestādes vairs neizsniedza kredītus ne cita citai, ne uzņēmumiem. ECB reaģēja ātri un, manuprāt, atbilstīgi notikumiem finanšu jomā, bet, ja novērtējam palīdzības pasākumus krīzes pārvarēšanai, mēs nevaram nepievērst uzmanību tam, ka diemžēl tiek diskriminētas eiro zonai nepiederošās valstis.

Esmu pārliecināta, ka ECB ir rīkojusies pretrunā Eiropas Savienības principiem, jo 2008. gada oktobrī, krīzes kulminācijas brīdī, tā nenoteica vienlīdzīgus nosacījumus kredītlīniju izmantošanai. ECB noregulēja valūtas maiņu ar Zviedrijas un Dānijas valsts bankām, lai nodrošinātu pienācīgu eiro likviditāti abu valstu banku sistēmām. Turpretim Ungārijas un Polijas centrālo banku gadījumā ECB bija gatava darīt to pašu tikai pret nodrošinājumu.

Šāda ECB rīcība diemžēl veicināja nenoteiktību tirgū, vēl vairāk saasinot šo valstu situāciju. Tagad, izstrādājot jaunu finanšu sistēmu, mums ir jāveic pasākumi, nodrošinot, lai šāda nevienlīdzība turpmāk tiktu izskausta. Tāpēc mēs nevaram ieviest noteikumus, kas daļai ES dalībvalstu ir nelabvēlīgāki nekā pārējām dalībvalstīm. Es turpināšu šo domu, runājot par Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidi, kurā mēs visi patlaban ieguldām savu darbu. ECB šajā jomā būs liela nozīme. Minētās kolēģijas prezidentūru vadīs ECB prezidents, un mums būs jānodrošina, lai eiro zonas valstīm un valstīm, kas atrodas ārpus eiro zonas, piemēram, Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm, jaunajā organizācijā būtu vienādas balsstiesības.

Ja mēs neiestāsimies pret diskrimināciju, ko jau pieredzējām krīzes laikā, pastāv draudi, ka nevienlīdzība kļūs par jauno finanšu uzraudzības struktūru praksi, un no tā noteikti ir jāizvairās. Nav pieļaujams, ka atkalapvienošanās ideāls tiek sagrauts, aizvietojo ar politisko sašķeltību ar ekonomikas šķelšanu.

George Sabin Cutaș (S&D). – (RO) Nav pārsteigums, ka ECB gada pārskatā galvenā uzmanība veltīta ārkārtas pasākumiem, ko tai bija jāveic krīzes laikā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, es uzskatu, ka Eiropas Centrālā banka rīkojas pareizi, nepārtraukti palielinot likviditātes nodrošinājumu eiro zonas bankām. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka dalībvalstis, kas atrodas ārpus eiro zonas, ir to valstu starpā, kuras vissmagāk cietušas krīzes dēļ, un ka Eiropas Centrālajai bankai ir jāiejaucas arī šajā jomā, veicot likviditāti uzlabojošus pasākumus.

Turklāt budžeta deficīta pieaugums, valsts parāds un bezdarbs to jauniešu vidū, kas ir jaunāki par 25 gadiem, ir vērojams vairumā Eiropas Savienības dalībvalstu. Stabilitātes un izaugsmes pakts ir saskāries ar identitātes krīzi un zaudē uzticamību, tādēļ tā principus nav iespējams efektīvi piemērot.

Manuprāt, pakta īstenošanai jābūt vienotai un mazākā mērā automatizētai un vajadzīga tāda pieeja, kurā ņemta vērā katras dalībvalsts atšķirīgā situācija, vairāk uzsverot valsts finanšu ilgtspēju, nevis valsts budžeta deficītu.

Pakta galvenais mērķis bija profilakse. Tas sākotnēji tika izstrādāts, lai nodrošinātu budžeta attīstības daudzpusēju uzraudzību, izmantojot agrīnās brīdināšanas sistēmu. Tāpēc es piekrītu *Scicluna* kunga ziņojumā paustajam, ka noteikti ir jāizveido Eiropas Sistēmisko risku kolēģija, kura nodrošinās agrīnu brīdināšanu par sistēmiskiem apdraudējumiem vai nelīdzsvarotību, kas apdraud finanšu tirgu.

Pašreizējā finanšu krīze un tās nesenā saasināšanās kopumā radīs precīzu izskaidrojumu ES līmenī pieejamajiem savstarpējā atbalsta mehānismiem, vienlaikus arī pastiprinot saskaņošanas instrumentus dalībvalstu starpā, lai atbalstītu kopīgu ekonomikas pārvaldību. Krīze mums ir devusi mācību, ka mums ir vajadzīga lielāka fiskālā atbildība un arī ekonomikas uzraudzības procedūras līdzsvarota budžeta uzturēšanai.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Godātie prezidenta un komisāra kungi! Pagājušā gada decembrī Strasbūrā tā laika finanšu komisārs *Almunia* teica: „Ja nekas būtisks nenotiks, mēs nākamā gada vasarā uzaicināsim Igauniju eiro zonā ar 2011. gadu.” Šis tas ir mainījies, bet tikai ne ar Igauniju, bet gan ar eiro zonu. Igaunija praktiski ir vienīgā Eiropas Savienības valsts, kas šodien izpilda Māstrihtas kritērijus. Kāds signāls būs, ja Igauniju neuzņems eiro zonā atbilstoši noteikumiem? Manuprāt, tas būs signāls finanšu pasaulei, ka ar eiro zonu ir tik slikti, ka tā nespēj uzņemt mazu, bet fiskāli atbildīgu valsti. Citiem vārdiem sakot, uz eiro zonas kluba durvīm tiks uzlikta izkārtne: „Klubs slēgts. Notiek kapitālais remonts.” Bet kāds signāls būs jaunajām Eiropas Savienības valstīm, kā manai valstij Latvijai, kas atrodas programmā ar Starptautisko Valūtas fondu, kas tur fiksētu valūtas kursu pret eiro, lai to ieviestu, devalvē savu ekonomiku ar divciparu IKP kritumu un ārkārtīgi augstu bezdarbu? Signāls būs — kāpēc ar augstu nacionālo valūtas kursu maksimāli censties atdot privāto parādu, ko izsniegušas Eiropas Savienības bankas eirokreditos, piemēram, nekustamajos īpašumos? Paldies!

David Casa (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! 2008. gads bija ļoti nozīmīgs Eiropas un pasaules ekonomikai. Tas bija gads, ko raksturoja liela nenoteiktība attiecībā uz krīzes apmēru, kas šķietami palielinājās.

Liela neskaidrība valdīja arī jautājumā par laikposmu, kādā Eiropas valstis varētu atgūties no krīzes, kā arī par instrumentiem, ko mums vajadzētu izmantot, lai veicinātu šādu atgūšanos.

Tas nebija viegls gads Eiropas Centrālajai bankai, kurai nācās risināt daudzas problēmas. ECB 2008. gadā sadarbojās ar citām lielākajām centrālajām bankām, lai izstrādātu saskaņotu pieeju, kas nodrošina banku sistēmai lielu īstermiņa likviditāti, un šī ECB pieeja izrādījās ļoti veiksmīga.

Šajā ziņā man jāatbalsta kolēģa secinājumi par ECB darbību. Es piekrītu, ka 2008. gads bija pamācošs un ka šajā gadījumā atbildīgo ir kļuvis vairāk. Es arī esmu vienprātis ar referentu, raizējoties par to, ka bankas nesamazina procentu likmes saviem klientiem, un es uzskatu, ka šis jautājums ir jāizpēta sīkāk, tā ka, *Trichet* kungs, lūdzu, ņemiet to vērā.

Visā visumā es uzskatu, ka šis ir ļoti līdzsvarots ziņojums, izcils Maltas kolēģa *Edward Scicluna* veikums.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Diemžēl citu darba uzdevumu dēļ priekšsēdētājs *Juncker* nevarēja mums pievienoties. Man tiešām žēl.

Mēs izskatām divus ļoti labus ziņojumus, kas ļauj mums izvērst padziļinātu diskusiju eiro zonai kritiskā brīdī.

Scicluna kunga ziņojums ļauj mums veidot pamatu vairākām debašu daļām, it sevišķi attiecībā uz jūsu amata pārņēmēja iecelšanas nosacījumiem, *Trichet* kungs. Attiecībā uz demokrātiju svarīgs elements ir monetārais dialogs, bet tas ir svarīgs arī attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas darbību un vadību.

Mūsu drauga *Giegold* kunga ziņojumā jums, *Rehn* kungs, tiek uzdoti jautājumi, kas ietilpst jūsu, nevis Eiropas Centrālās bankas kompetencē.

Risks, ar ko mēs saskaramies attiecībā uz eiro zonas darbību, izjauc mūsu sociālo modeli. Jūsu priekšteča *Almunia* kunga veiktajā eiro zonas 10 gadu darbības novērtējumā viens faktors bija ļoti uzkrītošs, proti, atšķirību palielināšanās eiro zonas dalībvalstu starpā. Te nu mēs esam, un līguma autori un Stabilitātes un izaugsmes pakta autori nebija to pietiekami novērtējuši. Mums tas jāņem vērā.

Mums tas jāņem vērā divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, lai saprastu, ka pat tad, ja valsts finanšu ilgtspēja ir pamatelements, ar to nepietiek. Saskaroties ar dalībvalstu pilnvarām, dalībvalstīm nav raksturīga vēlme piemērot sankcijas, tāpēc to koordinēšana un sadarbība nav laba sadarbība. Tā ir būtība, kas mums jāatklāj. Tas ir vajadzīgais brīnumlīdzeklis.

Otrais pīlārs, kuram nedrīkst nepievērst uzmanību un bez kura mēs nevaram iztikt, ir fiskālās saskaņošanas jautājums. Kā jūs zināt, man žēl, ka šajā ziņā stratēģijā „ES 2020” pat nav pieminēts darbs, kas turpinās, saskaņojot nodokļu bāzi attiecībā uz uzņēmumu aplikšanu ar nodokļiem, kas mums ir noteikti apņēmīgi jāturpina.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Finanšu krīzes dēļ ir strauji palielinājies valsts parāds, lai gan daudzās valstīs sāk „aizgriezt ekonomikas atveseļošanas krānus”. Risinot akūto ekonomikas krīzi, mums jāpievērš īpaša uzmanība ilgstošai un nopietnai nelīdzsvarotībai valsts finanšu jomā.

Mums bija Stabilitātes un izaugsmes pakts, bet problēma ir tajā, ka dalībvalstis to neievēroja, un tagad mums jātiek galā ar akūtu valsts finanšu deficītu. Grieķijas gadījumā uzmanība ir pievērsta nepareizajiem statistikas datiem, bet problēmas pamatā ir slikti pārvaldīta ekonomikas politika.

Mums, politiķiem, ir jāpieņem ļoti grūti lēmumi, ņemot vērā lēno izaugsmi, novecojošo sabiedrību un situāciju nodarbinātības jomā, kas uzlabojas ļoti gausi. Valsts finanses var glābt tikai ar dažiem līdzekļiem, proti, var palielināt nodokļu ieņēmumus, veicināt ekonomikas izaugsmi vai samazināt izdevumus.

Meklējot šādus līdzekļus, galvenie rādītāji ir valsts finanšu ilgtspēja un deficīts. Ilgtspējas trūkums norāda, cik lielā mērā ir jāpaaugstina nodokļa likme vai jāsamazina izdevumi, lai valsts finanses iegūtu ilgtspējīgu pamatu ilgākā laikposmā. Lai panāktu līdzsvaru, mums arī turpmāk jāatzīst, ka uzkrātais parāds palielināsies par to starpību, kāda būs starp procentu likmēm un nacionālā kopprodukta pieaugumu, un ka novecojošā sabiedrība turpmākajos gados ievērojami palielinās pensiju un aprūpes izmaksas. Lai palielinātu ienākumus valsts finanšu sektorā, ļoti būtiska nozīme ir izaugsmei un nodarbinātībai, sabiedrisko pakalpojumu produktivitātes palielināšanai un tādu strukturālu pasākumu veikšanai, kas var nodrošināt, piemēram, pensiju plānu ilgtspēju.

Ilgtermiņā valsts finanšu līdzsvara saglabāšanai būs svarīgi paaugstināt dzimstības līmeni un veicināt profilaktisko veselības aprūpi. Ekonomikas krīzes vidusposmā mēs aicinājām veikt labāku valsts finanšu koordinēšanu, un es vēlētos jautāt, kā komisārs *Rehn* plāno to paveikt. Tomēr es uzskatu, ka pašreizējo ekonomikas krīzi nevar izmantot kā atkāpšanās ceļu to dalībvalstu tautsaimniecībām, kas tiks kontrolētas. Mums tikai jāievēro stingra budžeta disciplīna valsts finanšu jomā.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu uzsvērt trīs galvenos punktus ziņojumos, kurus patlaban apspriežam.

Pirmkārt, mums nevajadzētu debatēt par valsts finansēm, skarot tikai taupības jautājumus. Mums vairāk jādomā par to, ko mēs varam darīt, lai atjaunotu izaugsmi un novērstu bezdarbu. Daudzās valstīs ir jāsamazina valsts izdevumi. Tomēr vienlaikus svarīgi ir palielināt ieņēmumus, veicinot pozitīvu izaugsmi, nodrošinot vairāk darbavietu un maksājot nodokļus.

Otrkārt, es atzinīgi vērtēju to, ka *Scicluna* kungs savā ziņojumā pievēršas jautājumam par lielāku finanšu sektora pārredzamību. Šajā jomā vēl ir daudz darāmā. Pārredzamība nav tikai lielisks veids, kā novērst kaitīgu

un riskantu uzvedību finanšu tirgū. Lielāka pārredzamība vajadzīga, lai nodrošinātu efektīvu uzraudzību un sabiedrības uzticēšanos valsts finanšu iestādēm, kas ir ļoti svarīgs faktors.

ECB šajā jomā ir jārada priekšzīme un nekavējoties jāveic pasākumi, lai padarītu savu darbu pārredzamāku. Labs sākums būtu ECB Padomes sanāksmju protokolu publicēšana. Atklātībai ir jābūt arī par Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) izveides pamatprincipu. Lai Sistēmisko risku kolēģijas ieteikumiem būtu ietekme, par pamatprincipu jāizvirza to publicēšana.

Treškārt, es priecājos, ka *Giegold* kungs savā ziņojumā pat krīzes apstākļos uzsver tīras vides un klimata jautājuma nozīmību. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka finanšu krīze palēnina pāreju uz videi labvēlīgu ekonomiku. Mums ir jāveicina ekonomikas atveseļošana, ieguldot atjaunojamās enerģijas avotos, videi nekaitīga transporta sistēmās un videi labvēlīgu tehnoloģiju izstrādē. Tikai ar šādiem ieguldījumiem mēs varam ilgtermiņā veicināt ilgtspējīgu izaugsmi.

Frank Engel (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Nav šaubu, ka attiecībā uz eiro 2009. gads bija visgrūtākais gads kopš eiro ieviešanas, bet tas bija arī vispamācošākais gads. Ja nebūtu eiro, Eiropas Savienība šajos krīzes apstākļos būtu ierauta konkurējošu devalvāciju karā. Monetārā nestabilitāte 2009. gadā būtu pavājinājusi Eiropas Savienības politisko vienprātību.

Eiro ir mūs pasargājis no ilgstošas nelīdzsvarotības valūtas maiņas kursa un monetārās politikas jomā. Bet cik ilgi? Šobrīd mēs ceram uz Eiropas valūtas labāku pārvaldību — ierobežojošāku, redzamāku un atsaucīgāku pārvaldību.

Jāatzīst, ka valstu centieni atgūt kontroli pār eiro pamatnoteikumiem nekādi neveicina pareizas Eiropas ekonomikas un monetārās pārvaldības izveidi. Tikai solidaritāte var iegrožot spekulatīvās darbības, kuru dēļ patlaban cieš Grieķija, un tas jebkurā mirklī var notikt arī ar pārējām eiro zonas valstīm.

Solidaritāte iet kopsolī ar uzticamību emocionāli uzlādētajā gaisotnē, kas valda valsts parāda tirgū. Politiskās izvairības dēļ pēdējo nedēļu laikā ir cietusi ne tikai Grieķija; tā ir pamatīgi iedragājusi uzticību eiro. Palīdzības nesniegšana apdraudētajām valstīm grauj visas eiro zonas monetāro stabilitāti.

Par spīti ārkārtas situācijai mums beidzot ir jānodrošina eiro vajadzīgie instrumenti. Mums vajadzīgs saskaņots Eiropas obligāciju tirgus, lai novērstu situāciju, ka pārāk daudzās valstīs vienlaicīgi beidzas valsts parāda atmaksas termiņš. Mums vajadzīga pārstāvība ārpus eiro zonas visos līmeņos un visās struktūrās, arī starptautiskās finanšu iestādēs. Kāpēc Eurogrupas priekšsēdētājs nepedalās G20 sanāksmēs?

Izturēsimies labvēlīgi arī pret to, ka jaunās dalībvalstis vēlas pievienoties eiro zonai pēc iespējas ātrāk. Sagaidīsim tās ar entuziasmu, atmetot aizspriedumus. Mēģinājumi neļaut jauniem dalībniekiem pievienoties eiro zonai iznīcina mērķi izveidot spēcīgu Eiropu pasaulē. Eiro zonas paplašināšanai jānotiek vienlaikus ar tādu instrumentu ieviešanu, kas vajadzīgi īstai ekonomikas savienībai: budžeta politikas koordinēšana un ekonomikas un fiskālās politikas saskaņošana. Tāda ir eiro turpmāko panākumu cena.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Krīze ir kā slimība, kas parasti beidzas ne tikai ar atveseļošanos, tā arī nostiprina un rada pretestības mehānismus. Tā var izraisīt arī komplikācijas un pat nodarīt neatgriezeniskus bojājumus organismam. Padomāsim, kas izraisa šo slimību, kuru mēs saucam par krīzi.

Slimību lielākoties izraisa nevērīga attieksme pret ķermeni, vai arī tai ir ārējs cēlonis. Krīzes cēlonis bija darbība, kas ir pretrunā tirgus principiem, — spekulatīva darbība. Tirgus pats nespēj noraidīt, iznīcināt vai ierobežot šos faktorus, ja process netiek piemēroti uzraudzīts un kontrolēts, it īpaši situācijās, kas tirgum nav raksturīgas. Līdz šim finanšu tirgu galvenokārt uzraudzīja un kontrolēja valsts un valsts iestādes. Globalizācijas dēļ ir izveidojušās pasaules finanšu iestādes un pasaules finanšu tirgus. Tomēr nav izveidotas atbilstīgas pasaules, reģionu un — mūsu gadījumā — Eiropas iestādes minētā tirgus uzraudzībai un kontrolei.

Tirgus pamatā nav vērtības, bet galvenokārt vajadzība par katru cenu gūt peļņu. Krīze sākās nevis 2008. gadā ar finanšu tirgus sabrukumu, bet 2007. gadā ar krīzi pārtikas tirgū, kā arī ar apdraudējumu enerģijas tirgum, ko kontrolē ar politisku instrumentu palīdzību. Eiropas Savienība nonāca šādā situācijā tāpēc, ka netika ievēroti vispārēji ieviestie un atzītie principi, kas ietverti Stabilitātes un izaugsmes paktā.

Žēl, ka Komisijas brīdinājumi bija pārāk maigi. Dažām dalībvalstīm ļāva izsprukt sveikā, jo galu galā tās negrasījās pieļaut, lai Komisija vai kāds cits tās pamācītu. Dažas dalībvalstis uzvedās kā bērni, slēpjot savus nedarbus. Šāda uzvedība nevar veidot Kopienas vai mūsu integrācijas pamatu. Ir svarīgi atzīt pieļautās kļūdas,

informēt par tām iedzīvotājus, atvainoties viņiem un lūgt izturēties ar izpratni un sadarbības, līdz mēs izklūsim no krīzes.

Mums ir jārikojas, lai krīzes izmaksas nebūtu jāsedz vājākajiem un nabadzīgākajiem. Eiropas Savienības solidaritāte liek mums atbalstīt arī tās valstis, kuras krīze ietekmējusi visvairāk. Atvēršanās nenotiks pati par sevi — struktūrai vai valstij ir jāiesaistās cīņā.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! *Trichet* kungs, es gribētu jums pateikties ne tikai par jūsu veikumu pēdējo gadu laikā, bet arī par jūsu attieksmi pēdējo nedēļu laikā. Jūs esat bijis kompetents, neatkarīgs un konsekvents. Jūsu un jūsu darbinieku nosvērtība šajā trauksmainajā laikā ir iedarbojusies nomierinoši.

Rehn kungs, pēdējā laikā esat sniedzis dažus ļoti daudzsoļus paziņojumus. Mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai turpinātu jūsu iesākto ceļu.

Eiro ir stabilizējošs spēks pat krīzes apstākļos. Mums ir jāpārtrauc izplatīt mītu, ka eiro un Stabilitātes un izaugsmes pakts ir cēlonis Grieķijas un citu valstu problēmām. Pagājušās nedēļas Parlamenta sēdē Grieķijas premjerministrs ļoti skaidri pateica, ka eiro nav vainojams. Gluži pretēji, tas ir daļējs risinājums. Bez eiro nevar veikt reformu. Mēs nevaram noteikt atbilstošus ierobežojumus mērķiem, ko varam sev izvirzīt bez eiro. Mēs nedrīkstam vājināt eiro, ja krīzes skartās valstis uzskata, ka eiro tās aizsargā, nevis vājina.

Es gribētu arī piebilst, ka Grieķija nelūdz naudu, lai gan no dienas laikrakstos publicētā bieži rodas pretējs iespaids. Būtu labi, ja daudzi Padomes locekļi, runājot par šo tematu, pārstātu kultivēt iekšpolitikas populismu, bet strādātu kopā ar mums, lai rastu kopīgus Eiropas risinājumus. Grieķijai nevar piešķirt subsīdijas, bet tā vēlas atbalstu reformu un taupības plāna īstenošanai. Trīspakāpju plānā Eiropas Centrālās bankas prezidents *Trichet* kungs ir arī skaidri norādījis visas iespējas un to, kad veicami minētie pasākumi. Nevienam nav teicis, ka nekas nav izdarāms.

Mums ir monetārā savienība, taču mums nav ekonomikas savienības. Lai izveidotu ekonomikas savienību, mums ir vairāk vajadzīga dalībvalstu politiskā griba, nevis padoms. Ekonomikas savienība ietver budžeta politikas koordinēšanu, nodokļu politikas saskaņošanu un izglītības, ekonomikas un sociālās politikas saskaņošanu. Tāpēc mēs aicinām dalībvalstis rīkoties un ceram, ka tās izrādīs apņēmību. Mums jāturpina iesāktais ceļš eiro interesēs.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, iepriekšējais gads eiro zonai bija ļoti vētrains. Tas sākās ar Slovākijas pievienošanos Eurogrupai un beidzās ar milzīgām ekonomiskām un finanšu problēmām Grieķijā. Šajā posmā pasaule pieredzēja lielāko ekonomikas krīzi pēdējo daudzu gadu laikā.

Pašlaik notiek apspriedes par to, kā risināt jaunās problēmas, kādā virzienā jādodas globālajai ekonomikai un kādai jābūt Eiropas Savienības politikai. Rezolūcija, kuru mēs pašlaik izskatām, ir iekļauta šajās debatēs. Es vēlos pievērst jūsu uzmanību vienam tās aspektam.

Dāmas un kungi, ekonomikas krīze, problēmas Grieķijā un arī pašreizējās debates par palīdzību Grieķijai parāda, ka dalījums vecajā un jaunajā Eiropā tomēr ir realitāte. Pagājušo piektdien Eiropas Komisijas vadītājs *José Manuel Barroso* atsaucās uz ideju par atbalsta mehānisma radīšanu valstīm eiro zonā, kurām radušās finanšu problēmas. Saskaņā ar Komisijas vadītāja teikto principi un nosacījumi, ar ko tiktu regulēta šā instrumenta izmantošana, jāizstrādā tikai eiro zonas dalībniekiem.

Es vēlos izmantot iespēju šajās debatēs, lai izteiktu stingru atbalstu finanšu plānošanas un budžeta komisāra *Lewandowski* kunga un Polijas Finanšu ministra profesora *Jan Rostowski* nostājam. Es vēlos pievienot savu balsi viņu aicinājumam un arī manu kolēģu deputātu viedoklim, ka visām dalībvalstīm, tostarp tām, kas nav eiro zonā, jau tagad aktīvi jāpieņem pasākumos, lai stiprinātu eiro zonu un radītu atbalsta instrumentus tās dalībniekiem. Polija — viena no valstīm, kas nav eiro zonā, — drīz pievienosies vienotajai valūtai, un šodien mēs vēlamies būt atbildīgi par Eurogrupas formu nākotnē. Tāpēc neizslēgsim jaunās dalībvalstis no šādām svarīgām debatēm. Mums ir bijis sauklis par „divu ātrumu Eiropu”. Nedalīsim tagad Eiropu Eiropā, kas ir eiro zonā, un Eiropu, kas tajā nav, jo mēs esam vienota savienība.

Visbeidzot, es vēlos pilnībā atbalstīt visas tās rezolūcijas daļas, kurās Eiropas Centrālo banku, Eiropas Komisiju un Eurogrupas dalībniekus aicina atbalstīt eiro zonas paplašināšanos — paplašināšanos, kuras pamatā ir pašreizējie kritēriji. Es vēlos arī pateikties Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājam *Trichet* kungam par labu darbu, īpaši šajā gadā, kurš Eiropai ir bijis tik grūts.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Es esmu pateicīgs komisāram, ECB priekšsēdētājam un referentam par atklātu un ļoti profesionālu pieeju šai problēmai, kas mums rada nopietnas bažas. Ir tiešām satraucoši, ka, neraugoties uz mūsu pūlēm, bezdarba un valsts parāda līmenis turpina palielināties gandrīz visās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Mana valsts, Slovēnija, nav izņēmums. Bezdarba līmenis ir pārsniedzis 13 %. Slovēnija bija pēdējā valsts, kas pievienojās eiro zonai 2009. gada 1. janvārī, un tas pozitīvi ietekmēja ekonomisko, kā arī politisko un sociālo jomu. Lielākajai daļai iedzīvotāju vēl joprojām ir pozitīva attieksme pret eiro. Mēs uzskatām, ka tāpēc ir svarīgi saglabāt eiro spēku un prestižu. Parlamentam jāatbalsta Komisijas un ECB centieni, lai izvairītos no neveiksmes šajā jomā. Pirmkārt, jāpaceļ Eiropas ekonomikas integrācija augstākā un ilgtspējīgā līmenī. Tomēr tas ir stratēģisks jautājums, kuram nepieciešams Padomes apņēmīgs atbalsts.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Izeja no sarežģītās ekonomikas un finanšu krīzes izrādījās ne tik efektīva, kā mēs bijām cerējuši. Kad sākās krīze, dalībvalstu banku atbalsta programmas netika saskaņotas ar kopīgajiem nosacījumiem, kurus noteica Eiropas līmenī, un dažas bankas izmantoja Eiropas Centrālās bankas piešķirto papildu finansējumu, lai segtu savus zaudējumus. Atbalsts saimnieciskajai darbībai, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, arī netika saskaņots. Šīs rīcības ietekme ir skaidra: laicīgi nesāņemot aizdevumus no bankām, maziem un vidējiem uzņēmumiem masveidā bankrotēja. Euro zonas valstīm bija vieglāk pārvarēt grūtības, jo Eiropas Centrālā banka tām nodrošināja likviditāti. Ja mēs ticam Eiropas solidaritātei, ja mēs darbojamies kā viens atvērts tirgus, kurā ir vieni un tie paši konkurences apstākļi, un galvenais mērķis ir izklūst no šīs sarežģītās situācijas, cik drīz vien iespējams, es uzskatu, ka Eiropas Centrālajai bankai bija jānodrošina un ir jānodrošina to dalībvalstu likviditāte, kuras nav eiro zonā un kuras krīze skārusi īpaši smagi.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, referents *Scicluna* kungs teica, ka ECB centās paplašināt likviditāti, bet tas nenonāca līdz to klientiem. Tā notika gan ārpus eiro zonas, gan eiro zonā.

Mana partija ir apmierināta, ka Apvienotā Karaliste paliek ārpus eiro zonas. Valsts valūtai jāatspoguļo tās ekonomikas stāvoklis un vajadzības, nevis 27 dažādu ekonomiku vidējās vajadzības. Tomēr mūsu valūtas saglabāšana ir tikai daļa no atbildes. Galvenā problēma ir tā, ka kredītu radīšana un izsniegšana ir privātu uzņēmumu — komercbanku — rokās, un tas tā ir gan ārpus eiro zonas, gan eiro zonā.

Kredītu radīšanas — īstenībā naudas radīšanas — funkcija privātiem uzņēmumiem ir jāatņem. Kad nepieciešama papildu pirkspēja, lai veicinātu esošo vai tuvojošos izaugsmi vai finansētu lielus infrastruktūras projektus, tā jārada valdībai un jāiztērē apgrozībā, nevis jārada bankām un jāaizdod apgrozībā.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Krīzes laikā mēs varējām novērot, ka procentu likmju un valūtas kursu izraisītās svārstības atdūrās pret vienoto valūtu, kura pienācīgi sargāja eiro zonu.

Vienotā valūta nav atrisinājusi iekšējo un ārējo nelīdzsvarotību. Tomēr tās sniegtie labumi, ļaujot valstu finanšu iestādēm saņemt piekļuvi Eiropas Centrālās bankas likviditātei un ierobežojot valūtas kursa svārstību risku, ir palielinājuši to dalībvalstu izrādīto interesi, kuras nav eiro zonā.

Šo valstu centieni uzlabot savu ekonomiku un fiskālo politiku, lai ieviestu vienoto valūtu, jāvērtē atzinīgi. Es aicinu Komisiju un Eiropas Centrālo banku turpmāk veicināt eiro zonas iespējami drīzu paplašināšanos, lai sniegtu valstīm lielāku aizsardzību pret ekonomikas un finanšu krīzes ietekmi.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Trichet* kungs, es vēlos jums pateikties par to ziņojuma daļu, kas brīdina par pārmērīgu algu samazinājumu ar nolūku samazināt budžeta deficītu, jo zemu ienākumu rezultātā samazinās ekonomikas izaugsme. Es gribu pateikties jums par šo punktu, jo uzskatu, ka tas ne tikai palēnina ekonomikas izaugsmi un samazina Eiropas konkurētspēju, bet arī ierobežo Eiropas pilsoņu iespējas pilnībā iekļauties sabiedrībā.

Mums ir svarīgi izstrādāt savus budžetus saskaņā ar vadlīnijām, bet tikpat svarīga dalībvalstīm ir telpa rīcībai ekonomiskajā un sociālajā kontekstā. Ja Eiropā vairs neveiks ieguldījumus izglītībā, veselības aizsardzībā un pētniecībā, tad šāda Eiropa nebūs stabila un nevarēs konkurēt ar pārējo pasauli. Tagad nedrīkst likt grupām, kuras nav atbildīgas par krīzi, segt izmaksas. Ja mēs neieguldīsim cilvēkos, mums Eiropā nebūs nākotnes. Tāpēc es aicinu nākotnē likt uzsvāru uz sociālo aspektu.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze, kas ir arī strukturāla krīze, liek mums ieviest ilgtermiņa kontroli un izstrādāt piesardzīgus budžetus. Globalizācija vedina eiro zonu efektīvi piedalīties finanšu politikā. Tomēr tas nedrīkst notikt uz parasto pilsoņu rēķina, un es vēlos atgādināt ikvienam, ka ir nepieciešama piesardzība un atbildība.

Jean-Claude Trichet, Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, man jāsaaka, ka es uzrunāju Parlamentu jau sešus ar pusi gadus, un šī ir pirmā reize, kad es dzirdu tik daudzas runas, analīzi, ieteikumus un priekšlikumus.

Lielais daudzums informācijas un arī izteikto viedokļu dažādība, ko mēs tikko dzirdējām, ir atstājusi uz mani lielu iespaidu.

Es centīšos apkopot galvenos punktus, kas radās, noklausoties šīs piezīmes, kuras visas bija interesantas un atbilstošas un kurām Eiropas Centrālā banka, protams, piešķirs vislielāko nozīmi.

Pirmkārt, es vēlos teikt, ka esmu daudz dzirdējis par problēmām, ar kurām saskārās ECB, un uzklusījis uzslavas ECB spējai tās risināt saprātīgā laikā ļoti grūtos apstākļos. Es uzskatu, ka mani kolēģi un es centāmies darīt visu iespējamo ļoti ārkārtējos apstākļos, kas ir vissliktākie kopš II Pasaules kara, un varbūt tie būtu kļuvuši par vissliktākajiem apstākļiem kopš I Pasaules kara, ja mēs nebūtu nekavējoties rīkojušies.

Ar problēmām saskārās visi; daudzi runātāji teica, ka problēmas bija citām centrālajām bankām Eiropā un pārējā pasaulē. Tādējādi mums visiem bija jāuzņemas milzīga atbildība, un es pilnīgi piekrītu tiem, kas teica, ka mēs nevaram apgalvot, ka grūtie laiki ir beigušies. Mēs vēl neesam tikuši pāri grūtajiem laikiem. Mēs nevaram atgriezties pie ierastās darbības. Mums jāpaliek ārkārtīgi modriem.

Es saņēmu arī signālu par izaugsmi un darbavietām, un tas ir ļoti spēcīgs signāls no Parlamenta. Es pilnīgi tam piekrītu. Radot stabilitāti, esot uzticamiem stabilitātes radīšanā vidējā termiņā un ilgtermiņā, mēs uzskatām, ka dodam ieguldījumu ilgtspējīgā izaugsme un ilgtspējīgā darbavietu radīšanā. Bet jūs zināt, ka mūsu signāls ietver strukturālas reformas; strukturālas reformas, lai palielinātu Eiropas izaugsmes potenciālu un Eiropas darbavietu radīšanas spēju, ir neapšaubāmi svarīgas.

No jums saņemtais noteiktais signāls, kuru mēs Eiropas Centrālajā bankā pilnīgi atbalstām, ir par — un es nevēlos atbildēt komisāra vietā — 27 valstu Eiropas pārvaldību, kurai ļoti svarīga ir 16 eiro zonas dalībnieku pārvaldība. Mēs aicinām valstis uz visaugstāko atbildības līmeni, neraugoties uz to, vai tās ir 27 valstu vai 16 valstu grupā, lai tās demonstrētu atbildību, veicot kolēģu uzraudzību. Mums neapšaubāmi vajadzīga pilnīga un pabeigta Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošana. EMS pamatā ir fiskālo politiku uzraudzība, un es vēlos tajā ietvert arī strukturālas reformas un to īstenošanas uzraudzību, kā arī dažādu ekonomiku, jo īpaši eiro zonas dalībnieku, izmaksu konkurētspējas attīstību. Tas ir galvenais jautājums.

Es nevēlos izteikties plašāk par Grieķiju un dažādiem aktuāliem jautājumiem. Man jau ir bijusi iespēja atbildēt uz daudziem jautājumiem Ekonomikas un monetāro lietu komitejā un Parlamentā. Vēlos tikai teikt, ka Grieķijai ir paraugmodelis, un tā ir Īrija. Īrijai bija ļoti smaga problēma — to šeit teica viens no EP deputātiem —, un Īrija *ex ante* uztvēra šo problēmu ļoti nopietni, ar ārkārtīgu apņēmību, profesionalitāti un spēju, un to ir atzinuši visi. Es gribu to uzsvērt. Taču es atkārtoju: ECB uzskata, ka jaunie pasākumi, kurus ir veikusi Grieķijas valdība, ir pārliecinoši un, es vēlos piemētināt, drosmīgi.

Pāris vārdus par ilgtermiņa situāciju eiro zonā: nākamajos 10 vai 20 gados mēs uzturēsim cenu stabilitāti saskaņā ar definīciju, kuru mēs devām, ieviešot eiro. Jūs varat mums ticēt. Mēs to varam pierādīt. Tā nav teorija. Tie ir fakti, tie ir skaitļi.

(FR) Un man jāuzsver, ka visi eiro zonas dalībnieki zina: vidējā inflācija eiro zonā būs mazāka nekā 2 % vai tuvu 2 % vidējā termiņā un ilgtermiņā. Šajā sakarā viņiem valsts līmenī ir jāizdara secinājumi. Viņi gūst labumu no piederības eiro zonai. Viņiem nav jāskata sevi valsts kontekstā, ņemot vērā valsts inflāciju, tā kā tā būs daudz augstāka nekā tā, ko mēs garantējam, jo to no mums gaidīja, jo mēs esam uzticīgi savam uzdevumam un tāpēc, ka tas ir ieguldījums Eiropas labklājībā un stabilitātē.

Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man noslēgt — ja varēšu dažos vārdos — ar pārredzamības jautājumu. Es bieži esmu atkārtojis EP deputātiem, ka mēs esam vispārredzamākie pasaulē, ja runa ir par tūlītēju mūsu izpēti, ievadpaziņojuma publicēšanu. Mēs esam vispārredzamākie pasaulē, ja runa ir par preses konferenci, kas notiek tūlīt pēc Eiropas Centrālās bankas Padomes.

Vienīgā joma, kurā šī apņemšanās nav spēkā, — un mums tam ir attaisnojoši iemesli — ir saistīta ar to personu vārdu nosaukšanu, kas balso par to vai citu jautājumu, jo mēs uzskatām, ka tādējādi raidām signālu, ka mēs neesam atsevišķu personu kopa. Mēs esam kolēģija. Padome ir atbilstoša institūcija. Nozīme ir Padomei.

Es jau teicu, ka mēs nevaram atgriezties pie iepriekšējās darbības, un mums pilnīgi jāpārveido savi finanšu tirgi, lai būtu droši, ka neuzsākam vēl vienu krīzi, kas līdzīga tai, kura mums bija jāpārvar.

Pēdējais punkts par Poliju un Ungāriju: kāda EP deputāte pieminēja Poliju un Ungāriju, sakot, ka ECB pret tām neizturas tā, kā būtu jāizturas. Es uzskatu, ka šī EP deputāte nav labi informēta; es viņai ieteiktu doties uz šo divu valstu centrālajām bankām, un viņai parādīs, ka ECB ļoti cieši sadarbojas ar šīm divām centrālajām bankām mūsu vispārējam labumam.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlos pateikties deputātiem par ļoti nopietnām un saturīgām debatēm. Es uzmanīgi klausījos jūsu viedokļos. No tiem es varu secināt, ka ekonomikas pārvaldības efektīvai nostiprināšanai eiro zonā un visā Eiropas Savienībā ir spēcīgs un plašs atbalsts.

Manuprāt, šodienas debates ir bijušas ļoti nozīmīgas un vērtīgas, lai sagatavotos Eiropadomei šodien un rīt. Es arī atzinīgi vērtēju iespēju drīz turpināt apspriedes par ekonomisko pārvaldību Ekonomikas un monetāro lietu komitejā, vislabāk iespējami drīz pēc Liendienām. Es vēlos apspriesties ar jums un turpināt darbu ar konkrētiem priekšlikumiem.

Ir divi svarīgi darbības virzieni ekonomikas pārvaldības stiprināšanā. Pirmkārt, tās stūrakmens būs patiesi uzticama un labāka preventīva fiskālā un budžeta uzraudzība, kas būs stiprāka un stabilāka, kā arī aptvers vidēja termiņa budžeta politiku un izmantos ieteikumus un vajadzības gadījumā brīdinājumus dalībvalstīm.

Otra izveides daļa ietvers efektīvāku makroekonomiskās nelīdzsvarotības un eiro zonas dalībvalstu un Eiropas Savienības dalībvalstu konkurētspējas atšķirību novēršanu, kā arī stingrāku un nopietnāku to pārraudzīšanu. Šajā sakarā tiks arī izmantoti saistoši ieteikumi politikas jomā. Tas nepieciešams, lai novērstu nelīdzsvarotības uzkrāšanos. Ir acīmredzams, ka bez šaubām visneatliekamākās un steidzamākās ir to valstu vajadzības, kurās ir liels budžeta deficīts un vāja konkurētspēja — ne tikai Grieķijā, bet, protams, sākot ar Grieķiju.

Tikpat skaidrs ir tas, ka mēs nevaram teikt un arī neteiksim, ka visas valstis, kurās ir tekošā konta pārpalikums, vājinās eksporta darbību. Citiem vārdiem runājot, mērķis nav likt *Bayern München* spēlēt sliktāk pret *Olympic Lyon*, bet uzlabot abu eksporta konkurētspēju, kur tas nepieciešams, un iekšzemes pieprasījumu, kur tas nepieciešams un iespējams, tādējādi liekot abām — *Bayern München* un *Olympic Lyon* — spēlēt labāk kā Eiropas komandai, stiprinot abu aizsardzības un uzbrukuma stratēģiju.

Tieši to nozīmē eiro zona un gala rezultātā — Eiropas Savienība.

Edward Scicluna, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, sākumā daži punkti. Es vēlos izmantot iespēju, lai pateiktos ECB par sadarbību un pieejamību, atbildot uz maniem dažādajiem pieprasījumiem. Otrkārt, es vēlos pateikties saviem kolēģiem ēnu referentiem par viņu kopīgo komandas darbu, vienojoties par šā ziņojuma grozījumiem un tādējādi paplašinot vienošanos par to.

Mēs esam noskaidrojuši, ka nesenā lejupslīde izvērtās par problēmu. Tomēr spriedze eiro zonā nav nekas jauns, tā ir labi zināma. Mēs saprotam, ka mēs vēl neesam optimāla valūtas zona. Tomēr tieši tāpēc mums jābūt novatoriskiem. Mums jāseko saprātīgiem ekonomikas principiem un politikai. Protams, tie jāformulē atbilstīgi Eiropas sociālās kohēzijas principiem.

Daži novērotāji ir konstatējuši, ka ECB nedrīkst palīdzēt Grieķijai, jo to neļauj ES Līguma 103. panta „galvojuma aizlieguma” klauzula. Neraugoties uz to, viena lieta ir īstenot galvojumu, bet cita, atšķirīga lieta ir sniegt pagaidu finansiālu palīdzību.

Mēs zinām, ka mums ir vairākas izvēles. Dažas var izpildīt īstermiņā un citas — vidējā termiņā. Kā jau pirms manis norādīja kolēģi, kā Eiropas iedzīvotāji mēs visi izturamies ar cieņu pret eiro un vēlamies, lai tas būtu veiksmīgs. Mēs varam izdarīt tā, lai tas būtu veiksmīgs, tāpēc aicinu visus — Parlamentu, Komisiju, Padomi un Eiropas Centrālo banku — salikt galvas kopā un atrast veiksmīgu turpmāko ceļu.

Visbeidzot, mums jāatjauno sabiedrības uzticība finanšu iestādēm, izmantojot tādus pasākumus kā lielāka pārredzamība, labāka riska pārvaldība un piemērotu noteikumu izstrāde. Mums jānodrošina, lai šāda apmēra krīze nenotiktu atkal.

Sven Giegold, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, turpinot šīs debates, es vēlos ātri norādīt uz trim punktiem.

Pirmkārt, vērojot dažādos viedokļus Parlamentā, mūsu viedoklis par nelīdzsvarotības jautājumu nesakrīt. Bija diezgan skaidri izteiktas atšķirības, un es uzskatu, ka mums jābūt uzmanīgiem.

Īpaši es vēlos vērsties pie jums, *Trichet* kungs un *Rehn* kungs, un aicināt nebūt aklam ar vienu aci, jo galvenā problēma, kā mēs principā vienojamies, ir tāda, ka izmaksām jāaug atbilstīgi inflācijas mērķim, kam pieskaitīts ražīgums. Dažās valstīs izdevumu pieaugums bija pārāk augsts, un ir labi, ka jūs rīkojaties.

No otras puses, ir vairākas valstis, kuras izmanto nodokļu politiku, kā arī algu noteikšanas pasākumus, lai nodrošinātu savu palikšanu zem šī sliekšņa. Ja jūs nerīkosieties šajā sakarā, — un es zinu, ka daži kolēģi ECOFIN nepiekrīt šai pieejai, — tad mēs iznīcināsim eiro zonas ekonomisko pamatu, un tas ir ļoti bīstami. Es aicinu jūs nebūt aklam ar vienu aci un aicinu uz to arī savus kolēģus.

Paskatieties uz Grieķiju un stabilitātes programmu, kura tika slavēta. Es vēlos uzsvērt, ka pastāv liela problēma, un šeit es atsaucos uz to, ko uzzināju Grieķijas apmeklējuma laikā iepriekšējā nedēļā.

Vairums cilvēku Grieķijā uzskata, ka pēdējos 10 vai 20 gados daudzi kļuva ļoti bagāti apstākļos, kas nebija taisnīgi. Ja jūs slavējat Īrijas centienus, jūs tos nevarat salīdzināt ar situāciju Grieķijā. Cilvēki Grieķijā uzskata, ka viņiem nevajadzētu ciest par lietām, kuras viņi nav izraisījuši.

Tāpēc es aicinu jūs, *Rehn* kungs, izdarīt spiedienu uz Grieķijas valdību, lai tā izturas nopietni pret nelegālo bagātību, kas ir uzkrāta pagātnē. Citādi programma netiks pieņemta un cietīs neveiksmi ekonomisku iemeslu dēļ. Mums jāpārliciecinās, ka programma ir sociāli taisnīga — un pašlaik tā tāda nav.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 25. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), rakstiski. – No pašreizējās eiro zonas krīzes var gūt mācību. Arī ekonomikas krīze ir atbildīga par eiro zonas grūtībām, tomēr es uzskatu, ka ir tādi EMS strukturāli trūkumi, kuri mums jānovērš, lai nākotnē izvairītos no krīzēm. Lai ECB varētu efektīvi darboties, atbalstot nodarbinātību un izaugsmi, mums tā jānodrošina ar nepieciešamajiem instrumentiem. ECB nav to pašu instrumentu, kas ir ASV Federālo rezervju bankas rīcībā, un šā iemesla dēļ tai nevar būt aktīva monetārā politika, kas atbalsta izaugsmi. ECB sasaista tās galvenais mērķis — cenu stabilitātes nodrošināšana, kas kavē to efektīvi stimulēt izaugsmi. Es uzskatu, ka mums nepieciešama lielāka ekonomikas un fiskālās politikas koordinācija, lai mēs izvairītos no tādām neveiksmīgām situācijām, kāda ir Grieķijā. Labāka koordinācija veicinātu eiro zonas stabilitāti. SIP ir stingri jāievēro, taču es uzskatu, ka tas jāpārskata. Jāstiprina tā preventīvā daļa. Represīvā daļa nav efektīva, kopš soda naudas tikai palielina budžeta deficītu un kavē tiesību aktu ievērošanu. No otras puses, sankcijas nebūtu jāuzliek Padomei, jo dalībvalstis vienmēr negribīgi sodīs cita citu.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Mums jāspriež, izejot no viena svarīga fakta — vissmagākās ekonomikas krīzes laikā, kas notikusi Eiropā, eiro ir garantējis stabilitāti un ticamību. Ja eiro zona nefunkcionētu, krīzes pārvarēšana būtu notikusi daudz lēnāk un nevienmērīgāk. Tas attiecas arī uz tām dalībvalstīm, kuras vēl nav pievienojušās eiro zonai. Pašlaik ir īpaši svarīgi saprast, ka Eiropas vienotā valūta ir vienota vērtība, par kuru katrs eiro zonas dalībnieks ir individuāli atbildīgs. Pastāv vispārēja vienošanās par to, ka ekonomikas krīze bija plaši izplatītas vērtību krīzes loģisks rezultāts.

Tiek gaidīts, ka tie, kas pievienojušies eiro zonai, uzņemsies lielāku atbildību par savu izdevumu un ienākumu līdzsvarošānu. Nav jēgas tēlot šķietamus finanšu spekulāciju vai ekonomikas mafijas upurus. Gandrīz visas Eiropas ekonomikas ir grēkojušas pret saprātīgu un līdzsvarotu fiskālo politiku. Ir jāgūst mācība — mums nepieciešama fiskālo politiku daudz stingrāka uzraudzība un labāka koordinācija, izveidojot Eiropas Monetāro fondu. Bet, pirmkārt, visiem eiro zonas dalībniekiem jāpalēnina temps savai dzīvošanai uz rītdienas rēķina.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Jau no pirmās dienas Eiropas Centrālās bankas darbība ir pastāvīgi kritizēta no kreiso puses un ne tikai visā ES. Pirmais šīs pamatotās kritikas iemesls ir bankas mērķi. Tā kā bankas galvenais mērķis ir nodrošināt, ka inflācija nepārsniedz 2 % un ES dalībvalstu budžetu deficīti nepārsniedz 3 % no IKP, tad izaugsmes laikā viss ir pilnīgi skaidrs, bezdarbs „samazinās pats no sevis”, banku likviditāte tiek „nodrošināta pati no sevis” un ECB var „izdarīt spiedienu uz valdībām” katrā dalībvalstī, lai samazinātu tās parādus. Brīdī, kad sākas ekonomikas krīze, viss mainās. Slikti noformulētais galvenais fiskālās iestādes mērķis rada būtiskas novirzes no nepieciešamā mērķa. Neraugoties uz to, ziņojumā, kas ietver ECB gada ziņojuma un darbības novērtējumu attiecībā uz finanšu krīzes risinājumu, stūrgalvīgi uzstāts uz šo slikti formulēto pamatmērķi. Ziņojumā arī cita starpā konstatēts, ka nepieciešams atkāpties no stimulēšanas pakešu politikas un no banku likviditātes nodrošināšanas, kas bija galvenais tā dēvētais netradicionālais pasākums krīzes pārvarēšanai. Ziņojumā nav izrādīta nekāda interese par kritisko finansiālo stāvokli vismaz piecās ES valstīs, un šķiet, ka ziņojuma autori ir arī vienaldzīgi pret bezdarba straujo pieaugumu. Tas viss tikai apstiprina pašreizējās Eiropas Centrālās bankas koncepcijas kaitīgumu. Tāpēc ziņojums jānoraida.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Savienība kopumā un jo īpaši eiro zona ir bēdīgā stāvoklī. Grieķija atrodas uz bankrota robežas, un arī Spānijai un Portugālei ir grūtības. Situācijas nopietnības dēļ

pastāvīgi tiek izvirzīti jauni priekšlikumi. No vienas puses, cilvēki runā par plašu iejaukšanās tiesību piešķiršanu Eiropas Monetārajam fondam. No otras puses, ekonomikas un monetāro lietu komisārs *Rehn* kungs aicina Briseli iesaistīties dalībvalstu budžetu plānošanā. Eiropas Savienība acīmredzot vēlas izmantot pašreizējo krīzi, lai atņemtu dalībvalstīm to finansiālo autonomiju, kas ir viena no pēdējām atlikušajām valsts suverenitātei svarīgām jomām. Tomēr, sperot nākamo lielo soli pretī centralizētai Eiropas lielvalstij, mēs neatrisināsim esošās problēmas. Gluži pretēji, tās turpinās saasināties. Satraucošais stāvoklis, kādā atrodas monetārā savienība, un fakts, ka eiro ir kļuvis par augsta riska valūtu, ir rezultāts tam, ka tādas valstis kā Vācija, Nīderlande un Austrija, no vienas puses, ir vienotas ar tādām valstīm kā Grieķija, Spānija un Itālija, no otras puses, ar tīšu nevērību pret esošajām atšķirībām to ekonomiskajā attīstībā un vērtībās, uz kurām pamatota to finanšu politika. Tā vietā, lai turpinātu stiprināt pašreizējos centru ierobežojumus attiecībā uz Eiropas valstīm, ir jāņem vērā šīs vēsturiskās atšķirības, kas attiecas ne tikai uz ekonomiku.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Centrālās bankas gada ziņojuma sakarā es vēlos izcelt uztraucošas pārmaiņas finanšu politikā, kas novedušas pie pārāk liela dolāru daudzuma drukāšanas, kura vērtības segšana nav iespējama. Tam sekojošā pašreizējā vai gaidāmā dolāra devalvācija Amerikas Savienoto Valstu valūtas reformas programmas ietvaros smagi ietekmētu Eiropas tirgu. Lai izvairītos no šā riska, Eiropas Centrālajai bankai un citām Eiropas iestādēm nopietni jāapsver atteikšanās no dolāra kā galvenās valūtas. Eiro ir daudz stiprāks, un ievērojami ekonomisti, tādi kā Nobela prēmijas laureāts *Joseph Stiglitz*, uzsver, ka lielā nozīme, kas piešķirta dolāram, ir bijusi daudzu finanšu krīžu iemesls. Eiropas Savienībai jāpārtrauc brīvprātīgi pakļaut sevi ASV finanšu politikas problēmām.

Kristiina Ojuland (ALDE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, parādu krīze Grieķijā ir uzdevusi jautājumus par mūsu spēju saglabāt stabilitāti eiro zonā. Es esmu pārliecināta, ka vienotās valūtas spēks būs garantēts, ja tiesību akti, par kuriem mēs esam vienojušies, tiks ievēroti katrā dalībvalstī. Ir runāts par to, ka bez Grieķijas ir arī citas Eiropas Savienības dalībvalstis, kuras var skart nopietnas finansiālas grūtības. Papildus lielajam valsts parādam dažas dalībvalstis ir sasniegušas gandrīz bīstamu valdības izdevumu līmeni, par ko Eiropas Centrālā banka bija norūpējusies jau pirms pāris gadiem. Eiro kalpo par garantu katras dalībvalsts ekonomikai. Jebkuras dalībvalsts darbības, kas vājina eiro, nav pieņemamas. Es uzskatu, ka ir svarīgi katrai valstij pildīt nosacījumus, kas paredzēti eiro zonai. Tajā pašā laikā es atbalstu kolektīvu pieeju risinājumu meklēšanai, tostarp atbalsta paketes izveidošanu Grieķijai, noteikumu pastiprināšanu attiecībā uz vienoto valūtu un stingrāku uzraudzību. Ideja par iespējamo Eiropas Monetārā fonda izveidošanu, kura radās Grieķijas krīzes rezultātā, ir pieeja, kas varētu novērst potenciālās problēmas, bet mēs nedrīkstam aizmirst ārējos faktorus, kas darbojas globālā ieguldījumu tirgū, kuriem noteikti ir ietekme uz eiro zonu. Tāpēc ir skaidrs, ka valsts līmenī mums turpmāk vairāk jākoncentrējas uz tādu tiesību aktu izstrādi, kuri aizsargātu eiro no bīstamu faktoru ietekmes gan Eiropas Savienības iekšienē, gan ārpus tās.

4. Otrais romu jautājumiem veltītais Eiropas samits (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

* * *

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Kopienų Tiesa 19. martā pieņēma spriedumu, ar kuru tā paziņoja, ka Parlamenta vairākums ir pārkāpis nepārprotamu tiesiskuma principu, jo saskaņā ar starptautiskā protokola 10. pantu ir atteicies aizstāvēt manu imunitāti, kā lūguši mani ārvalstu kolēģi *Romagnoli* kunga vadībā.

Šāds lūgums tika izteikts tad, kad es kļuvi par upuri nežēlīgai politiskai, profesionālai un juridiskai vajāšanai sakarā ar to, ka „žurnālistiem, kuri man jautāja par revizionismu un Otrā pasaules kara vēsturi, esmu teicis, ka par šiem jautājumiem vēsturniekiem vēl būtu jādiskutē”. Tas minēts sprieduma 108. punktā.

Tiesa secināja, es citēju: „Tā kā (..) protokola mērķis ir piešķirt tiesības Parlamenta deputātiem, (..) no tā izriet, ka, neņemot, pamatojoties uz protokola 10. pantu, (..) Parlaments pietiekami būtiskā veidā ir pārkāpis tiesību normu.”

Taisnība, Tiesa neizpilda manu prasību par zaudējumu atlīdzību, jo uzskata, ka Francijas Kasācijas tiesa un tās 11 tiesneši ir pilnīgi un noteikti atzinuši mani par nevainīgu. Tātad tā uzskata, ka es vairs nevaru norādīt

uz kaitējumu. Tomēr Tiesa ir lēmusi, ka Parlamentam ir jāapmaksā divas trešdaļas tiesas izdevumu. Tāpēc šis spriedums iznīcinoši noraida partizānu taktiku, kuras rezultātā man tika liegta parlamentārā imunitāte.

Piespiedu kārtā referents izmantoja primitīvu procesuālo triku. Šis spriedums ir precedents, ko turpmāk varēs izmantot tie Eiropas Parlamenta labējā spārna deputāti, kuru vārda brīvība tiek nemitīgi apdraudēta.

5. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

6. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Turpināsim ar balsošanu.

(Balsojuma rezultātus un citu informāciju par balsošanu sk. protokolā)

6.1. Trešo valstu vai trešo valstu daļu saraksts un dzīvnieku un sabiedrības veselības un veterinārās sertifikācijas nosacījumi, lai Kopienā importētu konkrētus dzīvus dzīvniekus un no šādiem dzīvniekiem iegūtu svaigo gaļu (A7-0018/2010, Jo Leinen)

6.2. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: Lietuva / mēbeļu ražošana (A7-0047/2010, Barbara Matera)

6.3. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana: Lietuva / apģērbu rūpniecība (A7-0048/2010, Barbara Matera)

6.4. Ziņojums par 2009. gada pārskatu par euro zonu un valsts finansēm (A7-0031/2010, Sven Giegold)

6.5. Eiropas Centrālās bankas viceprezidenta iecelšana (A7-0059/2010, Sharon Bowles)

6.6. Revīzijas palātas locekļa iecelšana – Milan Martin Cvikl (SL) (A7-0046/2010, Inés Ayala Sender)

6.7. Revīzijas palātas locekļa iecelšana – Rasa Budbergytė (LT) (A7-0039/2010, Inés Ayala Sender)

6.8. Revīzijas palātas locekļa iecelšana – Kersti Kaljulaid (EE) (A7-0045/2010, Inés Ayala Sender)

6.9. Revīzijas palātas locekļa iecelšana – Igors Ludboržs (LV) (A7-0040/2010, Inés Ayala Sender)

6.10. Revīzijas palātas locekļa iecelšana – Szabolcs Fazakas (HU) (A7-0038/2010, Inés Ayala Sender)

6.11. Revīzijas palātas locekļa iecelšana – Ladislav Balko (SK) (A7-0037/2010, Inés Ayala Sender)

6.12. Revīzijas palātas locekļa iecelšana – Louis Galea (MT) (A7-0042/2010, Inés Ayala Sender)

6.13. Revīzijas palātas locekļa iecelšana – Augustyn Kubik (PL) (A7-0041/2010, Inés Ayala Sender)

6.14. Revīzijas palātas locekļa iecelšana – Jan Kinst (CZ) (A7-0044/2010, Inés Ayala Sender)

6.15. Revīzijas palātas locekļa iecelšana – Eoin O'Shea (IE) (A7-0043/2010, Inés Ayala Sender)

6.16. Ieteikums Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 65. sesiju (A7-0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)

6.17. Otrais romu jautājumiem veltītais Eiropas samits

- Pirms balsošanas:

Jean Lambert, *Verts/ALE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos iesniegt mutisku grozījumu, kas būtu 7. punkta a) apakšpunkts (jauns). Balsošanas sarakstā tas ir uzrādīts, un es saprotu, ka politiskās grupas, kas ir šīs rezolūcijas līdzparakstītājas, to atbalsta. Tas izriet no 7. punkta.

Tātad jaunais 7. punkta a) apakšpunkts būtu šādā redakcijā: „Tāpēc atkārtoti aicina Eiropas Komisiju izstrādāt visaptverošu Eiropas stratēģiju romu tautības cilvēku iekļaušanai sabiedrībā kā instrumentu romu tautības cilvēku sociālās atstumtības un diskriminācijas apkarošanai Eiropā.”

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu)

- Pirms balsošanas par 1. grozījumu

Cornelia Ernst, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Sirsnīgi pateicos! Ir divi grozījumi, no kuriem viens ir grozījums grozījumam. Vēlos minēt abus. Mūsaprāt, vārdi „Padome un” ir jāsākot. Tādējādi šobrīd apspriežamā grozījuma pēdējā redakcija būtu šāda:

„aicina dalībvalstis atturēties no minoritāšu piespiedu repatriācijas, ja pēc minētās piespiedu atgriešanas tiem draud dzīve kā bezpajumtniekiem un diskriminācija izglītības, sociālās aizsardzības un nodarbinātības jomā.”

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

- Pirms balsošanas par 18. punktu:

Hannes Swoboda, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Arī mēs noraidījām iepriekšējo grozījumu, jo tā redakcija bija pārāk asa. Tomēr dažās valstīs ir problēmas, proti, romi tiek repatriēti, un tajās ir nepiemēroti apstākļi, kuros viņi nespēj dzīvot brīvi, droši un cilvēka cienīgi.

Mūsu redakcija ir atturīgāka, jo cita starpā zinām, ka dažās valstīs vīzu liberalizācija tiek ļaunprātīgi izmantota, lūdzot patvērumu gadījumos, kad netiek izpildīti nepieciešamie priekšnoteikumi. Mūsu redakcija būtu šāda:

uz Rietumbalkāniem, „kur tiem varētu draudēt dzīve kā bezpajumtniekiem un diskriminācija izglītības, sociālās aizsardzības un nodarbinātības jomā”.

(DE) Es ceru, ka tie deputāti, kas sākotnēji noraidīja otru grozījumu, spēj pieņemt un balsot par šādu atturīgāku redakciju.

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu.)

6.18. Šengenas Robežu kodekss attiecībā uz ārējo jūras robežu uzraudzību

- Pirms rezolūcijas projekta pieņemšanas:

Michael Cashman (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es tikai vēlos, lai Parlaments zina, ka es biju sākotnējais referents lēmumam par FRONTEX un es ierosināju to pieņemt, jo, lai veiktu pasākumus un īstenotu glābšanas darbus jūrā, jo īpaši Vidusjūras dienvidos, ir nepieciešami ārkārtas pasākumi.

Komiteja mani neatbalstīja, tāpēc es dzēsu savu vārdu no šā ziņojuma un tagad aicinu Parlamentu noraidīt šo rezolūciju. Lai to pieņemtu, ir jābūt absolūtam 369 deputātu balsu vairākumam, tomēr es aicinu Parlamentu noraidīt šo rezolūciju, par kuru tūlīt balsosim.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Deputātiem izskatīšanai ir iesniegts lēmumprojekts, ar ko papildina Šengenas Robežu kodeksu attiecībā uz ārējo robežu uzraudzīšanu saistībā ar FRONTEX operācijām jūrā.

Šis ir nepieciešams lēmums, un tas nodrošinās dalībvalstīm un FRONTEX iespēju efektīvāk pārvaldīt ārējās jūras robežas. Kā jau jūs zināt, drīz vien, gluži tāpat kā katru gadu šajā laikā, Vidusjūrā palielināsies kuģu skaits.

Priekšlikumā izvirzīti vairāki ļoti svarīgi principi un noteikumu precizējumi, kuri robežsargiem jāievēro un jāpiemēro, kontrolējot jūras robežas, piemēram, neregulāras patriekšanas princips un pienākums īpaši saudzīgi izturēties pret neaizsargātām personām un nepilngadīgajiem bez pavadības.

Priekšlikumā arī precizēts, kāda palīdzība sniedzama personām, kurām jūrā draud briesmas, un kur jāizceļ izglābtās personas.

Šajā Parlamentā ir daudz tādu, kas jau gadiem ilgi ir lūguši izstrādāt šādus principus un noteikumus, un beidzot tie ir mūsu rīcībā. Tā kā ierosināto izmaiņu dēļ operācijas pie jūras robežas būs efektīvākas, mazināsies arī nāves gadījumu risks Vidusjūrā.

Lēmumprojekts izstrādāts pēc ļoti grūtām un ilgām debatēm ar dalībvalstīm un ekspertiem, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augsto komisāru bēgļu jautājumos, kā arī ekspertiem no Starptautiskās Migrācijas organizācijas.

Lēmumprojekts nodrošina iestādēm arī labākus pamatnoteikumus tādu operāciju atbilstošas uzraudzības veikšanai, kurās izmanto ievērojamus Eiropas fondu līdzekļus.

Runājot par priekšlikuma tiesisko aspektu, Komisija par tiesisko pamatu ir izvēlējusies Šengenas Robežu kodeksa 12. pantu, jo noteikumi attiecas uz robežas uzraudzības patruļām FRONTEX operācijās, nevis uz robežkontrolēm, kā, manuprāt, teikts Parlamenta juridiskajā slēdzienā.

Pēc Parlamenta deputātu lūguma Komisija ir pārbaudījusi alternatīvus tehniskos risinājumus, kas dotu iespēju, pirmkārt, atkārtoti nesākt diskusiju par lietas būtību un, otrkārt, laikus pieņemt nepārprotamus noteikumus pirms FRONTEX operāciju veikšanas šovasar. Diemžēl mēs neesam atraduši šādu alternatīvu risinājumu, tāpēc es aicina godājamos deputātus nenoraidīt šos sen gaidītos jaunus noteikumus.

Priekšsēdētājs. – *Busuttil* kungs! Mēs pašreiz nevaram sākt debates par šo jautājumu. Jums tiek dots vārds, tomēr mēs nevaram sākt debates.

Simon Busuttil (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Divi runātāji ir uzstājušies un aicinājuši Parlamentu noraidīt šo rezolūciju, bet nav bijis neviena runātāja, kas aizstāvētu šīs rezolūcijas pieņemšanu. Tāpēc, manuprāt, ir tikai godīgi, ka uzstājas arī kāds, kurš var runāt un mudināt deputātus atbalstīt šo rezolūciju.

Ja man tiek dota tikai viena minūte, tad ļaujiet teikt, ka Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja noraidīja šos noteikumus un tāpēc ierosināja šo rezolūciju ļoti vienkārša iemesla dēļ. Juridiskie dienesti mums teica — nevis vienreiz, bet divreiz — ka Komisija, ierosinot šos noteikumus, ir pārsniegusi savas pilnvaras. Tāpēc mēs tos noraidījām. Mēs pilnīgi noteikti vēlamies, lai šie noteikumi tiktu pieņemti — arī es pats esmu no valsts, kas vēlas šo noteikumu pieņemšanu — tomēr mēs negribam, lai Eiropas Komisija pārsniedz pilnvaras. Tāpēc mums vajadzētu atbalstīt šo rezolūciju.

Michael Cashman (S&D). – Skaidrības labad — nobalsojot pret šo, jūs atbalstāt pasākumu, kas ļauj aizturēt personas jūrā. Nobalsojot pozitīvi par šo, jūs neatbalstāt šādu pasākumu. Pilnīgi skaidrs.

Priekšsēdētājs. – Turpināsim ar balsošanu.

6.19. 2011. gada budžeta prioritātes, III iedaļa — Komisija (A7-0033/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska)

7. Apsveikšana

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Esmu gandarīts jūs informēt par to, ka dažādo starpparlamentāro sanāksmju ietvaros pie mums pašreiz viesojas Tunisijas parlamenta delegācija *Salah Tabarki* kunga, Tunisijas Pārstāvju palātas Politikas, cilvēktiesību un ārlietu komitejas priekšsēdētāja, vadībā.

Mēs sirsnīgi sveicam *Tabarki* kungu un viņa delegācijas locekļus. Vēlos uzsvērt šīs tikšanās nozīmi, jo šī ir pirmā šāda veida tikšanās piecos gados.

Parlaments ar lielu interesi vēro politiskā un ekonomiskā stāvokļa attīstību Tunisijā, jo mēs, Eiropas Savienība, esam šis valsts nozīmīgākais tirdzniecības partneris. Attiecības, ko izveidosiet ar Eiropas Parlamenta delegāciju attiecībām ar Magribas valstīm, nodrošinās jūs ar atbilstošu institucionālo modeli dialogam par abpusēji saistošiem jautājumiem par demokrātijas un tiesiskuma attīstību.

Tāpēc novēlam jums patīkamu un panākumiem bagātu vizīti.

8. Balsošanas laiks (turpinājums)

8.1. 2011. gada budžeta pamatnostādnes — pārējās iedaļas (A7-0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Lauksaimniecības produktu kvalitātes politika: kāda ir pareizā stratēģija? (A7-0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. Pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekme uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību (A7-0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

- *Pirms balsošanas:*

Enrique Guerrero Salom, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Vēlos pateikties visiem, kas piedalījās šā ziņojuma sagatavošanā.

Vēlos tikai norādīt, ka pirms 31. punkta ir mutisks grozījums. Kā vienojāmies, es tagad nolasīšu angļu versijas otro daļu.

„Tādēļ uzskata par atbilstošu izpētīt iespējas vienoties ar kreditorvalstīm noteikt parāda pagaidu moratoriju atcelšanu nabadzīgākajām valstīm, lai dotu tām iespēju īstenot pretciklisku fiskālo politiku, mazinot krīzes smagās sekas; ierosina veikt pasākumus, lai nodrošinātu vienošanos par pārredzamu struktūru, kas darbotos kā šķērējuma parādu jautājumos.”

Priekšsēdētājs. – *Guerrero* kungs! Ja neesam nepareizi informēti, mutiskais grozījums attiecas uz 34. punktu, nevis 31. punktu.

(*Guerrero* kungs norāda, ka tas patiesi attiecas uz 34. punkta otro daļu.)

Tagad viss noskaidrots.

(*Notika balsošana*)

(*Parlaments pieņēma mutisko grozījumu*)

- *Pirms balsošanas par 22. punktu:*

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mēs pievērsām jūsu uzmanību mutiskam grozījumam, kas attiecas uz 22. punktu. Vēlos norādīt, ka 22. punkts attiecas uz pasaules mēroga pārvaldību un īpaši uz G20 sastāvu, kurā, dīvainā kārtā, nav iekļauti pārstāvji no vismazāk attīstītajām valstīm.

Mutiskais grozījums izstrādāts, lai novērstu šo nepilnību, un teksts, ko es ierosinu Eiropas Parlamentam, to paredz.

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu)

- Pirms balsošanas par 34. punktu:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Pirms brīža jūs aicinājāt aplaudēt Tunisijas delegācijai. Vai jūs nevarētu lūgt Tunisijas delegācijai darīt visu iespējamo, lai atbrīvotu *Taoufik Ben Brik*, uz ko aicina arī visi Parlamenta deputāti?

- Pēc galīgā balsojuma:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vēlos uzdot procedūras jautājumu. Esmu gandarīts par to, kā noritēja balsošana. Tomēr būtībā tas bija patstāvīgs ziņojums, un uz šādu gadījumu attiecas cita procedūra. Tagad par patstāvīgu ziņojumu mums ļāva individuāli balsot. Šis jautājums ir jāatrisina, citādi arī turpmāk par visiem patstāvīgajiem ziņojumiem tiks balsots individuāli. Vai jūs nevarētu lūgt Konstitucionālo jautājumu komiteju to noskaidrot? Pretējā gadījumā Parlamenta dienestu interpretācija iznīcinās šīs reformas mērķi.

Priekšsēdētājs. – *Swoboda* kungs, to mēs varam darīt. Var lūgt dalītu balsojumu saskaņā ar grupu lūgto kārtību. Katrā ziņā visu var pārskatīt. Turpmāk šo jautājumu varētu pārskatīt, tomēr pašreiz notiek tā, kā notiek.

8.4. ECB 2008. gada pārskats (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Padomes nostājas pirmajā lasījumā (sk. protokolu)

10. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

11. Balsojumu skaidrojumi

Otrais romu jautājumiem veltītais Eiropas samits (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Eiropas Parlamenta rezolūcijas par otro Eiropas romu samitu pieņemtais projekts paver jaunas iespējas romu populācijas problēmu risināšanai Eiropas Savienībā.

Ir kļuvis skaidrs, ka dažādu valstu atsevišķie centieni integrēt romus sabiedrībā nav devuši apmierinošus rezultātus. Tam ir dažādi iemesli. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Eiropas Savienības centienus iesaistīties romu problēmu risināšanā un organizēti uzlabot šīs kopienas integrāciju sabiedrībā.

Nicole Sinclaire (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Lai gan es neatzīstu kādas grupas diskrimināciju sabiedrībā jebkādu iemeslu dēļ, es nevaru atbalstīt šo rezolūciju. Tās mērķis ir uzvelt atbildību par diskriminācijas izskaušanu Eiropas Savienībai, turpretī es uzskatu, ka, tā kā dalībvalstu attieksme un pieeja ir atšķirīga, minoritāšu grupu intereses tiktu labāk risinātas, ja to darītu dalībvalstis, jo īpaši tās, kuras neatbalsta tolerances un vienlīdzības ideālu, ko mēs — briti — uztveram par pašsaprotamu.

Piemēram, es zinu, ka pret vienu Itālijas deputātu, EFD grupas locekli, tika ierosināta lieta par viņa līdzdalību reidā, kurā viņš aizdedzinājis kāda imigranta iedzīvi. Tas ir nepieņemami. Lūdzu, neuzskatiet, ka arī briti tā uzvedas, un nesakiet, ka minoritāšu grupām mūsu valstī ir nepieciešama tāda paša līmeņa aizsardzība kā tai nabaga dvēselei, par kuru nupat runāju.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Īstenībā ikviens, kurš noliedz problēmu, kurš noliedz patiesību, acīmredzami nespēj to risināt. Tā ir tiesa. Mums jāapzinās, ka ar šo rezolūciju par Eiropas romiem, kas ir politiski pareizu muļķību pilns dokuments, mēs nespēsim rast vai piedāvāt kaut vienu risinājumu, jo faktiski vienīgais, ko darām, ir noliedzam problēmu. Vispirms mums vajadzētu ņemt vērā to, ka mēs patiešām saskaramies ar nopietnām problēmām un ļoti liela romu daļa nostata sevi pilnīgi ārpus mūsu sabiedrības, kā arī bieži vien ir vainīga nopietnu noziegumu izdarīšanā — gan mazu, gan lielu. Daudzas romu kopienu vērtības un standarti vai to trūkumus ir tiešā pretrunā tām vērtībām un standartiem, kurus vēlamies īstenot Eiropas valstīs. Iespējams, ka manis sacītais skan netaisni, tomēr nupat pieņemtā rezolūcija ir daudzkārt

netaisnīgāka pretējā virzienā. Jebkurā gadījumā, manuprāt, katrai dalībvalstij ir jādod tiesības pašai lemt par to, kā risināt šo nopietno problēmu.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Šis ziņojums ir politiski ļoti pareizs, tiešām šķiet, ka par šāda ziņojuma sagatavošanu Parlaments ir saņēmis patentu. Romu ekonomiski un sociāli neizdevīgais stāvoklis jau atkal tiek saistīts ar t. s. neiecietību un diskrimināciju. Viss nokārtosies, ja vien atkal noteiksim jaunas kvotas un izstrādāsim sabiedrību apklusinošus likumus, kā arī vēlreiz atgriezīsim naudas krānu.

Protams, Nīderlandes pieredze skaidri liecina, ka, lai ko mēs darītu, lielākā daļa romu kopienas pārstāvju atsakās pielāgoties un integrēties. Tā nav mūsu vaina, tā ir pašu romu kopienas pārstāvju vaina, ka viņu pārstāvība kriminālajā statistikā ir nesamērīga. Viņu vērtības un normas pilnīgi atšķiras no mūsējām. Arī es ieilstu pret jebkādiem Eiropas mēģinājumiem jaukties šajā jautājumā un vēlos atkārtot, ka ikvienai dalībvalstij ir tiesības atbrīvot savu teritoriju no personām, kuras sistemātiski atsakās pielāgoties un kuru uzvedība ir krimināla.

Ziņojums: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Es nobalsoju par rezolūciju par 2011. gada budžeta prioritātēm daudzu iemeslu dēļ, tomēr galvenokārt jauniešu bezdarba jautājuma dēļ. Lai gan ir atzīts, ka ieguldījums jauniešos un izglītībā ir ieguldījums nākotnē, pašreizējā ekonomiskā un sociālā stāvokļa dēļ daudzās Eiropas Savienības valstīs ir nepieciešama īpaša pieeja pieaugošajai plaīnai starp jauniešiem un darba tirgu. Pieredze liecina, ka ekonomikas lejupslīdē jaunieši labprātāk paliek izglītības sistēmā vai sāk studijas, nevis meklē darbu. Šobrīd tas novērojams arī mūsu valstīs. Tāpēc vēlos teikt, ka plānotie pasākumi, aktīvāks darba tirgus un izglītības sistēmu saskanība ir ļoti svarīgi uzdevumi. Ļoti nepieciešama arī uzņēmējdarbības prasmju attīstība un īpašas programmas neatkarīgi no tā, vai runājam par programmu „Erasmus — pirmais darbs” vai citiem pasākumiem. Es ļoti ceru, ka Eiropas Savienības politiskā griba būs pietiekama, lai ne tikai pieņemtu svarīgus dokumentus, bet tos arī ieviestu.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es nobalsoju pret šo ziņojumu galvenokārt tāpēc, ka pilnīgi nepiekrītu prioritātēm, kuras Parlaments ierosinājis Komisijai, tostarp imigrācijas politikas saskaņošanai. Es zinu, ko tas nozīmē; visu dalībvalstu imigrācijas politikas saskaņošana tiek virzīta kā nepārprotama prioritāte. Es tam nepiekrītu.

Tomēr galvenokārt es nobalsoju pret šo ziņojumu tāpēc, ka ir pilnīgi skaidrs, ka Parlaments neatbalsta tik ļoti nepieciešamo Eiropas birokrātijas mazināšanu. Tieši pretēji. Mums vajadzētu rūpīgi padomāt par visu to iestāžu un aģentūru likvidēšanu, kas faktiski ir kļuvušas vai vienkārši ir bijušas nevajadzīgas. Tomēr Parlaments aicina nodibināt vēl citas, t. s. decentralizētās aģentūras. Es vēlreiz atkārtosu, ka, manuprāt, mums tādu jau tagad ir par daudz. Pirms izveidojam jaunas iestādes, ir dažas, kuras vajadzētu slēgt. Es runāju par Reģionu komiteju, Pamattiesību aģentūru un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu. Dieva dēļ, cik tas viss izmaksā nodokļu maksātājiem un kāds no tām visām labums?

Ziņojums: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ārkārtas apstākļos, kādos pašreiz dzīvojam, mums jāpieņem ārkārtas pasākumi.

Nākamā gada budžets nav jāizstrādā tā, it kā šie būtu mierīgi laiki. Diemžēl ekonomikas krīze vēl nav beigusies, un mēs nedrīkstam to aizmirst. Šodien mana grupa un es nobalsojam par budžeta prioritātēm, tomēr tuvākajā laikā mums ir jāuzņemas politiskā atbildība un jāpieņem svarīgāki lēmumi.

Mums ir jāapsver tāda Eiropas Savienības budžeta reforma, kas ļautu Eiropai spējāk virzīt ekonomikas politiku. Par nākamajiem mērķiem jāizvirza pilnīgi ieviests iekšējais tirgus, vairāk resursu pētniecībai un infrastruktūrai, lielāki ieguldījumi drošībai un ģimenēm, pretējā gadījumā pastāv risks, ka dalībvalstis rīkosies vēl konservatīvāk.

Visbeidzot mums jābūt vairāk eiropiski un mazāk valstiski tendētiem, mums ir jāīsteno patiesa Eiropas politika.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man teikt, ka esmu priecīgs jūs atkal redzēt šajā amatā.

Marks Tvens ir teicis, ka tam, kuram ir tikai āmurs, viss sāk izskatīties pēc naglas.

Eiropas Savienībai lieliski izdodas tērēt naudu — svešu naudu. Šķiet, tas bija Miltons Frīdmans, kurš teica, ka pasaulē ir divu veidu nauda: tava nauda un mana nauda. Pret pēdējo minēto izturamies daudz saudzīgāk nekā pret pirmo minēto. Tas izskaidro arī pašreiz Eiropā notiekošo.

Visas dalībvalstis mēģina samazināt budžetu. Grieķijā tiek ierosināts aptuveni 10 % samazinājums valsts sektorā, Īrijā — vairāk nekā 7 %, Vācija vēlas palielināt pensionēšanās vecumu, Spānija — jūsu valsts — vēlas ietaupīt 2 % IKP, bet Eiropas Savienības budžets tikai nepielūdzami pieaug. Kāpēc? Tāpēc ka Eiropas Savienībā nepastāv saikne starp nodokļu politiku, pārstāvību un izdevumiem, kā rezultātā trūkst arī ārēju ierobežojumu no nodokļu maksātāju puses.

Šīs pasaules mēroga nepatīkšanas radās pārāk lielu izdevumu dēļ — pārāk lielu personīgo izdevumu dēļ, pārāk lielu korporāciju izdevumu dēļ un pārāk lielu valdību izdevumu dēļ. Padomājiet, cik gan motivēti šobrīd būtu cilvēki, ja tā vietā, lai šos triljonus tērētu parāda palielināšanai, mēs tos atgrieztu iedzīvotājiem zemāku nodokļu veidā.

Ziņojums: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Eiropas lauksaimniecības produkti atbilst visaugstākajiem kvalitātes standartiem pasaulē, kā rezultātā starptautiskajos tirgos tiem, protams, vajadzētu būt konkurētspējīgākiem.

Tāpēc ES pilsoņi un apķērīgi patērētāji ir pilnīgi jāinformē par viņu priekšrocībām. Vispirms ir jānovērtē tas, ka attiecībā uz Eiropas produktiem tiek ievērotas ne tikai stingras higiēnas prasības, kā arī drošības un veterinārie standarti, bet arī tādi principi kā ilgtspējīga attīstība, klimata pārmaiņu novēršana, bioloģiskā daudzveidība un dzīvnieku labturība. Tāpēc es atbalstu Eiropas kvalitātes logotipa ieviešanu produktiem, kuru izcelsmes vieta ir Eiropas Savienība. Ar šādu logotipu tiktu oficiāli atzīti Eiropas lauksaimnieku centieni un nodrošināta intelektuālā īpašuma aizsardzība starptautiskā līmenī. Es stingri uzskatu, ka tas palīdzēs daudziem lauku rajoniem, kur nav citu attīstības iespēju.

Eiropas Savienībai ir jānodrošina finansiāls atbalsts lauksaimniecības uzņēmumu modernizācijai un mikrouzņēmumu attīstīšanai, jo īpaši lauku rajonos, lai ar Eiropas Savienības līdzekļiem garantētu augstu kvalitāti lauksaimniecības produktiem.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Es nobalsoju par šo dokumentu, jo uzskatu, ka ekoloģiska un tīra lauksaimniecība ir mūsu nākotne un tā mums jāveicina. Tāpat mums jāveicina arī cilvēku interese par ekoloģiskajām saimniecībām un produktiem gan Eiropas Savienībā, gan dalībvalstīs. Savukārt, tā kā mēs vēlamies nodrošināt un veicināt ekoloģisko lauksaimniecību, mēs nedrīkstam steigties legalizēt ģenētiski modificētos organismus. Dažas valstis rāda ļoti labu piemēru, būtiski ierobežojot ģenētiski modificēto organismu audzēšanu ekoloģisko saimniecību apkārtnē. Ir jābūt skaidram nodalījumam. Patērētājiem ir jāsniedz arī visa informācija un zinātnisko pētījumu rezultāti, kas saistīti ar ģenētiski modificētiem organismiem un ģenētiski modificētas barības ietekmi uz vidi un cilvēku veselību, neko no tiem neslēpjot. Vienīgi tad mēs izveidosim patiesu ekoloģisko produktu kopējo tirgu, kas ir nozīmīgs mūsu visu dzīvībai.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms vēlos pateikties Scottà kungam par šim ziņojumam veltīto darbu.

Es uzskatu, ka mūsu lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas aizsardzība un stiprināšana ir Eiropas Savienības prioritāte, jo tā ietver un ir saistīta ar vairākiem citiem būtiskiem tematiem Eiropā, piemēram, patērētāju vēl labāku aizsardzību, mazo un vidējo uzņēmumu atbalstu, daudzu Eiropas reģionu kultūras un tradicionālā mantojuma saglabāšanu, kā arī Eiropas pārtikas ražotāju konkurētspēju pasaules mērogā.

Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Jan Březina (PPE). – (CS) Es novērtēju to, ka ziņojums par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku ir saistīts ar iepriekš veiktiem pasākumiem kvalitātes politikas stiprināšanā. Uzskatu, ka būtu īpaši svētīgi izstrādāt ģeogrāfiskas izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu sistēmu, vienlaikus saglabājot pieprasītos kritērijus aizsardzības iegūšanai. Es piekrītu tam, ka tiek saglabāts instruments tradicionālo raksturīgo pazīmju garantēšanai ar nosacījumu, ka tiek vienkāršoti reģistrācijas noteikumi. Ņemot vērā to, ka tas saistīts ar zemāku aizsardzības standartu un nav jāpierāda produkta īpašā, ģeogrāfiski raksturīgā iezīme, es neredzu nekādu iemeslu tam, kāpēc pieteikuma apstrāde aizņem tik pat daudz laika kā attiecībā uz ģeogrāfiskas izcelsmes norādēm un cilmes vietu nosaukumiem.

Manuprāt, pašreizējā Komisijas pilnvaru praksē tādu pieteikumu noraidīšana, ko tā uzskata par nepilnīgiem, ir Komisijas vājais punkts. Bieži vien tas notiek neapdomīgi un patvaļīgi, nepārzinot īpašās produkta raksturīgās

iezīmes un ģeogrāfisko apgabalu. Ir jānosaka arī pasākumi pret reģistrācijas procesa termiņu neievērošanu, kas izpaužas tā, ka Komisija sniedz arvien jaunus komentārus un uzdod papildu jautājumus.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet arī man pateikties *Scottā* kungam par darbu pie šā svarīgā ziņojuma.

Īpaši vēlos runāt par 4. grozījumu, kurā norādīts, ka patērētājam sniedzama maksimāli plaša informācija. Tajā pausts atbalsts arī visaptverošu un obligātu tiesību aktu ieviešanai par marķējumu „lauksaimniecības vieta”.

Lai gan mērķi ir cildeni, es uzskatu, ka šis grozījums ir pārāk ierobežojošs un, iespējams, būtu labāk, ja šāda informācija būtu sniedzama brīvprātīgi.

Ziemeļīrijas iedzīvotāji palaujas uz to, ka savu produkciju varēs eksportēt uz pārējo Apvienotās Karalistes daļu un citām Eiropas valstīm. Tomēr šis grozījums, iespējams, ietekmēs Ziemeļīrijas spēju pārdot produktus atsevišķos tirgos, kur šobrīd nav nekādu grūtību, un es uzskatu, ka ir svarīgi nodrošināt to, lai jaunais marķējums neradītu šķēršļus, kas kavē tirdzniecību dažādo dalībvalstu starpā.

Lai gan 4. grozījums rada sarežģījumus, es novērtēju šā ziņojuma nozīmi un es atzīstu to, cik svarīgi ir ražot izsekojamus, kvalitatīvus un drošus produktus.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ar šā balsojuma starpniecību esam sev nodrošinājuši līdzekli, kuru varam izmantot, lai aizsargātu patērētājus un pievienotu pienācīgu vērtību lauksaimniecības produktiem: jau ilgu laiku esam centušies sasniegt šo mērķi.

No šodienas gaļas produktu, piena pārstrādes produktu, augļu un dārzeņu, mājputnu gaļas produktu, kā arī citu vienas sastāvdaļas pārstrādes produktu marķējumā nepārprotami jānorāda produkta izcelsme. Ciktāl tas attiecas uz dzīvniekiem, izcelsmes vieta jānorāda kā viena noteikta vieta vienīgi tad, ja dzīvnieks ir dzimis, audzināts un nokauts vienā un tajā pašā valstī.

Šis ir pasākums, ar kura starpniecību var pienācīgi atzīt lauksaimniecības produktu ražotājus un tos, kas šādus produktus pārstrādā. Esam parādījuši, ka Eiropas Parlamentam ir tikai viens mērķis attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar lauksaimniecības pārtikas produktiem, proti, garantēt patērētājiem sniedzamās informācijas kvalitāti un pieejamību.

Esam labi pastrādājuši. Izsaku atzinību tiem deputātiem, kas risināja šo jautājumu.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Man faktiski nav nekādu iebildumu pret kvalitātes logotipu izveidi. Kvalitātes logotipi ir redzami vairākās jomās mūsu dzīvēs. Tikai jāuzmanās, lai tie netiktu izmantoti kā atruna patērētāju izvēles ignorēšanai.

Ēdiens nav jāmet prom tikai tāpēc, ka tas neatbilst noteiktiem izmēra ierobežojumiem vai estētiskiem ierobežojumiem; tāpēc tas nav jāmet kaudzē, kā notiek ar 30 % Eiropas lauksaimniecības produktu, kas bieži vien tiek aizmesti, jo neatbilst stingriem Eiropas standartiem.

Šos kvalitātes standartus nevajadzētu izmantot arī kā atrunu tam, lai aizliegtu lauksaimniekiem jaunattīstības valstīs ievest produktus, tādējādi pakļaujot viņus nabadzībai, bet pēc tam izmantot mūsu nodokļu maksātāju naudu, lai izsniegtu to korumpētām valdībām tad, kad lauksaimnieki cieš no nabadzības.

Protams, tā vietā, lai izstrādātu šādas kvalitātes zīmes un attiecīgi rīkotos, mums vajadzētu uzticēties tirgum, uzticēties patērētājiem un uzticēties cilvēkiem.

Ziņojums: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Es nobalsoju pret šo ziņojumu, jo, kā tas bieži notiek ar citiem ziņojumiem, šajā patstāvīgajā ziņojumā Eiropa jau atkal virza savu t. s. reproduktīvās un seksuālās veselības tiesību jēdzienu, uzspiežot to cilvēkiem jaunattīstības valstīs.

Reizi par visām reizēm ir skaidri jāpasaka, ka saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas definīciju šis jēdziens ietver abortu kā ģimenes plānošanas metodi. Cilvēka dzīvība ir svēta, sākot no ieņemšanas brīža, līdz dabīgajai nāvei, tāpēc es nevarēju atbalstīt šo ziņojumu. Tomēr šajā ziņojumā ir arī dažas labas domas, kas, protams, palīdzētu cilvēkiem jaunattīstības valstīs, tāpēc varētu teikt, ka, tā kā simtiem miljonu cilvēku jaunattīstības valstīs cīnās ar pamatproduktu un pārtikas produktu cenu pieauguma sekām, šādi viņi varētu atrisināt arī izdzīvošanas problēmu. Mani uztrauc starptautisko finanšu institūciju aprēķini, ka uz planētas jau pašreizējos

cilvēku miljardus papildinās vēl simtiem miljoni un Subsahāras Āfrikā bērnu mirstība palielināsies par aptuveni 30 000–50 000.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Es nobalsoju par šo ziņojumu par finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz nabadzīgajām valstīm pasaulē. Lai gan ziņojumā netiek sniegta pietiekami radikāla atbildes reakcija uz problēmām, kas skar nabadzīgās valstis, vienlaikus var piekrist daudziem tajā minētajiem punktiem.

Nabadzīgus cilvēkus un nabadzīgas valstis ekonomikas krīze skar vissmagāk. Mums vajadzētu nodrošināt visu iespējamo palīdzību valsts ieguldījuma jomā, jo īpaši šajās valstīs. Tomēr jānorāda, ka Eiropas Savienības tirdzniecības nolīgumi ar nabadzīgajām valstīm nav tām labvēlīgi. Vislielāko labumu no šiem nolīgumiem gūst lielie Eiropas uzņēmumi; mazie ražotāji, mazie lauksaimnieki un strādnieki negūst no tiem labumu, un tāpēc mums ir jāmaina tas, kā mēs strādājam ar šīm valstīm.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es nobalsoju pret šā ziņojuma 7. punktu, un mani uztrauc tas, ka ar šāda ziņojuma starpniecību Parlaments jau atkal slēpti mēģina ieviest tiesības veikt abortus, kā arī saista seksuālo un reproduktīvo veselību ar sabiedrības veselību jaunattīstības valstīs.

Šī nav īstā vieta, lai lemtu par to, vai piešķirt tiesības veikt abortus vai ne. Par to jālemj valstu valdībām. Es un lielākā daļa manu vēlētāju Ziemeļīrijā joprojām stingri tic, ka arī nedzimušam bērnam ir tiesības uz dzīvību.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Mēs esam Parlaments, tāpēc pirms ierosinājumu izteikšanas mums vajadzētu padomāt divreiz. Mums vajadzētu izteikt priekšlikumus tādai politikai, kas risinātu problēmas, nevis tās saasinātu. Ciktāl tas attiecas uz attīstības palīdzību, ir veikti daudzi nopietni pētījumi, kas faktiski apliecina, ka pārāk automatiska attīstības palīdzības piešķiršana pastāvīgi aizkavē ekonomiskās reformas un tādējādi arī ekonomiskās izaugsmes iespējas jaunattīstības valstīs. Tomēr mēs kā Parlaments turpinām par sākuma punktu izmantot kredo vai tā dēvēto aksiomu, ka, piešķirot arvien vairāk attīstības palīdzības, vispirms mēs palīdzēsim Āfrikas valstīm nostāties uz savām kājām. Lai gan daudzus gadu desmitus attīstības jomā ir sniegta būtiska palīdzība, diemžēl nav nekādu skaidru liecību par to, ka lielākā daļa Āfrikas valstu neatrodas sliktākā stāvoklī pašreiz nekā toreiz tūlīt pēc dekolonizācijas. Tas bija mans pirmais komentārs.

Mans otrais komentārs būs īss. Protams, kā ziņojumā teikts, jaunattīstības valstis cieš intelektuālā darbaspēka emigrācijas dēļ, bet kāpēc mēs joprojām uzstājam, ka jāpiešķir „zilā kartīte”, kas šo problēmu saasinās vēl vairāk?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Es nespēju saprast, kāpēc ziņojumā par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību jau atkal ir iekļauts punkts par reproduktīvo veselību?

Reproduktīvās veselības organizācijas atbalsta abortu kā vienu no dzimstības kontroles veidiem. Eiropas Savienībā šo nozari finansē arī no to pilsoņu nodokļiem, kuri neatbalsta abortu veikšanu un kuri iestājas par dzīvības aizsargāšanu. Jau gadu desmitus starptautiskās institūcijas ir paudušas savu viedokli par to, ka dzimstības kontrole var būt veids, kā izskaust nabadzību, tomēr jaunattīstības valstīs tā joprojām ir galēja. Manuprāt, ES tērē finanšu resursus dzimstības regulēšanai, kas nekādi nerisina nabadzības jautājumu. Es cietu dzīvību un cietu subsidiaritātes principu attiecībā ar jaunattīstības valstīm. Tieši tāpēc es nobalsoju pret 7. punktu un pret visu ziņojumu.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Varbūt tas ir nežēlīgi, bet varēja jau paredzēt, ka Eiropas Savienība izmantos Grieķijas finanšu krīzi, lai izvirzītu savus labi izstrādātos fiskālās politikas saskaņošanas plānus.

Ir bijuši atkārtoti aicinājumi izveidot Eiropas Parādu aģentūru, Eiropas Valūtas fondu, Viseiropas nodokļu politiku, lai nebūtu jāizsmel valstu vēlētāju iespējas.

E. Van Rompuy kungs un pārējie komisāri kā godīgi federalisma atbalstītāji tieši piekrīt tam, ko teikuši britu skeptiķi, proti, monetāra savienība nevar pastāvēt bez fiskālas un ekonomikas savienības.

Man šķiet tas bija *John Maynard Keynes*, kurš rakstīja: „Tas, kurš kontrolē valūtu, kontrolē valsti.” Apsolu, ka šī būs vienīgā reize, kad atzinīgi citēšu *J. M. Keynes* teikto.

Patiesībā, minēšu kādu lielāku autoritāti par *John Maynard Keynes*. Es atsaukos uz Mateja evaņģēlija 22. nodaļu. Jūs noteikti to atcerēsieties. Mūsu Kungam jautā, vai ir atļauts maksāt nodevas Romai. Viņš atbild: „Ko jūs mani kārdināt, jūs liekuļi? Parādait man nodevu naudu.” Tie atnesa viņam denāriju. Tad viņš [Jēzus] tiem

jautāja: „Kā attēls šis un uzraksts?” Tie viņam atbildēja: „Ķeizara.” Tad Jēzus tiem sacīja: „Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder.”

Es neapgalvoju, ka mūsu Kungs atbalstīja vienu vai otru pusi debatēs par eiro. Svarīgi ir, lūk, kas, ja meklējam laicīgās varas augstāko simbolu, suverenitātes absolūto zīmi, tad tā ir monēta! Esam pieredzējuši, ka ar eiro palīdzību tiek izveidota kopēja ekonomikas valdība. Paldies Dievam, mums bija pietiekami daudz saprāta, lai saglabātu mārciņu.

Priekšsēdētājs. – *Hannan kungs!* Paldies par šā rīta sesijas svētīšanu.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Šajā ziņojumā lasāmas daudzas sen zināmas un apnicīgas frāzes par to, kā jaunattīstības valstis cieš ekonomikas krīzes dēļ. Skaidrs, ka šajās valstīs būs cilvēki, kuri cietīs ekonomikas krīzes dēļ, tomēr bieži vien šie cilvēki nebūt nav tie paši, kuriem vēlamies palīdzēt. Bieži vien cietējas ir valdības, kas uztraucas par to, ka tiks samazināti atbalsta budžeti, jo, ja to rīcībā būs mazāk palīdzības naudas, būs grūtāk noturēt pie varas korumpētas un neefektīvas valdības. Pagājušajā gadā es biju Āfrikā un runāju ar daudziem centriski labējiem politiķiem, viņi sūdzējās par to, ka patiesībā atbalsta budžetu dēļ korumpētā valdība joprojām ir pie varas un šo budžetu dēļ ir grūtāk uzlabot ekonomisko un politisko pārvaldību šajās valstīs.

Tomēr apskatīsim dažus no priekšlikumiem. Mēs runājam par to, ka jaunattīstības valstīs ir jāiegulda vairāk līdzekļu — tam piekristu visi — tomēr Parlamentā tiek ierosināta tāda direktīva par alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem, kura paredz mazāk ieguldījumu jaunattīstības valstīs. Mēs runājam par to, ka ir jāpalīdz jaunattīstības valstu lauksaimniekiem, tomēr joprojām, pat saistībā ar pašreizējo budžetu, balsojam par to, lai vairāk resursu tiktu piešķirts kopējai lauksaimniecības politikai, kas ļoti kaitē lauksaimnieku iztikai jaunattīstības valstīs.

Labāk risināsim jautājumus, kas saistīti ar patieso problēmu iemeslu šajās valstīs — sliktu pārvaldību un protekcionismu Eiropas Savienībā.

Martin Kastler (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es nobalsoju pret šo ziņojumu divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, mani uztrauc tas, ka Eiropa aizvien biežāk izmanto nekritisku pieeju attīstības politikai, kā arī tas, ka atbalsts šādai pieejai tiek pausts aizvien vairāk rezolūcijās un lūgumos. Otrkārt, es balsoju pret šo ziņojumu tāpēc, ka uzskatu, ka mēs nedrīkstam mēģināt uzspiest ģimenes plānošanas politiku jaunattīstības un jaunajām valstīm kā sava veida kultūras imperiālismu. Aborts nav risinājums, un man žēl, ka daži Eiropas Parlamenta deputāti, runājot par abortiem, eifēmiski atsaucas uz „reproduktīvo medicīnu”. Tas nemaina to, ka aborts ir nedzimuša bērna nonāvēšana. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu, un es ceru, ka turpmāk šādi eifēmiski izteicieni kultūras imperiālisma aspektu aprakstīšanai netiks izmantoti katrā rezolūcijā un patstāvīgajā ziņojumā.

Nirj Deva (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret šo ziņojumu, jo tas ir muļķīgs. Tas ir nevajadzīgs ziņojums. Proti, visi aktīvi atrodas Ņujorkas, Londonas, Tokijas, Frankfurtes un citās biržās. Tagad jūs iegūsi aptuveni 6 triljonus dolāru vērtu kapitālu. Pārdodot visus nejuridiskos īpašumus, tos īpašumus, kas novērtēti kā grausti un kas neietilpst jaunattīstības valstu tiesību sistēmā, var iegūt 7 triljonus dolāru. Jaunattīstības valstīs ir diezgan daudz kapitāla, kas pašreiz atrodas ārpus šo valstu juridiskās struktūras — gan grausti, gan miljoniem uzņēmumu, kas redzami ceļu malās un neietilpst oficiālajā ekonomikā.

Turklāt, painteresējoties par to, cik daudz naudas katru gadu ar pasaules finanšu sistēmas starpniecību aizplūst no jaunattīstības valstīm, atklājas, ka tie ir 800 miljardi dolāru. Kāpēc mēs nedarām visu iespējamo, lai šo kapitālu paturētu šajās valstīs un tādējādi padarītu tās bagātākas?

Nē, ko mēs tikko izdarījām? Mēs nobalsojām par Tobina nodokli, lai tādā veidā iznīcinātu jau tā vājās finanšu institūcijas rietumos un nodotu naudu veselam baram cilvēku, kuri to, visticamāk, nozags.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Tāpat kā iepriekšējie runātāji, arī es iebilstu pret 7. punkta iekļaušanu. Mūsu grupai bija iespējas balsot brīvi, tomēr mūsu delegācija nolēma balsot pret to, jo — kā jau iepriekšējie runātāji norādīja — runāt par reproduktīvās veselības tiesībām ir tikai vēl viens veids, kā apspriest aborta jautājumu. Ja tā tas arī ir domāts, tad tas jāpasaka skaidri, nevis jāslēpj zem ekonomikas krīzes plāna. Tātad, tāpat kā citi runātāji, mēs pret to iebilstam un nobalsojam pret šo iedaļu.

Ziņojums: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – *(DA)* Priekšsēdētāja kungs! Dānijas Tautas partija nobalsoja pret šo ziņojumu. Tomēr es vēlos pateikties par vairākiem apsvērumiem, kas tajā tika minēti. Jo īpaši es runāju par

27. punktu, kurā ļoti atklāti pateikts, ka eiro pavisam dabīgi vajadzētu veicināt ekonomikas politiku ciešāku koordināciju eiro zonā. Protams, es esmu pilnīgi pret šo apgalvojumu, tomēr vēlos pateikties par referenta izrādīto skaidrību un godīgumu attiecībā pret eiro. Tātad eiro ir konstrukcija, kas izveidota, lai radītu izteiktāku ekonomiku apvienošanu Eiropā. Citiem vārdiem sakot, ir jāapvieno visas tās ekonomikas jomas, kurām ir kāda ekonomiska nozīme, proti, finanšu politika, darba tirgus politika, struktūrpolitika. Tas pašreiz notiek Grieķijā; ekonomisti Frankfurtē māca grieķus, kāda ekonomikas politika tiem būtu īstenojama, un tas pats pēc dažiem mēnešiem notiks Spānijā un Itālijā, kā arī vairākās citās valstīs. Lai gan ir panākta visa vēlamā skaidrība, šādā veidā ziņojums parāda to, kāpēc Dānija — jo īpaši partija, ko es pārstāvu, proti, Dānijas Tautas partija, — vēlas palikt ārpus eiro zonas. Mēs paši gribam izlemt, kādu ekonomikas politiku īstenosim. Šāds lēmums jāpieņem vēlētājiem Dānijā, nevis ekonomistiem Frankfurtē.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Jo Leinen (A7-0018/2010)

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Mēs atbalstām priekšlikumu, ka pašreizējie noteikumi attiecībā uz dzīvu dzīvnieku, gaļas un gaļas produktu importu paliek spēkā, līdz tiek pieņemti pasākumi saskaņā ar jaunajiem reglamentējošajiem noteikumiem. Lai gan mēs būtu vēlējušies, lai šādus tiesību aktus katra dalībvalsts pieņemtu atsevišķi, nevis visa Eiropas Savienība kopīgi, tiesību aktiem šajā jomā ir jābūt. Tomēr ziņojumā ir sniegts arī tādu trešo valstu vai valstu daļu saraksts, no kā dalībvalstīm ir atļauts ievest liellopus, cūkas un svaigu gaļu. Tas nozīmē, ka Apvienotajai Karalistei būs juridisks pienākums atļaut importu no šīm valstīm. Tas nozīmēs lielāku konkurenci mūsu lauksaimniekiem un suverenitātes turpmāku eroziju. Šo labo un sliktu priekšlikumu dēļ mēs nolēmām atturēties.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīvas 72/462/EEK par veselības un veterinārās pārbaudes problēmām, ievēdot liellopus, aitas, kazas un cūkas, kā arī svaigu gaļu un gaļas produktus no trešām valstīm, 3. panta 1. punktā teikts, ka Padome saskaņā ar Komisijas priekšlikumu sagatavo to trešo valstu sarakstu, no kurām dalībvalstīm ir atļauts liellopu, cūku un svaigas gaļas imports. Lai gan šī direktīva ir atcelta, minētā procedūra joprojām tiek veikta un iepriekš minētais saraksts gadu gaitā ir grozīts. Pašreiz Komisija ierosina izstrādāt regulējumu, kurā būtu apkopoti visi gadu gaitā veiktie attiecīgie grozījumi un kurā bieži tiktu veikti jauni grozījumi, proti, tas tiktu nepārtraukti atjaunināts.

Es uzskatu, ka šāda kārtība ievieš skaidrību un nodrošina pārredzamību ne tikai attiecībā uz dalībvalstīm, kuras veikušas grozījumus, bet arī attiecībā uz trešām valstīm, kas attiecīgos produktus eksportē uz Eiropas Savienību.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka tiek pieņemts ziņojums par veselības un veterinārās pārbaudes problēmām, ievēdot liellopus, aitas, kazas un cūkas, kā arī svaigu gaļu vai gaļas produktus no trešām valstīm. Šā ziņojuma pamatā ir Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīva 72/462/EEK, saistībā ar kuru Padome apstiprināja tādu trešo valstu sarakstu, no kurām dalībvalstīm ir atļauts ievest liellopus, cūkas un svaigu gaļu. Lai gan direktīva ir atcelta, minētā procedūra joprojām tiek veikta un iepriekš minētais saraksts gadu gaitā ir grozīts. Šobrīd Komisija ierosina izstrādāt regulējumu, kurā būtu apkopoti visi gadu gaitā veiktie attiecīgie grozījumi un kurā bieži tiktu veikti jauni grozījumi, proti, tas tiktu nepārtraukti atjaunināts.

Es uzskatu, ka šāda kārtība, kā arī ES sabiedrības pārtikas nekaitīguma stiprināšana ievieš lielāku skaidrību attiecībā uz dalībvalstīm un attiecībā uz trešām valstīm, kas uz ES eksportē gaļas produktus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pārtikas nekaitīguma jautājums Eiropas sabiedrībā ir būtisks, un tas jārisina mums visiem. Ir jābūt ļoti stingriem veselības aizsardzības politikas kritērijiem atsevišķu dzīvu dzīvnieku un to svaigas gaļas ieviešanai no trešām valstīm, un šādi produkti ir sistemātiski jāuzrauga, lai pārbaudītu, vai tie atbilst izvirzītajiem kritērijiem.

Tāpēc ir ļoti svarīgi izveidot to trešo valstu sarakstu, kas atbilst dzīvnieku veselības, sabiedrības veselības un veterinārās sertifikācijas kritērijiem, lai tās varētu eksportēt dzīvus dzīvniekus (liellopus, aitas, kazas un cūkas), kā arī to svaigo gaļu uz ES valstīm.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Pašreiz plosās nežēlīgs cenu karš, kurā uzņēmumi peļņas normas uzlabošanai izmanto nedzirdētas metodes. Ievestu gaļu pārdod kā vietējo ražojumu, bieži tirgo vecu gaļu, ir dzirdēts arī par viltotā šķiņķa tirgošanas gadījumiem. Uz pakalparinājumiem ir jābūt skaidram marķējumam. Tomēr lielākā daļa deputātu neatbalstīja prasību ieviest obligātu marķējumu tādi barībai, kurā ir ģenētiski modificētie organismi, lai gan Eiropas pilsoņi ir ļoti kritiski pret ģenētisko modifikāciju. Ir svarīgi izstrādāt

dzīvnieku veselības un higiēnas nosacījumus. Diemžēl regulējumā par importu netiek aplūkots jautājums par ģenētisko modifikāciju, tāpēc es atturos no balsošanas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Galīgajā balsojumā par šo rezolūciju es balsoju ar „jā”. Jāsaka, ka tika organizēta neoficiāla tikšanās ar Padomi un Komisiju, kurā kļuva skaidrs, ka Parlaments varētu piekrist šādai procedūrai. *Jo Leinen* ziņojuma projekts, kas tika iesniegts balsošanai, aizstāj COM priekšlikumu un grozījumus, kas tika iesniegti Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā. Padome jau vienojās, ka apstiprinās Parlamenta nostāju; tāpat ir jāpieņem vienošanās pirmajā lasījumā. Mēs, zaļie, piekrītam procedūrai.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), rakstiski. – (PL) Likuma grozījumi, ar kuriem paredzēts uzlabot dzīvnieku labturību, ir būtiski, un es esmu ļoti priecīga, ka Eiropas Komisija vairs neplāno ieviest šos grozījumus bez Eiropas Parlamenta līdzdalības. Tāpēc es atbalstīju *J. Leinen* ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar kuru atceļ Padomes Lēmumu 79/542/EEK, ar ko izveido trešu valstu vai trešu valstu daļu sarakstu un nosaka dzīvnieku sabiedrības veselības un veterinārās sertifikācijas nosacījumus, lai Kopienā importētu konkrētus dzīvus dzīvniekus un tādu dzīvnieku svaigu gaļu.

Lai gan es neesmu Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas locekle, es arī turpmāk iesaistīšos tiesību aktu grozījumu izstrādē, jo īpaši tad, ja to mērķis ir ieviest radikālus uzlabojumus zirgu pārvadāšanā. Ir daudz iemeslu, kas man liek tā rīkoties, bet principā kristīgā ētika mudina mani rūpēties ne tikai par cilvēku esības uzlabošanu, bet arī par dzīvnieku un mūsu dabīgas vides uzlabošanu. Eiropas Savienība var daudz ko mainīt šajā saistībā.

Ziņojums: Barbara Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju abus ziņojumus par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu izmantošanu, lai palīdzētu bez darba palikušiem darba ņēmējiem Lietuvā. Ekonomikas un finanšu krīze Lietuvā ir skārusi daudzas dažādas nozares, un daudz cilvēku ir palikuši bez darba un iztikas līdzekļiem. Ņemot vērā sarežģīto situāciju darba tirgū un pieaugošo bezdarbnieku skaitu, EGF noteikumi par līdzekļu piešķiršanu tika vienkāršoti. Tāpēc Lietuvai ir jāizmanto visas iespējas, lai saņemtu nepieciešamos līdzekļus, lai pēc iespējas sekmīgāk varētu palīdzēt bez darba palikušiem cilvēkiem. Ir ļoti svarīgi nodrošināt arī to, lai šie līdzekļi tiktu efektīvi izmantoti un dotu reālu labumu Lietuvas cilvēkiem.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) tika izveidots 2006. gadā, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skārušas būtisku strukturālu pārmaiņu sekas pasaules tirdzniecībā, un lai palīdzētu tiem atgriezties darba tirgū. No 2009. gada 1. maija EGF darbības joma tika paplašināta, iekļaujot tajā atbalstu tiem darba ņēmējiem, kas zaudējuši darbu tieši ekonomikas un finanšu krīzes dēļ.

Pašreiz, saskaroties ar smago ekonomikas un finanšu krīzi, viena no tās galvenajām sekām ir bezdarba pieaugums. Eiropas Savienībai ir jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi, lai reaģētu uz krīzes sekām, jo īpaši attiecībā uz atbalstu, kas sniedzams tiem, kurus skārusi ikdienas realitāte, proti, bezdarbs.

Šo iemeslu dēļ es balsoju par priekšlikumu izmantot EGF, lai palīdzētu Lietuvai atbalstīt tos darba ņēmējus, kas zaudējuši darbu 49 uzņēmumos, kuri darbojas mēbeļu ražošanas nozarē.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) finansiālais atbalsts tiks piešķirts darba ņēmējiem, kas bez darba palikuši uzņēmumos, kuri darbojas mēbeļu nozarē, jo, samazinoties mēbeļu nozares eksportam, daudzi darba ņēmēji zaudēja darbu. ES atbalsts būs paredzēts tam, lai palīdzētu darba ņēmējiem pārkvalificēties, atrast jaunu darbu vai nodibināt savu uzņēmumu. Esmu priecīga, ka Eiropas Komisija apstiprināja Lietuvas pieteikumu ES finansējuma saņemšanai, jo lejuplīdē ir ļoti maz iespēju, ka no mēbeļu ražošanas uzņēmumiem atlaistie darbinieki spēs atgriezties darba tirgū, un masveidīgā atlaišana no darba, kas notiek 49 uzņēmumos, ļoti negatīvi ietekmē valsts ekonomisko situāciju. Vēlos aicināt ES institūcijas nodrošināt gludu un ātru lēmuma pieņemšanu, izsverot jautājumus, kas saistīti ar finansiālā atbalsta nodrošināšanu, jo kavēšanās ar šādu lēmumu pieņemšanu var tikai saasināt darba ņēmēju jau tā grūto situāciju. Vēlos uzsvērt, ka ES finansiālais atbalsts palīdzēs darba tirgū atgriezties tiem darba ņēmējiem, kurus skārušas būtiskas strukturālās pārmaiņas ekonomikā un tirdzniecībā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Līdzīgi kā Lietuvas būvniecības nozarē, kuru analizējam iepriekš, globalizācijas sekas izjūt arī šīs valsts mēbeļu ražošanas nozare, jo šobrīd tai traucē jaunu konkurentu

produkcija, kas ražota pavisam citā līmenī. Tā kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda pieteikuma un izmantošanas prasības ir izpildītas, manuprāt, fonda izmantošana var palīdzēt.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ir pagājušas tikai divas nedēļas, kopš Parlaments apstiprināja Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu, lai reaģētu uz darbavietu skaita samazināšanu Lietuvā un Vācijā, un nu mēs vēlreiz apstiprinām fonda izmantošanu, lai šoreiz reaģētu uz darbavietu skaita samazināšanu 49 uzņēmumos Lietuvas mēbeļu ražošanas nozarē. Kā jau toreiz tika teikts, ir pagājis laiks kopš brīža, kad darbu zaudējušo darbinieku skaits ievērojami pārsniedza sākotnējos Komisijas aprēķinus par to darba ņēmēju skaitu, kas gūtu labumu no šā fonda.

Mēs vēlētos jums atgādināt, ka šo nozari skar nopietnas grūtības arī Portugālē, jo īpaši tajās municipalitātēs, kur šīs nozares uzņēmumu ir īpaši daudz, piemēram, *Paredes* un *Paços de Ferreira*. Arī tur cilvēki ir atlaisti no darba, tādējādi saasinot sociālo situāciju reģionā.

Saņemot katru jaunu lūgumu pēc palīdzības, kļūst arvien skaidrāk, ka vairāk par mīkstinošiem pasākumiem — kas neapšaubāmi ir nepieciešami — ir vajadzīgi steidzami pasākumi, kas aizsargātu ražošanas nozares un darbavietas: jo īpaši tās, kas krīzes situācijā ir visneaizsargātākās, un tās, kas saistītas ar katras valsts attīstības iespēju izmantošanu, sekmējot valsts projektu īstenošanu un atbalstot mikrouzņēmumus, mazos un vidējos uzņēmumus, kā arī kooperatīvo sektoru ..

(Saskaņā ar Reglamenta 170. pantu balsojuma skaidrojums tika saīsināts)

Ziņojums: Barbara Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) tika izveidots 2006. gadā, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skārušas būtisku strukturālu pārmaiņu sekas pasaules tirdzniecībā, un lai palīdzētu tiem atgriezties darba tirgū. No 2009. gada 1. maija EGF darbības joma tika paplašināta, iekļaujot tajā atbalstu tiem darba ņēmējiem, kas zaudējuši darbu tieši ekonomikas un finanšu krīzes dēļ.

Pašreiz, saskaroties ar smago ekonomikas un finanšu krīzi, viena no tās galvenajām sekām ir bezdarba pieaugums. Eiropas Savienībai ir jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi, lai reaģētu uz krīzes sekām, jo īpaši attiecībā uz atbalstu, kas sniedzams tiem, kurus skārusi ikdienas realitāte, proti, bezdarbs.

Šo iemeslu dēļ es balsoju par priekšlikumu izmantot EGF, lai palīdzētu Lietuvai atbalstīt tos darba ņēmējus, kas zaudējuši darbu 45 uzņēmumos, kuri darbojas apģērbu ražošanas nozarē.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Esmu gandarīta, ka šodien notika balsojums par finansiāla atbalsta sniegšanu Lietuvas apģērbu ražošanas nozarei, jo šo nozari leņupslīde ir skārusi īpaši smagi. Es vēlētos pievērst uzmanību tam, ka apģērbu ražošanas nozarē galvenokārt nodarbinātas sievietes un krīzes izraisīto darbavietu skaita samazināšanas dēļ gada laikā līdz 2009. gada jūlijam bezdarbnieču skaits Lietuvā ir divkārtšojies. Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) finansiālais atbalsts tiks izmantots nodarbinātības veicināšanas pasākumiem, lai pēc iespējas ātrāk nodarbinātu cilvēkus, kas ir atlaisti no darba, tas tiks izmantots studiju un pārkvalificēšanās maksājumiem, kā arī pabalstiem nepilngadīgajiem, kas ir jaunāki par astoņiem gadiem, un ģimenes locekļu invalīdu aprūpei. Tādējādi šis finansiālais atbalsts ir ļoti nepieciešams apģērbu ražošanas nozarē, jo, ņemot vērā apģērbu pieprasījuma dramatisko kritumu Lietuvā un eksporta jomās, apģērbu ražošanas nozarē samazinājums ir ievērojams. Vēlos uzsvērt arī to, ka šo darbinieku atlaišana ne tikai negatīvi ietekmē valsti un vietējo ekonomiku, bet arī atsevišķo strādnieku dzīvi.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Lietuvas apģērbu ražošanas nozare pievienojas valsts būvniecības un mēbeļu ražošanas nozarei, kas visas cieš globalizācijas seku dēļ, un tajās liels skaits darbinieku tiek atlaists no darba. Lielais vairākums, kas kompetentajās parlamentārajās komitejās šajā jautājumā balsoja pozitīvi, apliecina šā pasākuma acīmredzamo pamatotību. Ņemot to vērā, es neredzu iemeslu balsot pret fonda izmantošanu šajā gadījumā.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ir pagājušas tikai divas nedēļas, kopš Parlaments apstiprināja Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu, lai reaģētu uz darbavietu skaita samazināšanu Lietuvā un Vācijā, un nu mēs vēlreiz apstiprinām fonda izmantošanu, lai šoreiz reaģētu uz darba vietu skaita samazināšanu 45 uzņēmumos, kas darbojas Lietuvas apģērbu ražošanas nozarē. Ir vērts atcerēties, ka šī nozare piedzīvo nopietnu krīzi arī Portugālē, kur to īpaši smagi skar pasaules tirdzniecības liberalizācijas sekas, un šajā gadījumā netiek īstenoti nekādi nepieciešamie aizsardzības pasākumi.

Ar katru jaunu lūgumu attiecībā uz šā fonda izmantošanu mūsu atbalstītie pasākumi kļūst aizvien steidzamāki: bezdarbs ir efektīvi jāizskauž un jārada un jāveicina darba vietas ar tiesībām, kuru pamatā ir ekonomiskās aktivitātes attīstība, valsts nodarbinātības simulācija, nodarbinātības drošība un mazāks darba stundu skaits, nesamazinot samaksu par darbu. Ir jāīsteno arī tādi pasākumi, kas aizkavēs uzņēmumu aiziešanu ārzonā, sākot ar valsts subsīdijām — jo īpaši Kopienas subsīdijām — ar nosacījumu, ka tiek aizsargātas darba vietas un vietējā attīstība, ir jāīsteno pasākumi, kas nepārprotami aptur neolibērālu politiku īstenošanu, kuras mūsu acu priekšā rada ekonomiska un sociāla rakstura nelaimes Eiropas Savienības valstīs.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība ir solidaritātes telpa, un šā iemesla dēļ ir izveidots Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF). Šis atbalsts ir nepieciešams, lai palīdzētu bezdarbniekiem un tiem, kas cieš sakarā ar uzņēmumu pārvietošanu globalizācijas seku dēļ.

Pieaug pārvietoto uzņēmumu skaits, jo šādi ir iespējams izmantot priekšrocības, kuras garantē mazākas darbaspēka izmaksas dažādās valstīs, jo īpaši Ķīnā un Indijā, bet kaitē tām valstīm, kurās tiek ievērotas darbinieku tiesības. EGF mērķis ir palīdzēt tiem darbiniekiem, kas cieš uzņēmumu pārvietošanas dēļ, un, lai īstenotu šo mērķi, ir svarīgi, lai šiem darbiniekiem būtu iespēja iegūt jaunu darbu nākotnē. Jau agrāk EGF līdzekļi ir izmantoti citām ES valstīm, jo īpaši Portugālei un Spānijai, tāpēc tagad šis atbalsts būtu jāsniedz Lietuvai.

Ziņojumi: Barbra Matera (A7-0047/2010 un A7-0048/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE), rakstiski. – Es nobalsoju par abiem *Barbara Matera* ziņojumiem par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansiālā atbalsta sniegšanu darba ņēmējiem Lietuvā, kas ir atlaisti no darba. Vēlos pateikties arī tiem kolēģiem, kas kā kvalificēts vairākums nobalsoja pozitīvi, un, lai pieņemtu šo ziņojumu, bija nepieciešamas trīs piektdaļas derīgo balsu.

Abi ziņojumi, kuros izklāstīta situācija mēbeļu ražošanas un apģērbu ražošanas nozarē, atspoguļo visaktuālākos bezdarba gadījumus Lietuvā. Eiropas Savienībai šīs naudas summas nav lielas, tomēr tās palīdzēs grūtībās, ar kurām saskaras darba ņēmēji Lietuvā.

Tas attiecas uz tiem, kas strādāja 49 uzņēmumos, kuri darbojās mēbeļu ražošanas nozarē; tur atlaistajiem darba ņēmējiem no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmaksās 662 088 eiro; tas attiecas arī uz tiem, kuri strādāja 45 uzņēmumos apģērbu ražošanas nozarē un kuriem tiks izmaksāti 523 481 eiro.

Lai gan tā, iespējams, ir Lietuvas bezdarba problēmas aisberga pati virsotne, finansiālais atbalsts palīdzēs tiem, kam palīdzība visvairāk vajadzīga.

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Mēs neatbalstām to, ka Eiropas Savienībai ir jāpalīdz darbavieta skaita samazināšanas dēļ atlaistiem darbiniekiem (vai citu iemeslu dēļ). Mēs iebilstu pret naudas piešķiršanu Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondam, tāpat kā iebilstu pret naudas piešķiršanu visiem ES fondiem. Mēs uzskatām, ka dalībvalstīm pašām jāpalīdz darbiniekiem, kas tiek atlaisti darbavieta skaita samazināšanas dēļ. Tomēr Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda rīcībā ir līdzekļi, kas tam jau ir piešķirti un ko devušas dalībvalstis. Ja tiktu ierosināts naudu no EGF piešķirt darbavieta skaita samazināšanas dēļ atlaistiem darbiniekiem Lielbritānijā, mēs par to balsotu pozitīvi un tiktu kritizēti, ja tā nedarītu. Tāpēc mums jānobalso arī par to, lai šis fonds tiktu pienācīgi izmantots attiecībā pret citām dalībvalstīm. Tomēr turpmāk mēs nodrošināsim to, ka nauda tiek piešķirta arī darba ņēmējiem, kas tiek atlaisti Lielbritānijā, un ja konstatēs, ka šie darbinieki nevar pretendēt uz minētajiem līdzekļiem, mēs turpmāk balsosim pret jebkādu fonda izmantošanu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Doma par Lietuvas darba ņēmējiem, kas tiek upurēti uz globalizācijas altāra, mudina mani atturēties. Tā kā viņi šajā situācijā atrodas Eiropas Savienības propagandētās neoliberālās politikas seku dēļ, varētu šķist pamatoti balsot pret šīm nožēlojamajām summām, ko Eiropas elite vēlas tiem piešķirt. Tomēr jebkāds mazumiņš var atvieglot viņu ciešanas. Diemžēl Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda loģika joprojām ir neizturama. Eirokrātu karalistē tīra sirdsapziņa ir lēta.

Ziņojums: Sven Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! *Giegold* kunga ziņojumā ir minēti daži interesanti fakti par pašreizējo ekonomikas krīzi, kas ir ļaunākā kopš tika sāka Eiropas integrācija.

Vēlos uzsvērt, ka nesen Komisijai uzdevu jautājumu, kurā vēlējos noskaidrot, kāda ir Stabilitātes un izaugsmes pakta darbības joma, ko dažos izņēmuma gadījumos var paplašināt, piemēram, īstenojot sabiedrisko ēku

un sociālo mājokļu projektus. Patiesībā šādi darbi ir paredzēti sociālu mērķu īstenošanai un nodrošina atbildes reakciju situācijā, kurā trūkst mājokļu; tas īpaši jūtams lielajās pilsētās, tāpēc, iespējams, šāda veida problēmu vajadzētu risināt, īstenojot ārkārtas pasākumus.

Tāpēc es uzskatu, ka Komisijai vajadzētu pieņemt ļoti skaidru nostāju, lai tā var izdot direktīvas attiecībā uz dalībvalstīm, atsaucoties uz budžetu un izdevumu ierobežojumiem, kurus Stabilitātes un izaugsmes pakts uzliek vietējās varas iestādēm, kam, jo īpaši lielajās pilsētās, nepieciešams būtisks infrastruktūras ieguldījums.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par ziņojumu, kurā izklāstīts Eiropas Komisijas ikgadējais ziņojums par gada pārskatu par eiro zonu un valsts finansēm. Šajā ziņojumā ir daudz dažādu analīžu un priekšlikumu, bet es galvenokārt atceros to, ka tajā aicina veidot labāku Eiropas ekonomikas pārvaldību, jo īpaši labāku budžeta politiku koordināciju. Izaugsme un solidaritāte: šiem diviem vārdiem jābūt mūsu Eiropas ekonomikas stratēģijas pamatā. Ir jābūt izaugsmei, jo pretējā gadījumā mēs nespēsim stāties pretī sociāla rakstura izaicinājumiem. Ir jābūt solidaritātei, jo tā ir Eiropas integrācijas *raison d'être* un būs tās nākotne.

Liam Aylward un Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Eiropas Parlamenta *Fianna Fáil* partijas locekļi, *Pat the Cope Gallagher* un *Liam Aylward*, asi ieibilst pret šajā ziņojumā ierosināto kopējas konsolidētas uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes ieviešanu (angliski „CCCTB”).

Kopēja konsolidēta uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze Eiropā neuzlabos Eiropas Savienības konkurētspēju vai vienotā tirgus darbību, turklāt kopējas konsolidētas uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes ieviešana var traucēt mazai, atvērtai tirgus ekonomikai, piemēram, Īrijai. Nodokļu politika ir atsevišķo dalībvalstu kompetencē, un Īrijas valdība drīkst izmantot savas veto tiesības attiecībā uz jebkādiem nodokļu pasākumiem, tostarp šo kopējo nodokļu bāzi. Šādas tiesības ir paredzētas līgumos, tostarp Lisabonas līgumā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tajā sāki un plaši ir atspoguļotas eiro zonas un valsts finanšu problēmas. Situācija nodarbinātības jomā Eiropas Savienības dalībvalstīs joprojām pasliktinās, un paredzams, ka tā turpinās pasliktināties. Haotiskās strukturālās reformas, ko dažas dalībvalstis ievieš bez konkrēta plāna, apdraud visas Eiropas Savienības stabilitāti. Šis periods ir īpaši grūts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, jo ne Eiropas Savienība, ne Eiropas Centrālā banka nespēja kontrolēt un nodrošināt to, ka bankām paredzētie līdzekļi tiek piešķirti galvenajam mērķim — nodrošināt mazajiem uzņēmumiem aizdevumu ar labvēlīgākiem nosacījumiem. Ir ļoti svarīgi atbalstīt eiro zonas attīstību un īstenot nepieciešamos pasākumus, lai radītu piemērotus apstākļus tām dalībvalstīm, kuras vēlas iestāties eiro zonā..

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju pozitīvi par 2009. gada pārskatu par eiro zonu un valsts finansēm. Es atbalstu ziņojumā ierosināto priekšlikumu eiro grupai atvieglot to dalībvalstu iestāšanos eiro zonā, kas tai vēlas pievienoties un atbilst konkrētajiem nosacījumiem. Manuprāt, ir ļoti svarīgi uzlabot finanšu tirgu regulējumu un pārraudzību, kā arī ierobežot ārējo un iekšējo deficītu, lai veicinātu Ekonomikas un monetārās savienības veiksmīgu attīstību. Turklāt mums jāpievērš īpaša uzmanība problēmām, kas saistītas ar fiskālo disciplīnu. Nākamajā Eiropas Savienības stratēģijā 2020. gadam jāiestrādā tāda politika, kas paredzēta darbavietu radīšanai un ilgtspējīgas attīstības veicināšanai, lai turpmāk mēs varētu izvairīties no jaunas ekonomikas krīzes. Vienlaikus dalībvalstīm un Eiropas Komisijai ir jāsadarbojas, lai samazinātu fiskālo nelīdzsvarotību. Valsts finanšu konsolidēšana ir būtisks priekšnosacījums ilgtspējīgas ekonomiskās izaugsmes nodrošināšanai. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Komisijai būs lielāka nozīme dalībvalstu ekonomikas attīstības uzraudzībā. Saskaņā ar 121. pantu Eiropas Komisija varēs izteikt brīdinājumu tām valstīm, kuras neizpilda vispārējās pamatnostādnes ekonomikas politikas jomā.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo Eiropas Parlaments pievērša Komisijas uzmanību tam, ka attīstītās valstis pamazām izklūst no pasaules krīzes bedres, bet jaunattīstības valstīs situācija tikai pasliktinās. Tāpēc Eiropas Centrālās bankas (ECB), Eiropas Komisijas un eiro zonas dalībvalstu uzdevums ir veicināt integrāciju ekonomikas un monetārās politikas jomā Eiropas Savienībā un atbalstīt eiro zonas paplašināšanos. Arī es uzskatu, ka ECB ir jāaicina atbalstīt ārpus eiro zonas esošo dalībvalstu centienus ieviest eiro, jo īpaši tad, ja dalībvalstis pierāda, ka spēj uzturēt ticamu un stabilu fiskālo disciplīnu. Vēlos norādīt arī to, ka, lai turpmāk izvairītos no finanšu krīzēm, eiro grupa, Padome un ECB ir jāaicina labāk koordinēt to darbības valūtas kursa politikas jomā. Tāpēc, lai gan ir krīze, pārejā uz kopēju starptautisko eiro zonas pārstāvību ir panākts neliels progress. Lielākās bažas rada tas, ka neatkarīgi no centieniem stabilizēt monetārās un fiskālās politikas jomu ES joprojām samazinās nodarbinātība un pieaug bezdarbs un sociālā atstumtība.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Es nobalsoju par S. Giegold ziņojumu, jo ir nepieciešamas turpmākas sīkākas debates par dažādajiem jautājumiem, kas aplūkoti šajā ziņojumā. Ir jānodrošina tas, lai dažādu korporatīvo nodokļu režīmu dēļ uzņēmumiem nerastos iespēja izvairīties no atbildības par sabiedrības atbalstīšanu, iemaksājot daļu peļņas godīgā korporatīvā nodokļa režīmā. Tomēr īpaša uzmanība jāpievērš tam, ka kopēja konsolidēta uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze var negatīvi ietekmēt mazās valstis, piemēram, Īriju, kuras labklājības un nodarbinātības līmenis lielā mērā ir atkarīgs no valsts spējas piesaistīt ārvalstu finansējumu. Īrijas Darba partija neatbalsta šādas kopējas nodokļa bāzes ieviešanu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es atturējos balsot par šo konkrēto ziņojumu. Tā kā gandrīz visās dalībvalstīs ekonomiskā situācija nepārprotami ir negatīva un bezdarba līmenis palielinās, mums jāsaprot, ka lejupslīde nemazinās. Problēma nav saistīta tikai ar „saprātīgām” finansēm. Tādas valstis kā Grieķija saskaras ar problēmām, kas saistītas ar valsts aizņēmumu gan spekulatīvu tirgus uzbrukumu dēļ, gan arī Ekonomikas un monetārās savienības institucionālo un politisko problēmu dēļ. Komisija ir aizmirsusi, ka budžeta deficītu krīzi, ar ko saskaras visas Eiropas Savienības valstis, citu iemeslu starpā izraisīja apjomīgā izvairīšanās no nodokļu maksāšanas. Turklāt budžeta deficītu palielināja arī atbalsta paketes, ko valstu valdības piešķīra bankām, kā Spānijas prezidentūra arī atzinusi atbildē uz manu jautājumu par šo tematu. Lai kā nu būtu, neatlaidīga prasība ievērot Stabilitātes paktu, jo īpaši lejupslīdē, ir katastrofa. Tas saasina sociālo nevienlīdzību, un tā rezultātā rodas valsts ieguldījumu samazinājumi, tas palielina bezdarbu un iedragā valsts izaugsmes iespējas. Tāpēc ir jāmaina šis pret izaugsmi vērtais un antisociālais Stabilitātes pakts; ekonomikas un sociālās politikas īstenošanai ir jāizstrādā citi pamatnoteikumi, kuru pamatā ir nodarbinātība un sociālās vajadzības, kā arī ilgtspējīga un dzīvotspējīga izaugsme.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Nopietnas ekonomikas un sociālās krīzes laikā mums ir jāuzlabo centieni koordinēt makroekonomisko un strukturālo reformu stratēģijas, pārkāpjot valstu robežas, lai novērstu traucējumus, kas kavē darbavietu radīšanu. Arī mani uztrauc nelīdzsvarotība eiro zonā, piemēram, spekulācijas būvniecības nozarē, kuru pārmērība rada asimetrisku satricinājumu, un es aicinu Komisiju rast iespējamus mehānismus eiro zonas ekonomiskās pārvaldības uzlabošanai, kā arī šādas nelīdzsvarotības izplatības ierobežošanai. Pašreiz steidzami jāizstrādā stingrāks regulējums un finanšu krīzes uzraudzība. Diskutējot par kopēju konsolidētu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi Eiropā, ir jāņem vērā Eiropas Savienības ģeogrāfiski marginālo reģionu, piemēram, Īrijas, vajadzības un to spēja piesaistīt ārvalstu tiešos ieguldījumus. Kopējās nodokļu bāzes sakarā runa nav par kopējo nodokļu likmi. Uzņēmumu aplikšana ar nodokļiem ir katras dalībvalsts ekskluzīva atbildība. Kopējas nodokļu bāzes mērķis ir izveidot kopēju tiesisko bāzi tādu uzņēmumu peļņas aprēķināšanai, kuriem ir uzņēmējdarbība vismaz divās dalībvalstīs, lai tādējādi atvieglotu šādu uzņēmumu birokrātisko slogu un nodrošinātu atbilstību to valstu nodokļu kodeksiem, kurās tie darbojas.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Finanšu, ekonomikas un sociālā krīze Eiropas Savienības dalībvalstīm ir radījusi lielus sarežģījumus, par ko liecina arī valstu finanšu nopietnais stāvoklis. Lielākajai daļai valstu ir augsts parāda līmenis, tāpēc, lai situācija kļūtu līdzsvarotāka, ir nepieciešami steidzami pasākumi, kas veicinātu stabilitāti un izaugsmi.

Ir jāsamazina valsts parāds un jāizvērtē dalībvalstu prioritātes, jo tikai tādā gadījumā valsts līdzekļi tiks izmantoti efektīvi un īpaši tiks izveidota tādu politiku bāze, kas veicinātu ekonomisko izaugsmi un attiecīgi sociālo labklājību. Lai ieviestu piemērotus ekonomiskos stimulus, ir jāizvērtē nodokļu politika, jo tikai ar spēcīgu ekonomiku varēs pārvarēt pašreizējās grūtības un sagatavoties nākotnei.

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. – Es neatbalstu 29. punktu, jo tajā ierosināts ieviest kopēju konsolidētu uzņēmumu ienākuma nodokļu bāzi. Par šādu nodokļu bāzi mums pasaka tikai to, ka tā būs efektīvāka un ar to būs vienkāršāk. Tā kā šobrīd tiek norādīts, ka uzņēmumi var izvēlēties piemērot šo bāzi vai ne, tad pašreizējo 27 nodokļu bāžu vietā mums būtu 28 bāzes; tāpēc diez vai to var saukt par kaut ko vienkāršāku. Pašreiz apgalvo, ka kopēja konsolidēta uzņēmumu ienākuma nodokļu bāze nozīmētu to, ka ES tiek pārdalīta Eiropā gūtā peļņa, tātad, piemēram, Īrija, kas eksportē lielu daļu pašas saražotā, tiktu sodīta, jo peļņa, protams, paliktu tirdzniecības vietā. Tas šķiet nedaudz dīvaini, jo ES pamatā ir preču brīvas aprites princips; tāpēc, izmantojot kopēju nodokļu bāzi, mēs galu galā sodītu tās valstis, kas produkciju eksportē. Šādas nodokļu bāzes ieviešana iedragātu Eiropas spēju piesaistīt ārvalstu tiešos ieguldījumus, jo noteikumi neattiektos uz dalībvalstīm, kurām ieguldījumi tiktu piešķirti, bet šī bāze tiktu noteikta ar sarežģītas formulas palīdzību, ko var aprēķināt vienīgi retrospektīvi, un tas iedragātu mūsu spēju piesaistīt ārvalstu tiešos ieguldījumus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo ziņojumu, kas akli veicina neolibērālo virzību, kuras dēļ ir radusies ekonomikas, sociālā un vides krīze, no kā sekām ciešam mēs visi. Piedāvātais teksts ir ne tikai ārkārtīgi dogmatisks, bet liecina arī par cilvēku, jo īpaši grieķu, nicināšanu. Kā gan Parlaments var nobalsot par tekstu, kas ir tik apkaunojošs, ka budžeta deficīta dēļ, kurš radies saistībā ar Parlamenta

atbalstīto politiku, apšaubā Griekijas iestāšanos eiro zonā? Šī Eiropa neapšaubāmi ir vēl viens cilvēku ienaidnieks.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ekonomikas krīze, kura pārņēmusi Eiropas Savienību un kuras sekas joprojām spēcīgi izjūtam, atspoguļo dažas nepilnības Kopienas monetārajā politikā un atsevišķu dalībvalstu valsts finansēs. Mums ir jāmācās no pieļautajām kļūdām, lai turpmāk varētu no tām izvairīties.

Eiropas Savienībai ir jāuzlabo vairākas jomas, jo īpaši saistībā ar monetāro politiku, labāku koordināciju un sadarbību ekonomikas politikas jomā, kā arī dalībvalstu valsts finanšu uzraudzīšanā. Tai jāpieliek pūles arī tam, lai atrisinātu jautājumu par atkarību enerģētikas jomā, kā arī lai radītu vairākas jaunas darbavietas tādās nozarēs, kas, ņemot vērā vides aspektu, ir modernas un ilgtspējīgas.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu; tajā Padomei pietiekami un nepieņemami izskaidrota paredzamā nodarbinātības samazinājuma problēma Eiropas Savienībā, kas īpaši skar Grieķiju, vienlaikus uzsverot Eiropas līmenī nepieciešamos ārkārtas atveseļošanas pasākumus. Ziņojuma 12.–18. punkts attiecas uz labāku sadarbības koordināciju ekonomikas politikas jomā, un tajos uzsvērti eiro zonas nelīdzsvarotība, ko radījis kohēzijas trūkums dalībvalstu ekonomikas, jo īpaši tirdzniecības politiku, starpā lejupslīdes laikā. Ņemot vērā politiku, ko Eiropas Savienība nolems īstenot tuvākajā laikā, arī es uzskatu, ka īpaši svarīgs ir Eiropas Parlamenta oficiālais ieteikums Komisijai, proti, izdot eiroobligācijas un īstenot kopēju pieeju eiro zonas problēmu risināšanai (26. punkts).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es piekrītu mūsu referenta S. Giegold nostājai šajā jautājumā un nobalsoju par šo ziņojumu. Komisijas mērķis gada pārskatā par eiro zonu ir veicināt plašākas debates par eiro zonas ekonomikas politiskajām nostādnēm. Konkrētāk, no vienas puses, tajā atspoguļots Komisijas viedoklis par problēmām, ar kurām saskaras eiro zonas ekonomika, no otras puses, tajā sniegta Komisijas analīze par attiecīgo ekonomikas politiku atbildes reakciju.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Savā runā es norādīju uz situāciju eiro zonā un valsts finansēs 2009. gadā. Mans balsojums ir jāskata plašākā kontekstā.

Kā jau ekonomisti paredzēja, 2009. gads dalībvalstīm bija visgrūtākais, jo tās skāra krīze. Eiropas Savienības IKP samazinājās par 4 %, rūpnieciskā ražošana par 20 %, bezdarbnieku skaits sasniedza 23 miljonus utt. Cīnoties ar krīzes sekām, dramatiski pasliktinājās valsts finanšu stāvoklis. Tomēr dažās valstīs būtisks valsts parāda līmenis tika konstatēts jau pirms lejupslīdes, un tas ir Stabilitātes un izaugsmes pakta pārkāpums.

Attiecībā uz eiro zonu finanšu krīze izrādījās lielākais izaicinājums tās vēsturē. Krīze nesaudzīgi atklāja kopējās valūtas sistēmas vājās vietas. Neapšaubāmi, visnopietnākās no tām ir eiro zonas valstu milzīgās atšķirības valstu finanšu stabilitātes un parāda līmeņa ziņā. Negaidīti kļuva acīmredzams, ka valstu varas iestādes un arī ES varas iestādes neņēma vērā Stabilitātes un izaugsmes pakta, kura uzdevums principā bija garantēt konverģences kritēriju izpildi. Disciplīnas un piemērotas sodu sistēmas trūkuma dēļ radās kopējās valūtas krīze. Daudzi politiķi, kas neatbalsta Eiropas ekonomisko integrāciju, ir jau paziņojuši par eiro zonas sabrukumu un izplata ziņas par katastrofu visā integrācijas procesā.

Tomēr man šķiet, ka šie viedokļi nav pamatoti un faktiski ir spekulatīvi, jo eiro zonai pašreiz ir iespēja īstenot rūpīgu reformu, kas uzlabos pārraudzības mehānismus un nodrošinās labāku koordināciju. Vienīgi mums šis process ir racionāli jāīsteno.

Ziņojums: Sharon Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Tāda izcila profesionāļa kā Vítor Constâncio iecelšana Eiropas Centrālās bankas viceprezidenta amatā palielinās tās ekonomikas un finanšu politikas vērtību, ko atbalsta šī iestāde. Vítor Constâncio stājas ECB viceprezidenta amatā eiro zonai ļoti grūtā laikā. Tomēr viņa uzskati par to, kā Eiropas Savienībai ir jāreaģē uz krīzi Grieķijā, liecina, ka viņam ir vīzija un viņš zina, kā aizsargāt Eiropas valūtu. Constâncio kunga dzīvesgājums ir ievērojams. Tas, ka viņš ir Portugāles bankas (*Banco de Portugal*) pārvaldnieks, apliecina viņa profesionālo akreditāciju. Tas man tikai atgādina par neseno incidentu, kas bija saistīts ar politizēto Rumānijas Valsts bankas viceprezidenta iecelšanu, kurš nepavisam nav tāds profesionālis kā Constâncio kungs. Par laimi, arī Rumānijas Valsts bankā strādā daudz profesionāļu un tās darbība pašreizējā ekonomikas krīzē ir bijusi nekļūdīga. Tomēr valstu bankas ir pēdējās vietas, kur amatos vajadzētu iecelt personas, pamatojoties uz politiskiem, nevis kompetences kritērijiem. Constâncio kungs Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārajā komitejā tika rūpīgi iztaujāts. Tomēr Constâncio kungs ne reizi nešaubījās, pastāvīgi paužot saskanīgu viedokli un parādot, ka viņa vīzija par eiro zonas nākotni ir pamatota.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pildot Portugāles bankas pārvaldnieka pienākumus, Vítor Constâncio uzticīgi ievēroja Eiropas Centrālās bankas izvirzītās pamatnostādnes Eiropas Savienības dalībvalstīm. Šīs pamatnostādnes ir nopietni iedragājušas valsts intereses un suverenitāti, kā arī ir apdraudējušas Portugāles darba ņēmēju un cilvēku tiesības.

Labi zināms, ka viņš pastāvīgi ir aicinājis ieviest algu mērenību valstī, kurā lielākoties ir zemas algas un kurā valda sociālā nevienlīdzība. Arī tā ir radusies netaisnīga ienākumu sadalījuma dēļ, kas kapitāla interesēs soda darba ņēmējus. Ir labi zināms arī tas, ka viņam nav izdevies izpildīt uzticētās banku sistēmas pārraudzīšanas funkcijas.

Mēs — tāpat kā vienmēr — arī turpmāk stingri un aizrautīgi iebildīsim pret argumentiem, kuros tiek atbalstīti Stabilitātes pakta iracionālie kritēriji, pret valūtas maiņas politikas pamatnostādnēm un pret citām makroekonomikas pamatnostādnēm, kā arī pret ražošanas un darba devalvēšanu — tur Vítor Constâncio ir aktīvi piedalījies.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mūs nepārsteidz balsojums par Padomes ieteikumu iecelt Vítor Constâncio par Eiropas Centrālās bankas viceprezidentu. Viņa kā Portugāles bankas pārvaldnieka darbība vienmēr ir atbildusi liberālajām ECB pamatnostādnēm.

ECB politiskās nostādnes, ko tā izvirzījusi Eiropas Savienības dalībvalstīm un kas būtiski kaitē valstu interesēm un suverenitātei, kā arī apdraud Portugāles darba ņēmēju un cilvēku tiesības, ir būtībā tās pašas pamatnostādnes, ko Constâncio kungs atbalstīja kā Portugāles bankas pārvaldītājs un turpina atbalstīt. Mēs arī turpmāk cīnīsimies pret šīm politiskajām nostādnēm neatkarīgi no tā, kurš tās pārvaldīs.

Tāpēc mēs nobalsojam pret šo ziņojumu, jo tā sniegtās atbildes atkārtoti apstiprina to pašu veco ECB nostāju. Tas propagandē Stabilitātes pakta iracionālos kritērijus, valūtas maiņas politiku un citas makroekonomiskās pamatnostādnes, kā arī pastāvīgi devalvē ražošanas un darba vērtību.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (FR) Pilnīgi pārzinot faktus, es atteicos apstiprināt Vítor Constâncio par nākamo Eiropas Centrālās bankas viceprezidentu. Viņa individuālās īpašības netiek apšaubītas, gluži tāpat kā netiek apšaubītas arī viņa prasmes, kas, man jāatzīst, tiek talantīgi izrādītas. Mēs labprāt viņam ticētu.

Tomēr tūkstošiem portugāļu dzīvju, kas ir izpostītas viņa neapdomības un tālredzības trūkuma dēļ, ir dzīvs pierādījums viņa — kā Portugāles Centrālās bankas vadītāja — katastrofālās darbības rezultātiem. Trīs šādu svarīgu incidentu vienam cilvēkam ir par daudz.

Kā gan cilvēks, kurš nav spējis gūt panākumus savā valstī, var cerēt uzņemties atbildību par Eiropas pārraudzību? Es izteicu provokatīvu komentāru, ka tas būtu gandrīz tāpat, kā iedot dinamītu piromānam.

Šie vārdi guva skaļu rezonansi Portugālē. Gluži tāpat kā es, arī portugāļi nespēj saprast, kā cilvēks, kurš ir cietis šādu neveiksmi, var tikt iecelts augstākajā līmenī.

Vispārīgi runājot, man žēl, ka Eiropas Parlaments neņem vērā ASV Senāta piemēru un neizvirza kandidātus amatam, kas Eiropas Savienības nākotnei ir tik ļoti izšķiroši.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) 2008. gadā es vairākus mēnešus strādāju izmeklēšanas komitejā Portugāles parlamenta uzdevumā. Komiteja konstatēja un ziņoja par vairākiem nopietniem pārraudzības trūkumiem, kuru rezultātā 2008. gadā tika nacionalizēta banka. Joprojām jūtamas arī citas sekas, proti, simptiem kādas citas bankas klientu nespēj pārvietot ieguldītos līdzekļus (daudzos gadījumos dzīvības uzkrājumus). Es runāju par *Banco Português de Negócios* un *Banco Privado Português*.

Tolaik es atkārtoti un publiski kritizēju to, kā Constâncio kungs īstenoja pārraudzību, būdams Portugāles bankas vadītājs. Tas, ka viņš ir portugālis, kā arī mana lojalitāte Eiropas Tautas partijas grupai (Kristīgiem demokrātiem) liedz man balsot pret. Tomēr mana sirdsapziņa, kā arī intelektuālais godīgums neļauj balsot par to, lai Eiropas Centrālās bankas pārvaldītāja amatā tiktu iecelta tāda persona kā viņš.

Ziņojums: Inés Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju Rasa Budbergytė iecelšanu par Eiropas Kopienų Revīzijas palātas locekli. Gan Lietuvā, gan Eiropā viņas kandidatūra tiek vērtēta pozitīvi, jo viņai ir plaša darba pieredze un viņa ir izveidojusi kvalitatīvu, neatkarīgu revīzijas sistēmu Lietuvā. Budžeta kontroles komitejā Budbergytė kundzes kandidatūra tika augstu novērtēta — viņu atbalstīja gandrīz visi locekļi. Viņa ir kompetenta speciāliste, un viņas profesionālā pieredze un personīgās īpašības palīdzēs pienācīgi pildīt

visus Eiropas Kopienas Revīzijas palātas locekles pienākumus. Turklāt *Budbergytė* kundze ir publiski solījusi strādāt, ievērojot neatkarības principu un revīzijas standartus, kā arī ņemot vērā ētikas prasības. Ja viņa tiks iecelta šajā amatā, viņa sola pildīt darbu, ievērojot divus principus. Pirmkārt, nevainojami un stingri ievērot starptautiskos revīzijas standartu principus, kā arī Eiropas Kopienas Revīzijas palātas ieviesto revīzijas praksi un procedūru. Otrkārt, strādāt produktīvi, gan pildot personīgos pienākumus, gan strādājot grupas/plenārsēžu zālē, gan arī kā Eiropas Kopienas Revīzijas palātas kolēģijas locekle. Viņa ir iecerējusi stiprināt Eiropas Kopienas Revīzijas palātas un Eiropas Parlamenta, kā arī īpaši Budžeta kontroles komitejas starpinstitutionālo sadarbību. Esmu pārliecināta, ka auditors ir pierādījis viņas kompetenci un profesionalitāti revīzijas jomā. Esmu pārliecināta, ka viņas nevainojamais darbs būs izcils devums visai Eiropas Savienībai.

Ziņojums: Inés Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) *Fazakas* kunga kandidatūra Eiropas Kopienas Revīzijas palātas locekļa pienākumu pildīšanai ir izraisījusi asas un pretrunīgas debates Budžeta kontroles komitejā. Lai gan viņa kandidatūra bija zināma jau kopš novembra, dažas dienas pirms kandidātu uzklaušanās komitejā tika izplatīta informācija par *Fazakas* kunga iespējamo sadarbību ar valsts slepenpoliciju. Esmu pārstiegts, ka *Fazakas* kunga kompetence tiek apšaubīta tagad, kad Ungārija gatavojas vēlēšanām, turpretī visus piecus gadus, kad *Fazakas* kungs bija Eiropas Parlamenta deputāts, Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētājs un kvestors, neviens neapšaubīja viņa kompetenci un spēju pildīt pienākumus. Esmu pārliecināts, ka Eiropas Parlaments nav istā vieta miglainām politiskām spēlītēm, tāpēc es atbalstīju *Fazakas* kunga kandidatūru. Es uzskatu, ka kopš novembra līdz kandidātu uzklaušanai ir bijis pietiekami daudz laika, lai ieinteresētās puses varētu sniegt piemērotu, pamatotu informāciju par apstākļiem, kas varētu ietekmēt *Fazakas* kunga iecelšanu par Eiropas Kopienas Revīzijas palātas locekli, kā arī lai sniegtu izsmelšu parlamenta novērtējumu, tomēr tas netika izdarīts.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Iebildumi pret attiecīgo kandidātu ir saprotami. Tomēr, ja mēs stingri ievērojam šādu kritēriju, tad vēl daudziem citiem — Eiropā ir vairāki tādi cilvēki — vajadzētu liegt ieņemt šo amatu sakarā ar šo cilvēku militāro uzticību komunistiem vai komunistiskajiem kreisajiem, kā arī tāpēc, ka tie darījuši ko tādu, kas ir vēl nosodāmāks. Tā kā šis ir tāds gadījums, mana atturēšanās ir pamatota.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – Es nobalsoju pret *Fazakas* kungu, jo savā oficiālajā autobiogrāfijā viņš nav minējis, ka komunistu diktatūras laikā no 1976. gada līdz pat režīma sabrukšanai 1989. gadā ir bijis Ungārijas Valsts slepenpolīcijas slepenais aģents. Saskaņā ar oficiāliem dokumentiem, kas iegūti Ungārijas Valsts drošības dienestu vēstures arhīvos, 1976. gadā Valsts drošības dienests, komunistiskā slepenpolīcija, pieņēma darbā *Fazakas* kungu „patriotisku motīvu dēļ” (proti, viņš brīvprātīgi pieteicās dienestā), lai veiktu pretspiegošanas darbības.

Sławomir Witold Nitras (PPE), rakstiski. – (PL) Attiecībā uz šodienas balsojumu par Eiropas Kopienas Revīzijas palātas locekļu kandidatūrām vēlos paust savu atbalstu lēmumam, kas tika pieņemts attiecībā uz pretrunīgu *Fazakas* kunga kandidatūru.

Saskaņā ar oficiāliem dokumentiem *Fazakas* kungs, būdams Ungārijas Drošības dienesta biedrs, daudzus gadus atbalstīja komunistu diktatūru Ungārijā. Vispārzināmi fakti met tumšu ēnu uz viņa dzīvesgājumu, un tos vajadzēja ņemt vērā jau agrāk. Eiropas Savienība vienmēr ir aizstāvējusi demokrātiju, vārda brīvību un apziņas brīvību, savukārt sociālistiskais režīms ne tikai Ungārijā, bet arī daudzās citās valstīs, kas bija zināmas kā Austrumu bloks, gadiem ilgi neievēroja šīs vērtības. Tiesa, laiki ir mainījušies, tagad ikviens var izbaudīt plašu brīvību, tomēr mums jāatceras arī tie, kas to ierobežoja..

Traian Ungureanu (PPE), rakstiski. – Balsojums par labu *Fazakas* kungam liek vilties. Tas iedibina nopietnu precedentu. Es un EPP grupa balsojam pret *Fazakas* kunga apstiprināšanu par Revīzijas palātas locekli. Šis nebija parasts balsojums. *Fazakas* kungu tur aizdomās par agrāku sadarbošanos ar komunistu slepenajiem dienestiem. Par to ziņoja Ungārijas prese. Tika pausti vairāki viedokļi pret jebkādu *Fazakas* kunga „sodišanu”. Tajos tika norādīts, ka pagātne nav jāatdzīvina. Tas nav pareizi. Pagātne nav mirusi. Desmitiem miljoni austrumeiropiešu joprojām dzīvo, atceroties komunistu ieviestās šausmas. Ja jau pagātne ir mirusi, tad nav nozīmes dzīvot saskaņā ar normām un vērtībām. Šādu principu varētu izmantot tādas politikas īstenošanai, kurā atbildība ir mazāka. Iestāde zaudētu cieņu. Tādā gadījumā to varētu vadīt jebkurš, lai cik korumpēta vai amorāla būtu šī persona. Ja vēl joprojām ir tādi politiķi, kas neko nezina par komunistu pastrādāto Austrumeiropā, tad viņi nav kvalificējami informēta viedokļa paušanai. Tie, kas piedalījās necienīgajās komunistu darbībās, nedrīkst piedalīties tās demokrātiskās kārtības īstenošanā, ko viņi paši centušies apspiest. *Fazakas* kungs slēpa savu pagātņi un meloja, kad tika par to iztaujāts. Šāds godīguma trūkums nav apbalvojams.

Ziņojums: Inés Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *rakstiski*. – (PL) Šajā plenārsēdē mēs balsojam par ziņojumu, kurā ierosināta Augustyn Bronisław Kubik iecelšana par Revīzijas palātas locekli.

Pašreiz viņš ir Reģionālās attīstības ministrijas Valsts sekretāra vietnieks. Viņš ir bijis Augstākās kontroles palātas priekšsēdētāja padomnieks un Finanšu ministrijas galvenais iekšējās revīzijas inspektors. Kubik kungs ir sekmīgi izturējis kandidātu uzklauššanu Eiropas Parlamentā, un par viņa kandidatūru nav nekādu šaubu. Viņa profesionālā pieredze ir piemērota tam, lai viņu ieceltu par Revīzijas palātas locekli, un viņš būs īstais cilvēks īstajā vietā. Ņemot to vērā, es nolēmu balsot par viņa kandidatūru.

Ziņojumi: Inés Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 un 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Revīzijas palāta ir institūcija, kas pārbauda Eiropas Savienības ieņēmumus un izdevumus to likumības apstiprināšanai, kā arī pārbauda labu finanšu pārvaldību. Tā darbojas pilnīgi neatkarīgi. Ņemot to vērā, palātas locekļu iecelšanas pamatā jābūt kandidātu spēju un neatkarības kritērijiem.

Tātad pēc Padomes iniciatīvas vairākas personas no dažādām ES valstīm tika izvirzītas iecelšanai par Revīzijas palātas locekļiem. Visas personas iesniedza savu dzīvesgājumu, aizpildīja rakstisku aptaujas anketu un atbildēja uz Budžeta kontroles komitejas jautājumiem. Lielākā daļa kandidātu parādīja sevi pietiekami pārliecinoši, lai tiktu iecelti par Revīzijas palātas locekļiem spējīgai un neatkarīgai pienākumu izpildei.

Ziņojums: Alexander Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – Es pilnīgi piekritu šiem ieteikumiem. Es uzskatu, ka nostiprinātā ES ietekme ārpolitikā būtu jāizmanto dialoga uzlabošanai ar svarīgiem partneriem un spēcīgākas ES veidošanai. ES un tās dalībvalstis sniedz būtisku ieguldījumu ANO budžetā. Lai nodrošinātu Eiropas Savienības vērtību un interešu saskaņotu un efektīvu pārstāvību ANO sistēmā, ir nepieciešama vienota ES nostāja. ES būtu aktīvi jāatbalsta ANO sistēmas reformu process, jo īpaši ANO Drošības padomes reformas. Es uzskatu, ka ES vieta paplašinātā Drošības padomē būtu jāsauglabā kā Eiropas Savienības mērķis.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE), *rakstiski*. – (SV) Šodien, 2010. gada 25. martā, Eiropas Parlaments bez balsošanas pieņēma ieteikumu Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 65. sesiju (A7-0049/2010). Ar šo mēs vēlētos informēt, ka neatbalstām ziņojumā ietvertu formulējumu, kurā pausts, ka Padome būtu jāmudina ierosināt jaunus finansēšanas mehānismus, piemēram, finanšu darījumu aplikšanu ar starptautisku nodokli.

Proinsias De Rossa (S&D), *rakstiski*. – Es atbalstīju ieteikumu Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 65. sesiju, kurā aicināts palielināt ES pamanāmību Apvienoto Nāciju Organizācijā. Eiropas Savienībai ir jāatbalsta un jāveicina pasaules līmeņa vadības reforma, jo īpaši attiecībā uz Drošības padomi, kuras struktūra neatpoguļo 21. gadsimta realitāti. Ir jācenšas sasniegt mērķi par ES vietu paplašinātā Drošības padomē. Ja Eiropas Savienība vēlas turpināt daudzpusējas pieejas globālām problēmām, tās dalībvalstīm ANO līmenī ir jārikojas saskaņoti un konsekventi, jo īpaši ņemot vērā gaidāmās pārskata konferences par Tūkstošgades attīstības mērķiem un līgumu par kodolieroču neizplatīšanu, kā arī Cilvēktiesību padomes statusa un darba metožu pārskatīšanu. Mums ir jācenšas panākt valstu un pārvalstisko parlamentāro asambleju lielāku iesaistīšanos ANO sistēmas darbos, lai stiprinātu tās legimitāti un demokrātisko raksturu. Dalībvalstīm ir jādara viss iespējamais, lai panāktu šā jautājuma iekļaušanu asamblejas darba kārtībā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Nopietnas sociālās krīzes laikā ar pieaugošu nabadzību un bezdarbu, ko izraisījis kapitālisma krīze, šī Apvienoto Nāciju Organizācijas 65. sesija kļūst vēl nozīmīgāka.

Globālā līmenī ir daudz nozīmīgu jautājumu. Īpaši būtiski ir pārtraudēt izaugsmi virzībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, jo to izpilde līdz 2015. gadam ir obligāta prasība. Ir jāapkaro visi mēģinājumi samazināt vai vājināt solījumus vai atlikt to izpildi.

Tādēļ ir būtiski censties panākt vienošanos par progresu paātrināšanu starp attīstītajām un attīstības valstīm. Tam ir jāietver skaidru un konkrētu saistību uzņemšanās, jo starptautiskajai sabiedrībai vēl ir daudz darāmā, lai izpildītu tās saistības attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķiem. Ja netiks veikti atbilstoši pasākumi, bezdarba vai nedrošu un slikti apmaksātu darbavietu dēļ varētu būt 1,5 miljardi nabadzīgu darba ņēmēju.

Krzysztof Lisek (PPE), *rakstiski*. – (PL) Es vēlētos sacīt, ka esmu gandarīts, ka priekšlikuma tekstā Eiropas Parlamenta ieteikumam Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 65. sesiju referents ir ietvēris jautājumus saistībā ar ļoti būtisku tematu attiecībā uz ANO un ES sadarbību krīzes pārvaldības

jomā. Pavisam nesen zemeštrīces Haiti un Čīlē apliecināja, cik cilvēki ir neaizsargāti pret dabas katastrofu radītām ciešanām un postījumiem. Tomēr abu valstu gadījumā upuru glābšanas un viņiem paredzētās palīdzības sniegšanas laikā sadarbība starp ES un ANO noritēja ļoti labi. Manuprāt, tagad mums galvenā uzmanība jāpievērš šīs sadarbības uzlabošanai, lai pēc iespējas labāk izmantotu pieejamos resursus, proti, lai mēs ne tikai iespējami ātri izglābtu iespējami lielāku skaitu upuru, bet arī nodrošinātu viņiem iespēju izdzīvot vēlāk. Turklāt vēl viens būtisks jautājums ir palīdzības sniegšana kārtības uzturēšanai un katastrofas skartās valsts atjaunošanai. Lai gan visas ES dalībvalstis ir arī ANO sastāvā un ES ir pastāvīgās novērotājas statuss ANO, ir problemātiski sagatavot saskaņotu nostāju, kurai piekristu visas ES valstis. Esmu pārliecināts, ka jautājumus, kas saistīti ar efektīvu sadarbību dabas katastrofu izraisītās krīzes situācijās, vienotas, konstruktīvas pieejas sagatavošana ir prioritāte.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es uzskatu, ka balsot par šo tekstu ir neiespējami, lai gan atzīstu, ka tam piemīt zināmas kvalitātes. Tajā tiešām ir atbalstīta kodolieroču neizplatīšana un visu ieroču kontrole. Tajā tiešām ir atbalstīta nāvēssoda atcelšana. Tomēr tajā vēl joprojām ir atbalstīta civilās kodolenerģijas izmantošana un izpēte, kas, kā ik vienam zināms, mūsdienās ir steidzami jāpārtrauc; tajā vēl joprojām ir pausts atbalsts G20 pastāvēšanai, kas nav leģitīma, un tajā aizvien ir uzsvērtā „aizsardzības pienākuma princips” nozīme, kas ir tik aptuvena, ka rada dažādas iespējas iejaukties, aizskarot tautu suverenitāti. Visu šo iemeslu dēļ, kā arī to iemeslu dēļ, kurus es šeit nevaru uzskaitīt, man šis teksts nesšķiet tādas Eiropas Savienības cienīgs, kādu es to iedomājos.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Gaidāmā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja ir vēl viena iespēja ES sevi apliecināt kā pasaules miera un solidaritātes veicinātājam. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka ES ir galvenais ANO finansējuma avots, kas nodrošina 40 % no šīs organizācijas kopējā budžeta, sedz 40 % no miera uzturēšanas izmaksām un nodrošina 12 % karaspēka konflikta teritorijās. Šī arī būs pirmā Ģenerālā asambleja, kurā ES pārstāvēs Komisijas priekšsēdētāja vietiece / Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.

Ņemot to vērā, mums ir jāuzņemas galvenā dalībnieka pienākumi, nosakot jaunu ES vietu Apvienoto Nāciju Organizācijā un iesaistoties globālajā pārvaldībā un ANO reformās miera un drošības, kā arī attīstības un klimata pārmaiņu jomā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Vāciju pārstāvošā deputāta *Lambsdorff* kunga sagatavotais ziņojums ir ļoti daudzpusīgs un kompetents dažādu Apvienoto Nāciju Organizāciju atbildības jomu un nākotnes mērķu atspoguļojums no Eiropas Savienības skatu punkta. Nav šaubu, ka, izmantojot atbilstošas reformas, visā pasaulē ir jānostiprina ANO un tās vieta starptautiskajā sistēmā. Ir jāatbalsta arī ziņojumā ietvertā attīstības sadarbības sistēmas reforma. Tas ir steidzami jārisina, jo var uzskatīt, ka pašlaik spēkā esošā attīstības palīdzības politika ir piedzīvojusi neveiksmi. Tādēļ es nesaprotu, kāpēc ziņojumā ir pausts aicinājums dalībvalstīm būtiski palielināt to ieguldījumu reformu sagatavošanas laikā. Attīstības palīdzība ir jāpārskata, jāveic tās reorganizācija un pārstrukturēšana kopā ar attīstības valstīm. Problemātiski ir arī paziņojumi par klimata politiku, kuri ietver ietiepīgu atteikšanos iesaistīties diskusijā ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes kritiķiem un kuros IPCC secinājumiem tiek piešķirts dogmas statuss. Šā iemesla dēļ galīgajā balsojumā es atturējos.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – (DA) Es atzīstu un pilnīgi atbalstu Apvienoto Nāciju Organizācijas kodolatbrūņošanās, dzimumu līdztiesības, nabadzības apkarošanas un Tūkstošgades attīstības mērķus un Apvienoto Nāciju Organizācijas būtisko nozīmi cilvēktiesību veicināšanā un cīņā ar klimata pārmaiņām. Ja es atturos no balsojuma, tad šādas rīcības iemesls ir ziņojumā ietvertie centieni atturēt dalībvalstis paust savu individuālo viedokli ANO, piemēram, gadījumos, kad tām attiecībā uz dažādām diktatūrām ir daudz kritiskāka nostāja nekā ES. Turklāt ziņojumā tiek pastāvīgi sasaistīti civilie un militārie instrumenti, ko es nevaru atbalstīt.

Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Lielākā daļa Eiropā dzīvojošo romu pēc 2004. gada un 2007. gada paplašināšanās kļuva par pilsoņiem, un viņi un viņu ģimenes izmanto tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties ES teritorijā. Tomēr dažās dalībvalstīs, kurās ir ievērojams romu tautības iedzīvotāju īpatsvars, romi vēl joprojām saskaras ar virkni problēmu, piemēram, segregāciju izglītības un mājokļu jomā, ļoti zemiem nodarbinātības rādītājiem un nevienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpei un sabiedriskajiem pakalpojumiem. ES un dalībvalstīm ir kopējs pienākums veicināt romu integrāciju un viņu kā Eiropas pilsoņu pamattiesību ievērošanu, kā arī pastiprināt to centienus panākt faktiskus rezultātus.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo Eiropas romi vēl joprojām cieš būtiskas diskriminācijas dēļ un daudzos gadījumos dzīvo milzīgā nabadzībā un sociālajā atstumtībā. Es vēlētos pievērst uzmanību tam, ka lielākās daļas daudzās ES dalībvalstīs dzīvojošo romu situācija atšķiras no citu Eiropas etnisko minoritāšu stāvokļa un tādēļ mums ES līmenī ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai sagatavotu vienotu stratēģiju pret romiem vērstas diskriminācijas apkarošanai. Es piekrītu Eiropas Parlamenta izteiktajam aicinājumam jaunajiem Komisijas locekļiem izvirzīt romu jautājumu par prioritāti viņu kompetences jomās un vēltīt nepieciešamo uzmanību romu integrēšanas stratēģijas īstenošanai. Es vēlētos uzsvērt, ka, dzīvojot demokrātiskā un brīvā sabiedrībā, mums ir jāievēro visu cilvēku pamattiesības un brīvības. Tādēļ Komisijai un dalībvalstīm ir jāpanāk vienošanās un vienots dialogs par romu stāvokli un jāveic pasākumi pret viņiem vērstās diskriminācijas apkarošanai. Tikai tad, kad mēs atradīsim vienotu Eiropas Savienības pieeju Eiropā dzīvojošo romu jautājumam, stratēģija tiks faktiski īstenota. Es atbalstu arī Parlamenta nostāju, ka mums būtu jāieklauj romu kopienas pārstāvji romu jautājumiem vēltītās ES politikas sagatavošanas procesā.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība šobrīd ir informēta par problēmām, ar kurām saskaras romu minoritāte, kā to parāda arī virkne apspriestu un īstenotu ziņojumu, ietverot ievērojamu finansējumu romu sociālās iekļaušanas programmām, kuras tomēr nav nesušas gaidītos rezultātus. Mēs tomēr runājam par 10–12 miljonu iedzīvotāju lielu minoritāti visā pasaulē, kuri dzīvo saskaņā ar saviem likumiem, kas ir gadsimtiem senī, un kuri uzskata, ka šāda uzvedība, dzīvojot izolētībā no vairākuma, viņiem ir dabiska. Rumānijā saskaņā ar dažām aplēsēm romu minoritāte ir lielāka nekā 2 miljoni iedzīvotāju. Romu minoritāte ir lielāka nekā ungāru minoritāte, un daži loģiski spriestu, ka tā ir spēcīgāka. Tomēr romu minoritāte Rumānijā nav spējusi iecelt tās līderi romu grupas pārstāvim Rumānijas parlamentā. Šis fakts arī varētu būt iemesls tam, kādēļ visas valsts sociālās iekļaušanas programmas ir piedzīvojušas absolūtu neveiksmi. Šobrīd, ņemot vērā to, ka romu tautības cilvēki apdzīvo vairāku Eiropas valstu teritorijas un ka ir zināma viņu tendence migrēt un iesaistīties noziedzīgos nodarījumos (fakts, kas ir radījis situāciju, ka apzīmējums „čigāns” tiek izmantots arī attiecībā uz daudziem citiem iedzīvotājiem), sociālās iekļaušanas problēma ir kļuvusi par Kopienas mēroga problēmu. Iespējams, ka jomās, kurās dalībvalstis ir cietušas neveiksmi (par ko tām bieži tikusi vēltīta kritika), Eiropas Savienība gūs panākumus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Otrais Eiropas romu samits ir apliecinājums centieniem veidot dialogu par kultūru daudzveidību un par šīs daudzveidības nozīmi saistībā ar cilvēku labklājību.

Izglītība ir integrācijas procesa risinājums. Piedāvājot izglītību un mācības, mēs apkarojam atstumtību, bezdarbu un diskrimināciju. Mēs arī veidojam taisnīgāku, radošāku un dinamiskāku sabiedrību.

Etnisko minoritāšu integrēšana ir būtiska ne tikai darba tirgus, bet arī visās sabiedrības jomās. Eiropas integrācijas mērķi ir pamattiesību aizsardzība un kopējas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas radīšana.

Es paužu atzinību visiem tiem, kuri veicina integrāciju vietējā līmenī, ieskaitot politiķus, skolotājus un apvienības. Bieži vien šie cilvēki ir atbildīgi par piekļuvi mājokļiem, veselības aprūpei, izglītībai, kultūrai un uzlabotai dzīves kvalitātei.

Es aicinu Eiropas Savienību un dalībvalstis atbalstīt saskaņotus centienus un sniegt ieguldījumu politiskajās stratēģijās, kas ietver precīzus tiesību aktus un saprātīgas budžeta iemaksas.

Ir būtiski pieņemt vienotu nostāju attiecībā uz strukturālā un pirmsiestāšanās finansējuma politiku.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Aplēses liecina, ka ES dzīvo 10–12 miljoni romu, veidojot vienu no lielākajām minoritātēm Eiropā. Vairums šo cilvēku dzīvo galējā nabadzībā un ir īpaši atstumti no sabiedrības, ar ierobežotu piekļuvi nodarbinātībai un veselības aprūpei. Šīs minoritātes pārstāvji vēl joprojām cieš diskriminācijas un sociālās atstumtības dēļ, lai gan ir bijuši centieni viņus integrēt.

ES ir sniegusi atbalstu dalībvalstīm to centienos īstenot efektīvu politiku. Jo īpaši atbalsts ir sniegts konkrētiem projektiem un centieniem nodrošināt pret diskrimināciju vērsto tiesību aktu pareizu efektīvu īstenošanu. Šomēnes Briselē notika konference, kurā tika sniegta informācija par dažādiem sāktajiem ES projektiem. Diskusijai par rezultātiem jānotiek aprīlī, otrajā Eiropas romu samitā Kordovā. Es ceru, ka šī samita rezultāti var veicināt stingra Eiropas politiskā atbalsta panākšanu saistībā ar turpmāko stratēģiju romu tautas iekļaušanai Eiropas ekonomiskajā, sociālajā un kultūras dzīvē un nodrošināt vienlīdzīgas tiesības visiem ES iedzīvotājiem, ieskaitot romus.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Visās valstīs ar lielu romu iedzīvotāju skaitu pastāv to integrācijas politika, bet tā tiek īstenota tikai atsevišķās nozarēs, bet citās politikas jomās netiek ņemti vērā konkrēti faktori,

tādējādi nosakot, ka tās galu galā nebūs efektīvas. Jāveic visu to pasākumu analīze, kuru rezultātā tika veiksmīgi panākta romu integrācija, izmantojot šos pasākumus par pamatu, lai beidzot sagatavotu un pieņemtu Eiropas stratēģiju ar šo grupu saistīto jautājumu risināšanai, kas, kā labi zināms, ir lielākā minoritāte ES teritorijā. Galvenā uzmanība jāturpina veltīt izglītībai, bērnu izglītošanai, profesionālajām mācībām, pakāpeniskam nodarbinātības procesam, lielāku iespēju piešķiršanai sievietēm, sociālās apdrošināšanas sistēmas vienkāršošanai utt. Arī šajā jomā ir nepieciešama daudz ciešāka Eiropas Komisijas un dalībvalsts valdības sadarbība projektu finansēšanā ar struktūrfondu un Kohēzijas fondu palīdzību, kā arī konkrētas programmas, kurās lielāka uzmanība ir pievērsta individuālu iespēju veidošanai, nevis tradicionālajai hierarhijai. Manuprāt, šo Kopienas pasākumu sinerģijas būtiska sastāvdaļa ir plaša, uz sabiedrību kopumā un romu iedzīvotājiem vērsta informatīvā kampaņa, kurā būtu jālauc stereotipi, ka romi nevar iekļauties Eiropas sociālajā dzīvē, un īpaši jāakcentē vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Visā Eiropā gadsimtiem ilgi ir bijušas sastopamas romu kopienas, un līdz pavisam nesenam laikam daudzās dalībvalstīs viņi tika pakļauti vajāšanai. Viņu tradicionālais klejotāju dzīves veids, jomas, kurās viņi ir strādājuši, kā arī izteiktā endogāmija un izolēšanās ir veicinājusi attieksmi, ka šī kopiena ir nevēlama, bīstama un antisociāla.

Pat mūsdienās turpina pastāvēt šie aizspriedumi, tāpat kā sekas, kas tiem vēsturiski bijušas raksturīgas: pat mūsdienās romi ir viena no kopienām ar viszemākajiem izglītības un augstākajiem noziedzības rādītājiem. Ar romiem saistīto problēmu cēloņu un seku novērtējums būs vēsturnieku un sociologu kompetencē.

No politiķiem tiek pieprasīts, lai viņi spētu rīkoties to kopienu labā, kuru uzdevumā tie strādā. Tādēļ ir īpaši būtiski ierosināt veidus, kā cīnīties pret romu atstumtību un veicināt viņu faktisku integrāciju sabiedrībā, kurā viņi dzīvo, un šā mērķa sasniegšanai veikt konkrētus pasākumus, kuru pamatā ir nopietna un sīki izstrādāta jautājuma izpēte.

Carlo Fidanza (PPE), *rakstiski*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šajā rezolūcijā ir sniegta atsauce uz konkrētiem principiem, kurus nedrīkst novērtēt par zemu, piemēram, pret romiem vērstās diskriminācijas apkarošanas nozīme un nepieciešamība panākt šīs minoritātes integrāciju ar globālas stratēģijas palīdzību.

Tie visi ir labi ierosinājumi, bet tajos nav ņemts vērā tas, cik degradētā stāvoklī, bieži pēc izvēles, dzīvo daudzas romu kopienas atsevišķās dalībvalstīs, piemēram, Itālijā. Pretlikumīgas darbības (zādzības, kabatzādzības, ubagošana, prostitūcija), ko bieži vēl vairāk pasliktina bērnu izmantošana šiem mērķiem, kā arī praktiski neesoša vēlme integrēties un dzīvo civilizētā dzīvē ir dominējošās atsevišķu Itālijā dzīvojošu romu kopienu iezīmes.

Lai atrisinātu šo kritisko situāciju, vajadzētu pilnīgi piemērot Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, proti, šajā direktīvā ietvertos noteikumus par to ES pilsoņu izraidīšanu, kuri pēc trīs mēnešu ilgas uzturēšanās dalībvalstī nevar apliecināt regulāru ienākumu avotu un kuri atsakās sākt valsts un/vai vietējo varas iestāžu piedāvāto integrācijas procesu.

Vispārēja „integrācija” nav pietiekama. Mums ir nepieciešamas programmas, lai pieradinātu romu kopienas ievērot likumus un sociālās normas, kā arī konkrēti soda pasākumi tiem cilvēkiem, kuri sevi izslēdz no šā procesa. Pretējā gadījumā pastāv draudi, ka pamatotais aicinājums cienīt minoritātes pārvērtīsies pretēja veida diskriminācijā, kaitējot visiem tiem godīgajiem iedzīvotājiem, kuri cieš daudzu romu veikto noziegumu un uzbrukumu rezultātā.

Integrācija nav iespējama bez normu ievērošanas, un romu minoritāte nav izņēmums attiecībā uz šā principa ievērošanu. Šo iemeslu dēļ es atturējos no balsošanas par šo rezolūciju un nebiju vienprātis ar manu politisko grupu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Rezolūcijā par otro Eiropas romu samitu, kas notiks Kordovā 8. un 9. aprīlī, paustas bažas par diskrimināciju, ar kuru romi sastopas saistībā ar izglītību, mājojumiem, nodarbinātību un līdztiesīgu piekļuvi veselības aprūpei un citiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, kā arī par viņu pārsteidzoši zemo politiskās līdzdalības līmeni.

Tomēr Parlaments ir aicinājis Komisiju sagatavot jaunus priekšlikumus par romu sociālo iekļaušanu. Šis Parlaments arī aicina dalībvalstis īstenot apjomīgākus un pamanāmākus pasākumus, lai nodrošinātu romu likumīgo tiesību ievērošanu, ņemot vērā faktu, ka diskriminācijas apkarošanas pasākumi nav pietiekami, lai atvieglotu viņu sociālo iekļaušanu. Ir nepieciešami saskaņoti centieni Kopienas līmenī, ietverot līdzekļu piešķiršanu.

Rezolūcijā pausts ieteikums Padomei pieņemt vienotu nostāju par strukturālo un pirmsiestāšanās finansējumu, kas atspoguļotu Eiropas politiskās saistības veicināt romu iekļaušanu.

Mēs ceram, ka otrajā Eiropas romu samitā galvenā uzmanība būs pievērsta stratēģiski politiskajām saistībām, kas apliecina politisko gribu novērst daudzās valstīs pastāvošo plaisu starp romu kopienu un vairākuma sabiedrību.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Šī rezolūcija ir vēl viens no tiem tekstiem, kuros pilnīga prioritāte jāpiešķir tādai vai citādi cilvēku kategorijai, kurai, protams, ir jāgūst labums no īpašas uzmanības un kura ir jāņem vērā ikvienas dalībvalsts politikā un visās Eiropas politikas jomās. Šodien mēs runājam par 10 vai 12 miljoniem romu Eiropas Savienībā. Salīdzinot šo grupu ar citām kategorijām, kas šeit tikušas aplūkotas citās reizēs, mēs skaidri redzam cilvēku hierarhiju, kuras augšgalā atvēlēta vieta romu minoritātei, migrantiem, kas iebraukuši no ārpus Eiropas esošām teritorijām, tad eiropiešiem, kuru izcelsmes vieta nav Eiropa, un visbeidzot, pašā apakšā, ir atvēlēta vieta cilvēkiem, kuru „izcelsmes” vieta ir Eiropa. Ja mēs vēl pievienojam „dzimuma dimensiju” un valdošo jaunības kultu, mēs varam secināt, ka jūsu tā sauktajā Eiropas Savienībā būt pusmūža vīrietim, eiropietim, kas dzimis Eiropā un nav piederīgs nevienai etniskai, kultūras, reliģiskai vai seksuālajai minoritātei, kuru jūs vēlētos tā apzīmēt, nav lieliska situācija. Kad beidzot eksistēs politika, kura vispirms kalpos eiropiešiem? Kad priekšroka tiks dota šiem nabadzīgajiem darba ņēmējiem, šim vidusslānim, kuru sagrāvuši nodokļi, šiem bezdarbniekiem un šīm ģimenēm, kas vienkārši ir eiropiešu ģimenes, veido Eiropas Savienības iedzīvotāju lielāko daļu un ir tie pilsoņi, par kuriem mēs esam atbildīgi un par kuriem jūs domājat tikai vēlšanu priekšvakarā?

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju šo rezolūciju pirms Kordovas samita 2010. gada 8. aprīlī, jo romu iekļaušanai visās sabiedrības jomās ir jābūt Eiropas līmenī aizsargātai prioritātei. Manuprāt, mums nav jāuzsver tikai romu stāvoklis Austrumeiropā, kur viņi cieš būtiskas diskriminācijas dēļ, bet mums jāapzinās arī fakts, ka šīs problēmas vienlīdz asi, bet slēptākā formā izpaužas arī citās Eiropas valstīs, piemēram, Francijā. Mums ir arī jāizskata īstenoto pasākumu efektivitāte un jānoskaidro, kā tos uzlabot, lai faktiski sasniegtu mērķus attiecībā uz sociālekonomiskās integrācijas nodrošināšanu un panāktu romiem pilntiesīgu Eiropas Savienības pilsonību.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par rezolūciju par romu integrāciju, pamatojoties uz viedokli, ka attiecībā uz šo Eiropas minoritāti ir nepieciešama konkrēta, ātri īstenojama politika. Lai gan šobrīd ir aizvadīta puse no romu iekļaušanai veltītās desmitgades, ar izglītību, nodarbinātību, reģionālo attīstību utt. saistītās problēmas turpina pastāvēt un dažās valstīs pat saasinās. Es piekřitu, ka ir jāveic principu pārdefinēšana, bet uzskatu, ka tā vietā ir jāizstrādā transversāla, horizontāla stratēģija, kas risinās šīs minoritātes problēmas integrētā, bet ne izslēdzošā veidā. Mēs izmantojam šo rezolūciju, lai lūgtu jaunus komisārus to darbības jomās piešķirt prioritāti ar romiem saistītajiem aspektiem un pārtraukt pašreizējās politikas īstenošanu, kura ir daudzvārdīga, bet neietver nekādu faktisku rīcību. Mēs ar samitu Kordovā saistām lielas cerības, bet romu vajadzības, kuri gaida rezultātus attiecībā uz viņu tiesību ievērošanu un pretdiskriminācijas politiku, ir vēl lielākas.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – (HU) Dāmas un kungi! Es vēlētos paust atbalstu pieņemtajam rezolūcijas priekšlikumam, kuru kopīgi iesniedza sešas lielākās Parlamenta politiskās grupas un kurā, tāpat kā iepriekšējā cikla rezolūcijā 2008. gada sākumā, Eiropas Komisija atkal tiek aicināta izstrādāt visaptverošu Eiropas stratēģiju romu jautājumā, lai novērstu sociālo un ekonomisko atstumtību, ar ko sastopas romi Eiropā. Priekšlikumā ir pareizi norādīts, ka romu sociālās integrācijas veicināšanai nepietiek tikai ar antidiskriminācijas pasākumiem. Ir nepieciešama saskaņota Kopienas darbība uz stabila juridiskā pamata, lai koordinētu varas un sabiedrības ieinteresēto personu pasākumus un liktu attiecīgajām pusēm pildīt savas saistības

Turklāt ir ļoti svarīgi, ka rezolūcijā viennozīmīgi pausta nostāja, ka tā nav tikai „ieteikuma tiesību” instruments, bet pieprasa noteikt skaidras juridiskās saistības un tādas budžeta apropriācijas, uz kurām var paļauties. Visbeidzot, ļaujiet man paust cerību, ka Eiropas Komisija saskaņā ar Parlamenta skaidri pausto norādījumu un Eiropas Padomes apstiprinājumu pēc iespējas drīzāk sāks izstrādāt rezolūcijā minēto kompleksu attīstības programmu. Tā beidzot varētu izbeigt galējo nabadzību, kas vajājusi romus no paaudzes paaudzē, un tā varētu nodrošināt saskaņotus, vienlaicīgus pūliņus, kas attiektos gan uz visām ar romiem saistītajām politikas jomām, gan ļautu veikt tūlītēju intervenci geto rajonos, kuros notiek cīņa ar nopietnām strukturālām nepilnībām.

Timothy Kirkhope (ECR), rakstiski. – Es un mani ECR kolēģi piekřitam lielai daļai šajā ziņojumā paustā, un mēs kopumā saglabājam savu atbalstu vienlīdzīgu tiesību un iespēju nodrošināšanai visiem cilvēkiem neatkarīgi no viņu rases, reliģiskās piederības, dzimuma vai seksuālās orientācijas.

Tomēr, lai gan mēs pilnīgi atbalstām romu tautas integrāciju Eiropas Savienībā, mums ir nopietnas bažas par Eiropas Savienības ieviešanas jautājumos, ko mēs uzskatām par atsevišķu valstu atbildības jomu, kā tas ir attiecībā uz piekļuvi veselības aprūpei, izglītībai un mājokļiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES ir solidaritātes un integrācijas telpa, tādējādi tai ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai novērstu pret romiem vērsto diskrimināciju un nodrošinātu viņiem vienlīdzīgas tiesības attiecībā uz izglītību, nodarbinātību, veselības aprūpi un mājokļiem visās dalībvalstīs, kā arī valstīs, kas nākotnē gatavojas iestāties Eiropas Savienībā.

Diskriminācijas pārtraukšanai ir jāveic izšķiroši pasākumi. Tomēr, lai to sasniegtu, romi nedrīkst paši sevi izolēt un viņiem ir jāatbalsta pašiem sava integrācija Eiropas Savienības telpā, kura ir iecerēta kā iekļaujoša Savienība.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Daudzi no ubagiem Rietumeiropas valstīs nāk no Slovākijas, Rumānijas un Bulgārijas, un vairākums no tiem ir romu minoritātes pārstāvji. Ilgā laika posmā ir īstenoti centieni uzlabot to romu slikto sociālo stāvokli, kuri dzīvo kā izstumtas sabiedrības grupa no būdām vai teltīm veidotās apmetnēs. Vienkārša naudas piešķiršana romu apmetnēm nedos nekādu labumu, kā to ir apliecinājuši iepriekš gūtā pieredze. Panākumu atslēga ir saistīta ar izglītību, jo tā ir vienīgā iespēja, kā nodrošināt ilgtermiņa iespējas citādām dzīvesveidam. Būtībā pasākumi, kas izstrādāti nabadzības apkarošanai Austrumeiropā, ir pietiekami atbilstoši. Tomēr iepriekš īstenotie pasākumi nav bijuši veiksmīgi, un nav ieteiktas jaunas, saprātīgas pieejas. Šā iemesla dēļ es balsoju pret ziņojumu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Šis rezolūcijas priekšlikums, kurā ierosinātas subsīdijas un finanšu atbalsts romu tautai Eiropas Savienībā, ir vienpusējs risinājums. Protams, mums ir jādara viss iespējams, lai nodrošinātu izstumto iedzīvotāju kopienu, piemēram, romu, labāku integrāciju sabiedrībā, jo īpaši darba tirgū. Tomēr romiem ir jāapliecina, ka viņiem ir vēlšanās un ka viņi paši spēj ieguldīt darbu šā integrācijas procesa sekmīgai īstenošanai. Viņiem ir jāsāk ar savu bērnu un jauniešu iekļaušanu Eiropas skolu sistēmā. Rezolūcijā par romu samitu šiem aspektiem ir veltīts pārāk maz uzmanības, tādēļ es balsoju pret to.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Romu diskriminācija gadiem ilgi bija viens no lielākajiem tabu. Pēdējo gadu laikā šī situācija ir mainījusies. Pasākumi, kas tiek veikti pret romiem vērstās diskriminācijas apkarošanai, vēl aizvien ir nepietiekami. Šī problēma bieži vien tiek atstāta novārtā.

Ļoti labi šo tēzi apstiprina fakts, ka Eiropas Komisija neatbildēja uz Eiropas Parlamenta 2008. gada 28. janvāra priekšlikumu sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādāt Eiropas stratēģiju romu jautājumā. Ir jāatjauno šis priekšlikums. Ekonomikas krīzes laikā pret romiem vērsta agresija ir palielinājusies. Tas ir negatīvi ietekmējis daudzus 10–12 miljonu lielās romu kopienas pārstāvjus Eiropas Savienībā.

Es uzskatu, ka jaunajiem komisāriem ir pienākums piešķirt prioritāti jautājumiem, kas saistīti ar romiem, tādēļ es pieņemu lēmumu atbalstīt manu kolēģu, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas un Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) biedru, sagatavoto rezolūcijas priekšlikumu par otro romu samitu.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Kopīgais rezolūcijas priekšlikums, kuru pieņēma Parlaments un kuru es balsojumā atbalstīju, ir ārkārtīgi svarīgs. Kā minēts 7. punktā, lai gan romi veido visas Eiropas kopienas daļu un tādējādi ir nepieciešama visaptveroša Eiropas līmeņa pieeja, Eiropas Komisija līdz šim nav atbildējusi uz Eiropas Parlamenta 2008. gada 28. janvāra lūgumu sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādāt Eiropas stratēģiju romu jautājumā ar mērķi labāk koordinēt un atbalstīt pasākumus romu iedzīvotāju stāvokļa uzlabošanai. Ņemot to vērā, pamatojoties uz subsidiaritātes principu, par šīs konkrētās iedzīvotāju grupas netraucētu integrāciju sabiedrībā ir atbildīgas dalībvalstis (un Grieķijā ir liela, iesaņķojusies romu kopiena), Eiropas Parlamentam būtu jāaicina (un tāds ir šā konkrētā priekšlikuma mērķis) Komisija un Padome uz dinamiskāku iniciatīvu labākai pasākumu saskaņošanai, lai pilnīgi integrēt romus Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedrībās.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par rezolūciju ar pārliecību, ka konkrētie pasākumi nebūs tikai skaisti apgalvojumi, bet nekavējoties tiks faktiski īstenoti, lai uzlabotu romu iedzīvotāju stāvokli. Eiropas struktūrfondi piedāvā milzīgu iespēju nodrošināt romu iedzīvotāju sociālo iekļaušanu. Tomēr ar to saistītie procedūru un satura aspekti diemžēl ir apgrūtinājuši šīs iespējas izmantošanu. Rumānijā tika konstatēts, ka attiecībā uz romu tautības iedzīvotājiem ir jāpieņem atšķirīga pieeja nodarbinātības jautājumā saistībā ar pasākumiem, kas īstenoti POSDRU (Nozaru rīcības programma cilvēkresursu attīstībai) ietvaros. Standarta pasākumos, tostarp profesionālās pārkvalifikācijas pasākumos, konsultācijās un informācijas nodrošināšanā romu tautības pārstāvjiem, ir jāņem vērā arī viņu kultūras specifiskais raksturs. Lai gan lauku apvidos dzīvojošie

romi ir skarti vismagāk, nekad nav tikusi izstrādāta neviena romu kopienām paredzēta programma to Eiropas Savienības programmu ietvaros, kas vērstas uz lauku attīstību. Romi nav iekļauti kā mērķgrupa šādās finansēšanas programmās. Īstenojot programmas lauksaimniecības uzņēmumu attīstībai un lopkopības fermu izveides veicināšanai, papildus stimulu paketēm, piemēram, subsīdijām darba devējiem šajā nozarē, ir jāiekļauj līdzvērtības nodrošināšanas pasākumi, kas attiecas uz romu iedzīvotāju integrēšanu darba tirgū.

Teresa Riera Madurell (S&D), rakstiski. – (ES) Es balsoju par šo rezolūciju, jo romu kopienu integrācija ir viena no Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas prioritātēm. Šī rezolūcija pauž Parlamenta nostāju pirms otrā Eiropas romu samita, kas 8. un 9. aprīlī Spānijas prezidentūras vadībā notiks Kordovā. Romu iedzīvotāju situācija atšķiras no citu minoritāšu stāvokļa ES, un to iekļaušanai ir nepieciešama efektīva politika tās diskriminācijas samazināšanai, kurai viņi sistemātiski tiek pakļauti. Ir jānodrošina visu valdības līmeņu, sākot no ES, līdz vietējām varas iestādēm, iesaistīšanās un rīcība vienlīdzīgas attieksmes nodrošināšanai pret romiem, jo tā ir viena no ES pamatvērtībām. Rezolūcijā pausts aicinājums Eiropas Savienības iestādēm sniegt koordinētu un stratēģisku ieguldījumu Eiropas romu iedzīvotāju integrācijā. Kordovas samitam ir jāveicina solis uz priekšu, lai no labiem nodomiem varētu nonākt pie konkrētas politikas, kas ļautu pārvarēt problēmas, ar kurām šie cilvēki sastopas attiecībā uz mājokļiem, izglītību, sabiedriskajiem pakalpojumiem un nodarbinātību.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es tiešām priecājos par šīs rezolūcijas pieņemšanu (es, protams, balsojumā to atbalstīju), jo tajā ir ietverti būtiski paziņojumi attiecībā uz romu tautības iedzīvotāju nediskriminācijas veicināšanu. Konkrētāk, tajā vēlreiz pausts aicinājums Eiropas Komisijai izstrādāt visaptverošu Eiropas stratēģiju romu iekļaušanai kā instrumentu Eiropā dzīvojošo romu sociālās atstumtības un diskriminācijas apkarošanai.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par otro Eiropas romu samitu, jo uzskatu, ka cīņai pret diskrimināciju, kas vēsta pret romiem, kuri ir Eiropas mēroga kopiena, ir nepieciešama Kopienas pieeja. Mums ir jāpauž savas bažas par diskrimināciju, kas tiek vēsta pret romiem izglītības, mājokļu un nodarbinātības jomā, kā arī attiecībā uz vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpes sistēmai un citiem sabiedriskajiem pakalpojumiem. Mēs nosodām neseno naidīguma pieaugumu pret romiem (romofobiju) vairākās ES dalībvalstīs, kas regulāri tiek pausti pret romu iedzīvotājiem vērstās naidīgās runās un uzbrukumos. Mēs vēlreiz aicinām Komisiju rast horizontālu pieeju ar romiem saistītu jautājumu risināšanai un izstrādāt papildu priekšlikumus, lai attiecībā uz romu sociālo integrāciju nodrošinātu politikas saskaņotību Eiropas līmenī. Ņemot to vērā, mēs aicinām Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādāt Eiropas stratēģiju romu jautājumā, lai labāk koordinētu un atbalstītu pasākumus romu iedzīvotāju stāvokļa uzlabošanai. Turklāt es ceru, ka dalībvalstis efektīvāk izmantos dažādus pašlaik pieejamos instrumentus romu atstumšanas apkarošanai, piemēram, izmantos maksimāli iespējamo ERAF finansējumu 2 % apmērā izdevumiem mājokļu jomā izstumto iedzīvotāju kopienām vai esošās iespējas Eiropas struktūrfondu ietvaros.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Mēs neapšaubāmi atbalstām FRONTEX veikto uzraudzību ārpus ES robežvalstu teritoriālajiem ūdeņiem. Pastāv pretrunīgi ieskati no tiesiskā viedokļa par to, vai FRONTEX jau ir šādas pilnvaras. Tomēr šajā rezolūcijā ir noteikti nosacījumi un vadlīnijas, kas traucētu šai funkcijai. Tajos īpaši tika uzstāts ne tikai uz to, ka FRONTEX būtu jāglābj jūrā nelegālie imigranti, kuru situācija tiek uzskatīta par nedrošu (pašsaprotami veicama morāla rīcība), bet jānosaka pienākums izglābtajiem imigrantiem nodrošināt patvērumu. Mēs uzskatām, ka šādi izglābtie nelegālie imigranti būtu jānogādā un jāatstāj valstī, no kuras viņi, domājams, sākuši ceļojumu, vai arī viņu dzimtajā valstī.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumiem tādu iemeslu dēļ, kuri nav saistīti ar lēmuma projektu un Padomes priekšlikumu, ar ko papildina Robežu kodeksu attiecībā uz jūras ārējo robežu uzraudzīšanu. Lai gan īpaši otrajā daļā, kas dalībvalstīm nav saistoša, lēmums attiecas uz pozitīviem elementiem cilvēktiesību aizsardzības jomā, procedūra, kas tiek izmantota tā ratifikācijai, nepārprotami neatbilst Eiropas Parlamenta darba specifikai un kompetencei. Šajā lēmuma projektā Padome pārsniedz savas pilnvaras. Ja Eiropas Parlaments pieņems šādu procedūru, tiks radīts ļoti negatīvs precedents attiecībā uz tā funkcijām un efektīvu darbību, lai gan tam būtu jāaizsargā savas kontroles, likumdošanas un citas pilnvaras kā vienīgajai Eiropas līmeņa vēlētajai institūcijai. Turklāt nesen mēs pieredzējām, ka ar Eiropas Parlamenta izšķirošu balsojumu tika noraidīts līgums par Eiropas Savienības iedzīvotāju personas datu nodošanu ASV slepenajiem dienestiem un valdībai. Šādu iespēju stāšanos spēkā nevajadzētu pieļaut.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Ir neapšaubāmi jāturpina ieviest robežpārbaudes, kuras koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām. Ir

nepieciešamas arī kopīgas operatīvās procedūras, kā arī skaidri noteikumi attiecībā uz dalību kopīgās jūras operācijās, galvenokārt meklēšanas un glābšanas jomā, kā arī attiecībā uz izglābtu personu nogādāšanu krastā.

Šajā saistībā Komisija nolēma iesniegt lēmuma projektu, pamatojoties uz komitoloģijas procedūru. Padome nespēja pārvarēt domstarpības par šo jautājumu un izvēlējās slēpties no Parlamenta aiz tehniskiem argumentiem, lai tā atbrīvotos no mūsu kompetences. Parlamenta Juridiskā dienesta nostāja ir ļoti skaidra. Attiecībā uz ieviešanu Komisija pārsniedza savas pilnvaras. Tā nav tikai tehniska procedūra. Saskaņā ar pašas *Malmström* kundzes vārdiem šī ir iniciatīva ar lielu politisko nozīmi un praktiskām sekām.

Mūsu balsojums pret nav tikai Parlamenta prerogatīvu apliecinājums, bet arī solidaritātes akts ar mazajām valstīm, kuras šā lēmuma rezultātā tiek nepelnīti sodītas.

Cornelia Ernst un Sabine Lössing (GUE/NGL), rakstiski. – Paturot prātā, ka FRONTEX cita starpā tika izveidota ES robežu „aizsardzībai” pret tā sauktajiem „nelegālajiem” migrantiem, mēs iestājamies pret aģentūru un tās mērķiem. Tomēr mēs atbalstām Komisijas priekšlikumā dotās pamatnostādnes atbilstīgi ievērot tiesību aktu par starptautisko un Eiropas patvērumu un cilvēktiesībām (COM (2009)0658, galīgā redakcija). Mēs īpaši atbalstām 1. pielikuma 1. punktu (neizraidīšanas principa ievērošanu, neaizsargātu personu un to personu īpašo vajadzību ievērošanu, kurām ir nepieciešama steidzama medicīniskā palīdzība, robežsargu izglītošanu attiecībā uz cilvēktiesību un bēgļu tiesību attiecīgajiem noteikumiem), kā arī 3. un 4. punktu (ieskaitot migranta situācijas izskatīšanu, ņemot vērā viņu iespējamās palīdzības lūgumus vai kuģa derīgumu kuģošanai, neizceļšanu krastā valstīs, kurās personām draud vajāšana vai spīdzināšana), kas minēts 2. pielikumā. Papildus tam mēs uzsveram nepieciešamību noteikt šim otrajam pielikumam saistošu raksturu un norādīt, ka mēs labosim FRONTEX pilnvaras atbilstoši šiem principiem.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo rezolūciju, jo tā aizkavētu vairāku tādu pasākumu pieņemšanu, kuri būtu solis pareizajā virzienā, lai gan es atzīstu, ka situācija ir tālu no pilnības. Šis teksts nodrošinās iespēju iesniegt prasības Eiropas Kopienų Tiesā attiecībā uz valstīm, kuras nepilda savus pienākumus saistībā ar neizraidīšanas principu atklātā jūrā, turpretī pašlaik šīs valstis no tā pilnīgi izvairās. Ir būtiski, lai dalībvalstis, kas darbojas FRONTEX aizbildnībā, sniegtu palīdzību briesmu situācijā jūrā nokļuvušiem migrantiem neatkarīgi no viņu nacionalitātes, statusa vai apstākļiem, kādos tie atrasti.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Rezolūcijas priekšlikums attiecas uz Padomes lēmuma projektu un papildina Robežu kodeksu attiecībā uz jūras robežu uzraudzības pasākumiem FRONTEX koordinēto operāciju ietvaros cilvēku glābšanai jūrā. Attiecībā uz Grieķiju un saistībā ar pieaugošu spiedienu imigrācijas jomā šie konkrētie pasākumi atvieglo FRONTEX klātbūtni Grieķijas teritoriālajos ūdeņos.

Runājot konkrēti, šie ir pasākumi, kas ietver gan noteikumus, gan nesaistošas pamatnostādnes, un tajos uzmanība ir pievērsta jūrā konstatēto cilvēku uzņemšanai, meklēšanai un glābšanai. Būtībā šie ir pasākumi, kas ir jāveic gadījumā, ja tiek konstatēts kuģis un pastāv aizdomas, ka uz borta esošie cilvēki cenšas izvairīties no robežkontroles. Turklāt meklēšana un glābšana būtu jāveic, pamatojoties uz konkrētiem principiem, un arestētie vai izglābtie cilvēki ir jāizceļ krastā, pamatojoties uz konkrētu operatīvo plānu. Šā iemesla dēļ es uzskatu, ka šī konkrētā iniciatīva būtu jāatbalsta un būtu jāpaātrina Padomes priekšlikumā minēto pasākumu īstenošana.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Pretēji mūsu nostājai (es balsoju par) kvalificēts vairākums netika panākts, un tādējādi rezolūcija par Komisijas priekšlikuma noraidīšanu un Parlamenta juridiskā dienesta ieteikumu ievērošanu ir cietusi neveiksmi. Tas nozīmē, ka tagad Šengenas Robežu kodekss tiks grozīts atbilstoši Komisijas iesniegtajam ierosinājumam saskaņā ar komitoloģijas procedūru, papildinot direktīvu ar pielikumu par nesaistošiem pasākumiem jūrā veiktu meklēšanas un glābšanas procedūru laikā. Mēs varam tikai cerēt, ka Komisija to patiešām izmantos kā iespēju stingrākai FRONTEX koordinēto operāciju pārraudzībai, lai mēs varētu izvairīties no humanitārām traģēdijām un ciešanām jūrā. Ar šādu rezultātu tomēr pastāv faktiskais risks, ka mēs nespēsīm panākt, lai tagad tiktu pārskatīti FRONTEX pilnvaru saistošie pasākumi, bet, protams, mēs nevaram padoties un mums ir jādara viss iespējamais, lai turpmāk šim jautājumam veltītajā darbā gūtu labākus panākumus.

Ziņojums: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Richard Ashworth (ECR), rakstiski. – Es un mani kolēģi no ECR grupas piekrītam lielai daļai šajā ziņojumā paustā, tostarp budžeta efektivitātes uzlabošanai, ES līdzekļu piemērošanas procedūru vienkāršošanai, kā arī 2020. gada stratēģijas īstenošanas izvirzīšanai par prioritāti.

Tomēr mums ir nopietnas bažas attiecībā uz atsaucēm uz ES sociālo pīlāru, tālejošu sociālo darba programmu, saskaņotu imigrācijas politiku un vienotā lauksaimniecības tirgus ierobežojumiem, un mēs uzsvēram, ka izglītības, kā arī militārās un aizsardzības jomas ir dalībvalstu kompetencē.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es balsojumā atbalstīju šo ziņojumu par 2011. gada budžeta prioritātēm. Kā minēts ziņojumā, īpašs atbalsts ir jāsniedz uzņēmējdarbībai un mikrouzņēmumiem, un šie jautājumi būtu jāizvirza Eiropas Savienības jaunatnei un inovācijām veltītās programmas centrā.

Ziņojumā pieprasīts sniegt atbalstu visām programmām un instrumentiem, kas veicina uzņēmējdarbību, jo īpaši lauku reģionos, kā arī sniedz atbalstu jaunu uzņēmumu izveides posmā un veicina informācijas apmaiņu starp jauniešiem.

Atbalsts būtu jāsniedz programmām, kas palīdz jauniešiem, kuri sāk jaunu uzņēmējdarbību. Es atbalstu to, ka ziņojumā ir akcentēta jaunatnes politika un jaunatnes uzdevumi, ņemot vērā, ka mēs cenšamies izkļūt no pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes.

Es pilnīgi atbalstu ziņojumā minēto prasību investīciju palielināšanai jauniešiem un izglītībai, kā tika ieteikts „ES jaunatnes stratēģijā”. Ir jāatzīst, jāveicina un jāatbalsta jaunatnes loma un nozīme Eiropas Savienībā un Savienības nākotnē.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Jaunatne, zinātne un inovācijas ir nākamā Eiropas Savienības budžeta prioritātes. Ieguldījumi jaunatnē ir ieguldījumi nākotnē. Šie ieguldījumi ir jāveic starp dažādām politikas jomām saskaņotā veidā.

Izglītība, profesionālās mācības un pāreja no izglītības sistēmas darba tirgū ir galvenie šā budžeta rūpju jautājumi. Jauniešus ar akadēmiskajiem grādiem un kvalifikācijām aizvien vairāk skar bezdarbs. Tādēļ es uzskatu, ka mobilitātes programma „Erasmus — pirmā darba vieta” ir stratēģisks ieguldījums nākotnē, jo tā izveido nepārprotamu saikni starp izglītības sistēmu un darba tirgu. No citām šā budžeta prioritātēm es izvēlētos izpēti, inovāciju un digitālās programmas jomu: šīs jomas ir būtiskas Eiropas ilgtspējīgai attīstībai.

Es arī vēlētos norādīt uz dažu jau pastāvošu programmu nozīmi, kuras veicina šā mērķa sasniegšanu, piemēram, Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtu. Šajā budžetā pat ir pievērsta uzmanība ekoloģisku un novatorisku tehnoloģiju attīstības atbalstam, tādējādi sniedzot būtisku ieguldījumu ekonomikas atlabšanā un sniedzot stimulu maziem un vidējiem uzņēmumiem. Ieguldījumi jaunatnei, inovācijām un zinātnei ir risinājums, lai Eiropai atkal nodrošinātu pasaules līderes lomu.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose un Britta Thomsen (S&D), rakstiski. – (DA) Šodien Dānijas sociāldemokrāti balsoja par 2011. gada budžeta prioritātēm. Mēs atbalstām vispārējās prioritātes, jo īpaši centienus apkarot bezdarbu jaunatnes vidū un veicināt pētniecību, inovācijas un ekoloģiskas tehnoloģijas. Dānijas sociāldemokrāti pilnīgi atbalsta arī nepieciešamo līdzekļu piešķiršanu ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijai „ES 2020”. Dānijas sociāldemokrāti vēlētos uzsvērt, ka ES kopējās lauksaimniecības politikas mērķim ir jāturpina būt tirgus stabilitātes garantēšanai, un tādēļ mēs nevaram atbalstīt pastāvīgas ES subsīdijas pienam un piena produktiem.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, šodien izvēljamies balsot par 2011. gada budžeta prioritātēm. Mēs lielākoties piekrītam šajā ziņojumā minētajām prioritātēm. Piemēram, mēs uzskatām, ka ir būtiski veikt ieguldījumus jaunatnē, pētniecībā un inovācijās, kā arī ekoloģiskajās tehnoloģijās. Mēs arī uzskatām, ka ir būtiski piešķirt jaunajai izaugsmes un nodarbinātības stratēģijai „ES 2020” pietiekamu finansējumu, lai nodrošinātu tās izdošanos.

Tomēr mēs vēlētos uzsvērt, ka neuzskatām, ka ES kopējās lauksaimniecības politikas galvenais mērķis ir nodrošināt tirgus stabilitāti, un tādējādi nevēlamies, lai ES sniegtu pastāvīgu tirgus atbalstu pienam un piena produktiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Vispārējās krīzes apstākļos un ņemot vērā izvirzītos tālejošos mērķus 2020. gadam attiecībā uz cīņu ar nabadzību, sociālo atstumtību un ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību, ir būtiski 2020. gada stratēģijām piešķirt galveno prioritāti budžetā.

Šā iemelsa dēļ es esmu gandarīts konstatēt, ka Komisija par 2011. gada prioritātēm ir noteikusi nepārprotamus centienus izglītības, pētniecības un inovācijas politikas jomā. Ir svarīgi arī paturēt prātā ekonomikas atlabšanu un izkļūšanu no krīzes, tādējādi esmu apmierināts, redzot atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem kā vienu no galvenajiem 2011. gada budžeta rūpju jautājumiem. Es vēlētos atkārtot nepieciešamību kopējās

lauksaimniecības politikas reformēšanas ietvaros palielināt kopējai lauksaimniecības politikai veltīto finansējumu; tā ir prioritāte, kas ir jāuzņemas arī Komisijai.

Es vēlētos norādīt, ka 2011. gada budžets būs pirmais saskaņā ar Lisabonas līgumu pieņemtais budžets, kas nostiprinās Parlamenta intervenci.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan krīzes laikā sociālā retorika ir nenovēršama, 2011. gadam ierosinātās prioritātes ir pietiekami skaidras: būtībā nolūks ir saglabāt tās pašas prioritātes, kas ir noteikušas iepriekšējo budžetu virzienu. Norādes atkal liecina par budžetu, kur uzmanība pievērsta vienotā tirgus padziļināšanai, darba drošības trūkumam, kas zināms kā elastdrošība, liberalizācijai, vides un pieaugoša sociālās dzīves jomu komercializācijai. Lai gan tās ir kopā apvienotas tā sauktajā jaunajā „2020. gada stratēģijā”, tās ir vecās vadlīnijas.

Noteiktā jaunatnei piešķirtā prioritāte neapslēpj faktu, ka nolūks ir no šā brīža sākt plānošanu attiecībā uz nākamajām darba ņēmēju paaudzēm, kurām bezdarbs būs strukturāls un tiks uzskatīts par stratēģisku mainīgo lielumu, lai panāktu viņu darba spēka vērtības mazināšanu. Tas noteiks, ka pat kvalificētajiem darbiniekiem būs jāpieņem nedrošas darbavietas, mainot tās ar neizbēgamu bezdarbu. Tās ir prioritātes, kas arī nosaka 2011. gada budžeta pakļautību ES ārējai intervencei, kopējai ārpolitikas un drošības politikai, kopējai drošības un aizsardzības politikai, militārisma un karam, politikai, kas imigrāciju padara par noziegumu, Eiropas Aģentūrai operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām.

Šādā situācijā mūsu vienīgā reakcija uz ziņojumu var būt balsojums pret to. Tomēr tas nav nedz vienīgais ceļš, nedz nenovēršamība. Mēs to centāties apliecināt ar dažādiem priekšlikumiem, ko iesniedzām debašu laikā.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) ES budžeta izstrāde krīzes laikā, nodrošinot zemu budžeta deficītu un papildinot ar jaunām darba jomām saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā, nav vienkāršs uzdevums. Tādēļ es balsojuma laikā ar vēl lielāku gandarījumu atbalstīju Jędrzejewska kundzes ziņojumu par 2011. gada budžetu un priekšlikumu Eiropas Parlamenta rezolūcijai, abiem šiem dokumentiem nosakot ambiciozas budžeta prioritātes nākamajam gadam.

Līdzās tradicionālajām prioritātēm, piemēram, kohēzijas politikai un atbalstam novatoriskām un ekoloģiskām tehnoloģijām, 2011. gada budžetā uzmanība būtu jāpievērš jaunai iniciatīvai, proti, Eiropas Ārējās darbības dienesta, ES ekonomikas stratēģijas 2020. gadam un Austrumu partnerības ietvaros noteikto pasākumu pilnvērtīgai īstenošanai. Visām trim iniciatīvām draud neveiksme, ja tām piešķirtie līdzekļi izrādīsies pārlieku „simboliski”.

Tāpat pieminēšanas vērta ir visaptverošā pieeja jaunatnes jautājumam. Saskaroties ar demogrāfiskajām problēmām, ES nevar atļauties zemu izglītoto jauniešu procentuālo īpatsvaru, jo tas izraisītu vēl lielāku bezdarba pieaugumu šajā vecuma grupā, ko ES vienkārši nevar atļauties. Tādēļ Eiropas Savienības budžetā ir jābūt līdzekļiem, kas atvēlēti, lai atbalstītu valodu apguvi, starpkultūru dialogu, jaunatnes mobilitātes palielināšanu un universitāšu beidzēju integrāciju darba tirgū.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Ja esmu pareizi sapratis šajā ziņojumā pausto, visi vai gandrīz visi jautājumi kļūst par prioritāti, kas nozīmē, ka prioritāšu nav. Izsakoties vienkārši, tiek lūgts lielāks budžets; citiem vārdiem sakot, lielāki nodokļi Eiropas Savienības iedzīvotājiem. Jāpiekrīt, ka referentes vēlme nodrošināt, lai ES finansētie tēriņi ir ne tikai lietderīgi, bet arī efektīvi un lai tie dalībvalstu politikām sniegtu īstu Eiropas pievienoto vērtību, ir uzslavas cienīgi. Tomēr, runājot atklāti, tam gadu gaitā bija jābūt pastāvīgam mērķim. No vienas puses, es atceros, ka pēdējo 14 vai 15 gadu laikā tā tas nav bijis, jo Eiropas Revīzijas palāta neuzskatīja par iespējamu apstiprināt gada budžetu izpildi. No otras puses, es aizvien no šā ziņojuma gaidu konkrētus priekšlikumus, kas ļautu īstenot šo mērķi. Jo īpaši es gaidu priekšlikumus, ar kuru palīdzību varētu pārtraukt tās programmas, kas ir klaji populistiskas, ietver bezjēdzīgi mazu summu piešķiršanu, ideoloģisku propagandu un centienus vairāk iejaukties reģionos, kuros ES laimīgā kārtā ir tikai atsevišķas pilnvaras, un kas, pirmkārt, ir neefektīvas.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Lai gan es balsojumā atbalstīju ziņojumu, es vēlētos uzsvērt atsevišķas kritiskas atzīmes, kas man ir radušās par 2011. gada budžeta prioritātēm. Tiesa, es labprāt atbalstu ES apņemšanos sniegt palīdzību jauniešiem, inovācijām un brīvprātīgā darba jomai kā virknei mūsu sabiedrības strukturālo elementu. Tomēr finanšu ietvars nav adekvāts, jo īpaši ekonomikas krīzes un bezdarba periodā. Tas mums nesniedz iespēju finansēt jebkādas politiskos mērķus, ar kuru palīdzību veicināt reālas pārmaiņas.

9 miljoni eiro jeb 0,07 % no budžeta ir piešķirti nodarbinātībai. Šī summa patiešām neatspoguļo ievērojamas ambīcijas nodarbinātības atbalstam.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Komisijas budžetam veltīto ziņojumu, jo es uzskatu, ka ir būtiski, lai ES būtu līdzsvarots, reālistisks budžets, kas faktiski atbildīs iedzīvotāju vajadzībām, kuri vēlas izkļūt no pašreizējās ekonomikas krīzes, labi apmaksātas darba vietas un drošāku nākotni. Es uzskatu, ka par Eiropas Savienības prioritāti ir jānosaka finanšu atbalsts MVU, jo MVU ir izšķiroša nozīme liela darba vietu skaita nodrošināšanā, kā arī reģionu un lauku apvidu attīstībā. Es arī uzskatu, ka šobrīd un ES nākotnē ļoti būtiska nozīme ir jaunatnei. Arī tas ir jāatspoguļo budžeta prioritātēs. Jaunieši ir Eiropas sociālo un iekļaušanas stratēģiju centrā. Jaunatnes spējas inovāciju jomā ir galvenais attīstības un ekonomikas izaugsmes resurss, uz kuru ES būtu jāpaļaujas. Esmu stingri pārliecināts, ka ieguldījumi jauniešos un izglītībā nozīmē investīcijas tagadnē un nākotnē, kā tas ir norādīts ES Jaunatnes stratēģijā. Es atbalstu faktu, ka jaunatnei veltītajā politikā ir jāņem vērā arī skolās un universitātēs veiktā sagatavošana darba tirgum.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo ziņojumu par 2011. gada prioritātēm. Ar šo budžetu tiek īstenota dogmatiska un kaitīga eirokrātiska politika, kuru es noraidu kā attiecībā uz Eiropu, tā uz visu pasauli. Es nevaru balsot par budžetu, kurā atbalstītas tik daudzas iespējamās neveiksmes.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pēc Lisabonas stratēģijas neveiksmes ES ir jauna iespēja funkcionēt kā ievērojamam pasaules ekonomikas katalizatoram ar stratēģiju 2020. gadam. Lai šis jaunais plāns izdotos, ir nepieciešams, lai dažādos budžetos, kas tiks apstiprināti, par prioritātēm tiktu noteiktas vairākas jomas, kuras ir būtiskas, lai veiksmīgi īstenotu stratēģiju 2020. gadam.

Mēs runājam par inovācijām, atbalstu jaunatnei sociālās mobilitātes palielināšanai un konsolidētu atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas ir dalībvalstu īstenais ekonomikas dzinējs. Būtisks ir arī fakts, ka tiks veikti lieli ieguldījumi klimata pārmaiņu, vides un sociālās politikas jomās. Tādēļ, lai nodrošinātu stratēģijas 2020. gadam veiksmīgu īstenošanu, ir būtiski atrast jaunus finanšu un līdzekļu vākšanas veidus, jo mēs nevaram darīt to, ko darījām iepriekš, un pārdalīt līdzekļus, kas paredzēti strukturālajai, kohēzijas un kopējai lauksaimniecības politikai.

Georgios Papastamkos (PPE), rakstiski. – (EL) Es balsoju par ziņojumu par 2011. gada budžeta prioritātēm, un viens no iemesliem bija priekšlikums attiecībā uz vienoto lauksaimniecības politiku. Tajā īpaši ir minēts, ka prioritāšu finansēšana saistībā ar turpmāko stratēģiju „ES 2020” nedrīkst kaitēt ES politikas pamatjomām, piemēram, kohēzijai, strukturālajai vai kopējai lauksaimniecības politikai. Tajā atkārtoti paustas bažas, kas tika minētas šā gada Kopienas budžeta apstiprināšanas laikā attiecībā uz nelielo rezervi tēriņiem lauksaimniecības jomā, kā arī pausts atbalsts pietiekamas rezerves nodrošināšanai 2011. gada budžetā. Pietiekama rezerve tēriņiem lauksaimniecības jomā ir īpaši svarīga, risinot neplānotas vajadzības lauksaimniecības nozarēs, jo īpaši ņemot vērā cenu nestabilitāti.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par 2011. gada budžeta prioritātēm, III sadaļu — Komisija —, ar to apstiprinot, ka Eiropas Savienības un dalībvalstu politisko līderu prioritātei ir jābūt esošo darba vietu saglabāšanai un jaunu darba vietu radīšanai, kas Eiropas Savienības iedzīvotājiem ļautu nodrošināt sev pienācīgus dzīves apstākļus. Komisijas paziņojums ar nosaukumu „Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” sniedz pamatu plašām debatēm par ES ekonomikas un sociālo stratēģiju turpmākajiem gadiem. Es balsoju arī par 5. grozījumu, ņemot vērā, ka nodarbinātība ir galvenais jautājums pašreizējās diskusijās, kā arī tāpēc, lai spētu pilnvērtīgi risināt jau tagad augsto un vēl pieaugošo bezdarba līmeņa problēmu, ES ir jāīsteno tālejoša darba programma. Pirmkārt, Eiropas Savienībai ir jāveic ieguldījumi pētniecībā un transporta un enerģētikas infrastruktūrā, lai spētu saglabāt globālo konkurētspēju. Turklāt gan dalībvalstīm, gan ES ir jāveic ieguldījumi jauniešu izglītībā un attīstībā. Minētā iemesla dēļ tādām programmām kā Erasmus, jo īpaši Erasmus shēmai jaunajiem uzņēmējiem, ir jābūt prioritātei, kas atspoguļojas arī 2011. gada budžetā.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Es biju gandarīts par balsojuma rezultātiem par Jędrzejewska kundzes ziņojumu attiecībā uz 2011. gada budžeta prioritātēm. Protams, es balsoju par šo ziņojumu. Šodienas balsojums bija īpašs divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, šis ir pirmais budžets, kas ir pieņemts saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem. Otrkārt, pirmais savus priekšlikumus par prioritātēm izklāstīja Eiropas Parlaments, nevis Komisija.

Referente savā dokumentā ļoti atbilstoši atsaucās uz jautājumu par jauniešiem un izglītību. Krīzes laikā ir īpaši svarīgi atbalstīt jauniešus, piemēram, palīdzot viņiem atrast pirmo darba vietu vai izveidot pašiem savu uzņēmumu. Atbilstošas uzmanības trūkums attiecībā uz šo jautājumu iepriekšējo gadu laikā šodien ir īpaši

pamanāms. Nodarbinātības speciālisti norāda, ka grūtības darba tirgū ir ne tikai augstskolu beidzējiem, bet arī cilvēkiem aptuveni trīsdesmit gadu vecumā, kuri ir darbojušies darba tirgū vairākus gadus.

Ziņojums: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstu šo ziņojumu, jo apstākļi, kādos tiks pieņemts 2011. gada budžets, būs īpaši Lisabonas līguma spēkā stāšanās un ekonomikas un finanšu krīzes turpināšanās dēļ. Budžets būs uzmanīgi jālidzvaro, lai nodrošinātu veiksmīgu Lisabonas līgumā noteikto mērķu īstenošanu, piemēram, kopēja iekšējā enerģētikas tirgus izveidi. Plānojot budžetu, būtiska uzmanība ir jāpievērš arī finanšu krīzes sekām, ko vēl aizvien izjūt daudzas valstis, kā arī centieniem tās efektīvi likvidēt. Galvenajai prioritātei aizvien ir jābūt darba vietu saglabāšanai un radīšanai, kas ir cieši saistīta ar finansiālā atbalsta nepieciešamību maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri rada lielu daļu darbavietu. Apstiprinot 2011. gada Eiropas Parlamenta budžetu, īpaša uzmanība ir jāvelta Eiropas Parlamenta prioritātes, augsta līmeņa likumdošanas sagatavošanai, novērtēšanai un ir jānodrošina visi nepieciešamie pasākumi šā mērķa sasniegšanai. Ir jārod arī piemērots risinājums jautājumam par efektīvu Eiropas Parlamenta darba organizāciju, ietverot vienas darbavietas izveidi Eiropas Parlamenta deputātiem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līguma stāšanās spēkā nozīmē lielākas Parlamenta pilnvaras. Globalizētajā pasaulē problēmas ir aizvien sarežģītākas un lēmumiem ir jābūt tehniski un zinātniski pamatotiem. Ir ļoti būtiski, lai politikas veidotāji būtu informēti par jaunākajiem zinātniskajiem sasniegumiem, jo šī informācija viņiem sniegs iespēju pieņemt labākos lēmumus. Ar šo budžetu tiek ieviestas ilgtermiņa vadlīnijas ēku politikai, kas nākotnē ļaus panākt izdevumu samazinājumu.

Es aicinu deputātiem nodrošināt pastiprinātas mācības un tehnisko atbalstu, jo minētais Parlamentam nodrošina nepieciešamos resursus tā pienākumu kvalitatīvai veikšanai ar zinātnisku un tehnisku atbalstu, kas ir tik ļoti nepieciešams 21. gadsimtā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā daudzu institūciju atbildības paplašināšanos jaunā regulējuma ietvaros, ir būtiski, lai katras iestādes operatīvais budžets nodrošinātu, ka šai institūcijai ir pietiekami materiālie un cilvēkresursi, kas nepieciešami tās pienākumu precīzai un kvalitatīvai veikšanai institucionālās struktūras ietvaros.

Es atbalstu reālistisku un īstenojamu budžetu, kas dažādās institūcijās nodrošina ar materiālajiem līdzekļiem, kuri nepieciešami to pienākumu veikšanai. Tomēr šie apsvērumi nedrīkst apdraudēt budžeta ilgtspējību un precīzu grāmatvedību, kas ir būtiska ikvienā iestādē. Turklāt dažādām iestādēm nodrošināto līdzekļu apsaimniekošanā ir jānodrošina precizitāte un pārredzamība.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – 2011. gada budžeta plānošana ir ļoti svarīga, un es piekrītu ziņojumā paustajam aicinājumam nodrošināt rūpīgi izvērtētu un pārredzamu diskusiju. Pareizs ir arī ziņojumā paustais apgalvojums, ka budžeta sliekšņu jautājums ir komplicēts un tā ietvaros ir jāņem vērā vispārējās izmaksas. Esmu apmierināts arī ar ziņojuma piesardzīgās attieksmes aspektu. Šā jautājuma risināšana bez pienācīgas piesardzības būtu aizvainojoša manas dzimtās valsts un visas Eiropas iedzīvotājiem, kuriem ir jāsastopas pašiem ar savām budžeta problēmām. Es arī vēlētos izmantot šo iespēju, lai paustu cerību, ka mūsu piesardzība arī apliecina mūsu solidaritāti un brālību ar mūsu grieķu un portugāļu kolēģiem, kuri šobrīd pārdzīvo ļoti problemātisku periodu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līgums ir noteicis jaunus Parlamenta pienākumus. Tas nozīmē papildu administratīvu darbu, kā rezultātā deputātiem ir nepieciešami kvalificēti darbinieki padomnieku pienākumu veikšanai. Šī jaunā situācija izraisa divas problēmas: izmaksu pieaugumu, ko rada vajadzība nodrošināt lielāku skaitu asistentu, kā arī papildu telpas šo darbinieku pienākumu veikšanai labos darba apstākļos. Šī situācija izraisa izmaksu paaugstināšanos. To ir grūti paskaidrot krīzes laikā, bet, ja Parlamenta darbam ir jābūt izcilam, tam ir vajadzīgi nepieciešamie finanšu un cilvēkresursi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par šo būtisko ziņojumu. Pamatnostādnes ir pirmais solis budžeta procedūrā, jo tās sniedz vispārējās norādes ģenerālsekretāram un Eiropas Parlamenta birojam par nākamo soli, provizoriskās tāmes projektu, kas šobrīd jau ir biroja izskatīšanā.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Apstākļi, kuros tiek pieņemts 2011. gada budžets, ir īpaši, un vienlaikus tie rada problēmu. Lisabonas līguma veiksmīga īstenošana ir būtiskāka prioritāte, lai gan ekonomikas krīzes sekas, kas ir jūtamas Eiropas Savienībā, vēl vairāk apgrūtina šā mērķa sasniegšanu.

Šajā saistībā Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), kuras loceklis es esmu, turpina aizstāvēt ilgtspējīgu un stingru budžetu, kur katra izdevumu pozīcija ir pamatota un kur iespējams nodrošināt ilgtspējīgu precizitāti un efektivitāti. Tādēļ es atbalstu virzību uz budžetu, kurā ir ņemti vērā un pamatoti visi izdevumi un vajadzības, kas nodrošina efektivitāti un ietaupījumus. Labākai šā mērķa sasniegšanai ir nekavējoties jānosaka ilgtermiņa politika.

Es piekrītu, ka ir jāveicina lielāka sadarbība un spēcīgs dialogs starpiestāžu līmenī, lai dažādās jomās nodrošinātu labāku resursu izmantojumu, piemēram, cita starpā tulkošanas un celtniecības nozarē. Es vēlētos uzsvērt, ka ir būtiski noteikt izcilu Parlamenta darbu likumdošanas jomā par prioritāti un nodrošināt šo Parlamentu ar nepieciešamajiem līdzekļiem šīs likumdevēja funkcijas veiksmīgai izpildei. Minēto iemeslu dēļ es balsoju par šajā ziņojumā ietvertajām pamatnostādnēm attiecībā uz 2011. gada budžetu ..

(Balsojuma paskaidrojums saīsināts saskaņā ar Reglamenta 170. pantu)

Ziņojums: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par ziņojumu par ES lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku, jo man tas šķiet ārkārtīgi svarīgs divās jomās. Pirmkārt, tajā uzsvērts, cik svarīgi Eiropas Savienībai aizsargāt produktu kvalitāti, izvirzot to par Eiropas lauksaimniecības stratēģijas galveno prioritāti. Otrkārt, tajā aizstāvēts ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu princips un tradicionālās īpatnības, aplūkojot tos kā divus elementus, kas veicina Eiropas lauksaimniecības konkurētspēju un kultūras mantojuma saglabāšanu. Galu galā šis ziņojums atbalsta lauksaimniecības produktus, ar kuriem mēs tā lepojamies, vienlaikus atbalstot vajadzīgos administratīvos vienkāršojumus attiecībā uz to aizsardzību.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu „Par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku — kāda ir pareizā stratēģija?”, jo kvalitāte ir Eiropas produktu konkurētspējas noteicošais faktors starptautiskajos tirgos.

Šajā sakarā obligāto „lauksaimnieciskās ražošanas vietas” marķējuma īstenošanu es vērtēju pozitīvi, jo tas dod iespēju nodrošināt patērētājiem informāciju, kas attiecas uz kvalitātes standartiem. Arī ziņojuma attieksme pret vides aizsardzību un dzīvnieku labturību, manuprāt, ir pozitīva.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Lai veidotu kopēju lauksaimniecības politiku, ir jāapņemas palielināt lauksaimniecības produktu kvalitāti, kas nenoliedzami ir Eiropas konkurētspējas pievienotā vērtība pasaules tirgū. Kvalitātes politiku nevar nošķirt no kopējās lauksaimniecības politikas kopumā, to nevar izolēt no tādiem jauniem problemātiskiem jautājumiem kā cīņa pret klimata pārmaiņām, nepieciešamība saglabāt bioloģisko daudzveidību, energoapgādes problēmas, bioenerģijas attīstība, dzīvnieku labturība un ūdens resursu apsaimniekošana lauksaimniecībā. Arī patērētāju arvien augošās prasības ir pienācīgi jāņem vērā turpmākajā lauksaimniecības produktu kvalitātes politikā, neaizmirstot, ka, informētiem patērētājiem, pieņemot lēmumu, būtiska ir kvalitāte. Tomēr es vēlētos atgādināt, ka lauksaimniecības produktu kvalitātes politika nevar būt tik prasīga, ka apdraudētu mazās un vidējās lauksaimniecības vai tradicionālo produktu pastāvēšanu, kuri ir raksturīgi atsevišķiem reģioniem un uz kuru ražošanu nevar akli attiecināt vienādus noteikumus. Kvalitātes politikas mērķim jāstimulē dalībvalstu lauksaimniecība pasaules tirgū un jāaizsargā Eiropas produkti. Tās mērķis ir kalpot ražotājiem un patērētājiem.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Daži apspriežamā ziņojuma elementi ir pozitīvi, piemēram, atbalsts tādu sīkražošanas tradicionālo, vietējo un amatniecības produktu kopējai veicināšanai un popularizēšanai, kuri ir saistīti ar konkrētiem apgabaliem un kuriem ir ģeogrāfisks nosaukums; vai atzinums cik lēnas, apgrūtināšanas un pārlieku dārgas ir procedūras, ar kurām saskaras mazie ražotāji, piesakoties kvalitātes sertifikācijai.

Tomēr ir apietī jautājumi, kuri ir vitāli svarīgi, lai nodrošinātu lauksaimniecības produktu kvalitāti un ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu Eiropas Savienībā: piemēram, pasaules tirdzniecības noteikumu atcelšanas sekas un tirgu nekontrolēta liberalizācija gan divpusējos, gan Pasaules Tirdzniecības organizācijas nolīgumos; dažādi riski saistībā ar ģenētiski modificētu organismu ieviešanu vidē tā, kā tas tiek darīts, visbeidzot, pilnīgas Kopējās lauksaimniecības politikas reformas nepieciešamība, kas atbalsta vietējo aizsardzību, tiesības ražot un tiesības uz pārtikas suverenitāti.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Es vēlētos apsveikt kolēģi deputātu sakarā ar viņa ziņojumu un teikt, ka es piekrītu viedoklim, ka lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku nevar nošķirt no lauksaimniecības politikas kopumā vai Kopienas politikas galvenajiem jautājumiem nākamajos gados, piemēram, ilgtspējīgas attīstības, bioloģiskās daudzveidības un cīņas ar klimata pārmaiņām.

Eiropas Savienības iedzīvotāji vēlas augstas kvalitātes veselīgus produktus, kas ražoti, izmantojot inovatīvas tehnoloģijas, ražošanas procesā ņemot vērā ietekmi uz vidi. Es piekrītu referenta viedoklim arī jautājumā par kampaņu patērētāju izglītošanai un informēšanai par visu Eiropas lauksaimniecības produktu marķējumiem, kas tiek un ir apstiprināti. Šāda veida kampaņa ir būtiska, jo tas, ka patērētājiem nav zināma šo simbolu nozīme, uzliek jautājuma zīmi visai kvalitātes politikai.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Es gribētu izteikt atzinību saviem kolēģiem Lauksaimniecības komitejā par šo iniciatīvas ziņojumu. Mūsu lauksaimniecības produktu kvalitāte, ir kaut kas tāds, ko nepieciešams pārvērst kapitālā. Mēs Eiropas Savienībā daudz laika veltām tam, lai lauksaimniecībā tiktu ievēroti visaugstākie standarti; mūsu mājlopi ir labi kopti un veselīgi, mūsu produkcija ir droša, mūsu lauksaimniecības prakse attiecībā uz tās ietekmi uz vidi ir ētiska. Katrs nozares produktu ražošanas posms ir regulēts, tā teikt, no „lauka līdz galdam”. Lai ieguvumi no šīs nozares unikālā komercargumenta — produkcijas augstās kvalitātes — būtu pēc iespējas lielāki, mums ir vajadzīgi turpmāki veicināšanas pasākumi, kā norādīts *Scotta* kunga ziņojumā. Ir ļoti labi, ja produkti ir marķēti atbilstīgi to cilmes vietai vai saskaņā ar garantētu tradicionālās īpatnības statusu, bet, ja patērētājs nesaprot tā nozīmi, tad faktiski tas ir tas pats, kas lasīt svešā valodā. Tāpēc es piekrītu, ka ziņojuma ierosinājumi Komisijai veicināt šīs informācijas apzināšanu būs efektīvs tirgvedības veids. Tā vienlīdz palīdzēs gan klientiem, gan maziem uzņēmumiem. Tas varētu būt īpaši izdevīgi mūsu lauksaimniecības un pārtikas nozarei.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Es stingri atbalstu iniciatīvas ziņojumu par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku (A7-0029/2010), par ko balsošana notika 2010. gada 25. martā. Pastāv tieša saikne starp produkta kvalitāti un izejvielu izcelsmi. „Lauksaimnieciskās ražošanas vietas” marķējums norādīs, no kurienes nāk izejvielas. Tā, manuprāt, būs nozīmīga iespēja lauksaimniecības nozarei, kas ražo augstas kvalitātes lauksaimniecības produktus. Skaidrs produktu izcelsmes marķējums ne tikai garantē vislabāko produktu kvalitāti patērētājiem, bet arī ļauj tiem pieņemt lēmumu, pamatojoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem. Kvalitāte ir galvenais jautājums visā pārtikas ķēdē un būtisks aktīvs, atbalstot Eiropas lauksaimniecības pārtikas ražotāju konkurētspēju. Augstas kvalitātes pārtikas ražošana bieži ir vienīgā nodarbinātības iespēja daudzos lauku apgabalos, kuros ražošanas alternatīvas ir ierobežotas. Tāpēc es ļoti atbalstu aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, kā arī regulētu un aizsargātu norāžu atjaunošanu produktiem, kas ražoti kalnu rajonos un rajonos, kuros nav ĢMO. Jāsaglabā arī garantētās tradicionālās īpatnības un bioloģiskās lauksaimniecības shēmas.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu, jo es atbalstu Eiropas produktu labāku aizsardzību visā pasaulē. Ģeogrāfiskās izcelsmes norādes lauksaimniecības produktiem piešķir lielāku uzticamību un augstāku kvalitāti patērētāju acīs, vienlaikus nodrošinot konkurētspējīgu vidi ražotājiem. Vienlaikus tās garantē intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību attiecībā uz produktiem. Ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu sistēma ir labi izveidota Eiropas Savienībā un daudzās valstīs ārpus ES, piemēram, ASV, Austrālijā un Jaunzēlandē. Tomēr Eiropas Savienībai ir tirdzniecības partneri, kuriem diemžēl nav tiesību aktu šajā jomā. Šā iemesla dēļ Eiropas preces šo valstu sistēmās nav labi aizsargātas, pieļaujot viltojumu risku.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (DE) Lai gan es uzskatu, ka mums vajadzētu rūpēties par to, ko mēs iniciatīvas ziņojumos prasām no Komisijas, es atbalstu ziņojumu par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku.

Es īpaši atbalstu aicinājumu veikt rūpīgāku uzraudzību un lielāku koordināciju starp Komisiju un dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka ieviestie pārtikas produkti atbilst ES kvalitātes un pārtikas nekaitīguma standartiem, kā arī tās vides un sociālajiem standartiem.

Attiecībā uz svaigiem vai pārstrādātiem produktiem, kuriem ir viena sastāvdaļa, būtu jānorāda izcelsmes valsts, lai ļautu patērētājiem par pirkumu pieņemt apzinātu, labi informētu lēmumu.

Esmu apmierināta, ka mans grozījums, kas ir vērstis pret aizsargāto cilmes vietas nosaukuma un aizsargātās ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu standartizāciju, tika pieņemts plenārsēdē. Apvienojot šo informāciju, pašreizējās norādes būtu pārāk lielas un varētu ievērojami kaitēt ražotājiem, kuriem ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums.

Kvantitatīvās ražošanas vadības temats Komisijas paziņojumā ir apzināti paslaucīts zem tepīķa. Esmu pārliecināta, ka mums joprojām ir vajadzīgi ražošanas kontroles instrumenti, lai garantētu ražotājiem stabilas cenas un drošu plānošanu uz priekšu, lai tie varētu ievērot patērētāju un likumdevēju augstās prasības. Tas attiecas ne tikai uz piena ražošanu, bet īpaši arī uz vīnkopību.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šim ziņojumam ir nenoliedzams trūkums: tas ietver pašattaisnojošo loģiku attiecībā uz lauksaimniecības politiku, kas paredzēta maksimālas peļņas gūšanai un kas ir pretēja mūsu izpratnei par lauksaimniecības politiku. Tāpēc es absolūti nevaru balsot par to. Tomēr,

ņemot vērā tajā ietvertos uzlabojumus, uzskatu, ka man ir prātīgāk atturēties. Patiesībā es nevēlos palīdzēt kavēt tādas neproduktīvas idejas kā vēlmi ieviest „ekoloģiskās pēdas nospieduma” marķējumu un pārvietot daļu lauksaimnieciskās ražošanas. Es ievēroju nodomu atteikties no produktīvisma loģikas. Žēl, ka tekstā izklāstītais ir tikai iespējas, kuru faktiskā īstenošana kapitālisma vidē būtiski samazina to ietekmi. Tomēr es nevēlos ignorēt to, ka ir svarīgi veicināt šos jēdzienus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas lauksaimniecības produktu kvalitāte ir vēsturiska vērtība, kuru ciena visā pasaulē. Šā iemesla dēļ ir nepieciešamības sajūta aizsargāt šos produktus un novērst to sajaukšanu ar citiem, kas ir zemākas kvalitātes, mazāk droši un dažreiz viltoti.

Lai to novērstu, ir svarīgi šos produktus marķēt un censties nodrošināt patērētājiem ticamu informāciju par šiem produktiem. Lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem, joprojām ir svarīgi pilnīgi izprast to, ka importētajiem lauksaimniecības produktiem ir jāatbilst tām pašām prasībām, kādas piemēro produktiem, kas ražoti Eiropas Savienībā. Tieši tāpēc es balsoju „par”.

Tiziano Motti (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pateicoties Eiropas regulām, kas paredz stingrus kvalitātes noteikumus attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, iedzīvotāju veselību, vides ilgtspējību un kultūraugu īpatnībām, mēs šodien ar lepnumu varam teikt, ka Eiropas lauksaimniecības modelis ir tāds, kam nav līdzīga visā pasaulē.

Lai gan, no vienas puses, lauksaimniekiem, kuri šos noteikumus ir piemērojuši ar lielu pienākuma apziņu, ir jāsaka paldies, no otras puses, mums jājauc sev, kāpēc Eiropas Savienībai reizēm ir tendence sapīties birokrātiskos mežglos, kas var aizēnot šo izcilību un vienkārši izraisīt lielu neapmierinātību iedzīvotāju vidū.

Tātad, kāpēc šodien mūsu iedzīvotāji sāk savu dienu ar labu apelsīnu sulu bez apelsīniem, bet pusdienās dzer sārtvīnu, kas ražots, sajaucot sarkano un balto vīnu, kas raudzēts, pievienojot cukuru, ar picu, kurā ir *Mocarellas* siers, kas pagatavots no kazeīna. Bez jebkādas patikas tie vienmēr var dabūt šokolādi bez kakao.

Pat bērni nav atbrīvoti no mūsu augstās kvalitātes pārtikas šizofrēniski iznīcinošajām sekām: Eiropā mēs riskējam lietot bojātus, nezināmas izcelsmes produktus; piemēram, ar melamīnu saindēto pienu no Ķīnas.

Pilsoņiem ir tiesības uz aizsardzību. Lai ļautu patērētājiem pieņemt apzinātu lēmumu, mums ir jāuzstāj, ka uz etiķetēm jābūt pilnīgai un visaptverošai informācijai un ka plaša patēriņa produktiem, piemēram, ilgai glabāšanai sterilizētam vai termiski apstrādātam govs pienam un piena produktiem, kas iegūti tikai no govs piena, ir norāde par ražošanā izmantotā svaigpiena izcelsmi, kā arī citas juridiski nepieciešamās norādes.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par 3. grozījumu, jo tas attiecas uz punktu rezolūcijas priekšlikumā, kuru varētu interpretēt, ka tas veicina atgriešanos pie lauksaimniecības produktu standartizācijas (augļu un dārzeņu formas un izmēriem).

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Šis ziņojums uzsver augstas kvalitātes lauksaimniecības produktu būtisko lomu patērētāju aizsardzībā. Tajā arī uzsvērts atbalsts tradicionālajiem reģionālajiem produktiem un maziem un vidējiem lauksaimniecības uzņēmumiem. Šā iemesla dēļ es balsoju par labu ziņojumam.

Georgios Papastamkos (PPE), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret 3. grozījumu, jo es esmu par labu tirdzniecības standartu atjaunošanai augļu nozarē. Es uzskatu, ka Komisijas lēmums tos atcelt ir nepamatots, lai gan lielākā daļa dalībvalstu un attiecīgās ražošanas nozares pret to iebilst.

ES pamatoti ir visaugstākie lauksaimniecības pārtikas produktu standarti Eiropas patērētāju labā. Vienlaikus stratēģiski svarīga ir kvalitātes politika, jo tā galvenokārt ir pamatā Eiropas lauksaimniecības preču pievienotajai vērtībai pasaules tirgos. Tomēr importēto produktu atbilstība līdzvērtīgas kvalitātes specifikācijām joprojām ir problēma. Ir jāveido katalogs par visu privāto kvalitātes sertifikācijas sistēmu un pamatprincipu tiesiskais regulējums ir jāpieņem ES līmenī, lai nodrošinātu, ka šīs sistēmas darbojas pārredzami.

Es atbalstu visu primāro lauksaimniecības produktu ražošanas vietas marķēšanu. Attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm trīs ES sistēmas attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem, alkoholiskajiem dzērieniem un vīniem ir jāsaņem tādas, kādas tās ir. Ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu pastiprinātai aizsardzībai saskaņā ar divpusējās tirdzniecības nolīgumiem un PTO ir galvenā nozīme.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Attiecībā uz šo ziņojumu es balsoju „par”, jo kvalitātes politikas stiprināšana Eiropas Savienības līmenī ir nozīmīgs stimuls Eiropas lauksaimniecības ražotājiem pastiprināt centienus, lai veicinātu kvalitāti, pārtikas nekaitīgumu un cieņu pret vidi. Es uzskatu, ka šī politika var būtiski uzlabot Eiropas lauksaimniecības pārtikas produkcijas pievienoto vērtību tirgū, kas kļūst arvien globalizētāks.

Taču vienlaikus ir labāk jāinformē iedzīvotāji, izmantojot piemērotas informācijas kampaņas un kampaņas, lai veicinātu citu videi un dzīvniekiem draudzīgu ražošanas metožu brīvprātīgu marķēšanu, piemēram, „kompleksā ražošana”, „ganības”, „kalnu lauksaimniecība”.

Britta Reimers (ALDE), rakstiski. – (DE) Balsojumā par *Scotta* ziņojumu par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku, tika pieņemts 5. grozījums, kas prasa obligātu izcelsmes marķēšanu pārtikas produktiem, kas izgatavoti tikai no vienas sastāvdaļas. Šī prasība ietver daudz vairāk darba un lielākas izmaksas lauksaimniecības nozarei un pārtikas pārstrādes uzņēmumiem, nesniedzot nekādu reālu pievienoto vērtību patērētājiem. Šā iemesla dēļ es balsoju pret šo grozījumu.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par ziņojumu par turpmāko pārtikas kvalitātes politiku. Ļaujiet mums uzreiz uzsvērt pozitīvu punktu tekstā: priekšlikumu izveidot Eiropas logo bioloģiskajai pārtikai. Tā ir gan skaidra patērētāju prasība, gan prasība, kas jāievēro, lai attīstītu iekšējo tirgu.

Es nonāku pie svarīgā jautājuma par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un tradicionālajām īpatnībām. Tās ir būtiskas Eiropas lauksaimniecības nozarei, jo laika gaitā ir izveidojušās privilēģētas saiknes starp produktu un reģionu, ģeogrāfiskās norādes un tradicionālās īpatnības ir cieši saistītas ar tradīcijām un garšas vēsturi. Šā iemesla dēļ tās ir jāaizsargā. Tādēļ es priecājos, ka mēs bijām pret divu jēdzienu ACVN (aizsargāts cilmes vietas nosaukums) un AĢIN (aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde) apvienošanu, kuru bija ierosinājusi Eiropas Komisija. Ir taisnība, ka standartu vienkāršošana pirmajā acu uzmetienā šķiet vēlams samazināta birokrātiskā sloga ziņā, bet tā nedrīkst pazemināt standartus, kurus mūsu Eiropas ražotāji paši ir drosmīgi īstenojuši. Visbeidzot, neaizmirsīsim darbu, kas mums vēl ir jāveic, lai palielinātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību starptautiskā līmenī (jo īpaši izmantojot PTO).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es beidzot nobalsoju par rezolūciju galvenokārt tāpēc, ka mūsu 3. grozījums (attiecībā uz iebildumiem pret standartizācijas noteikumiem augļiem un dārzeņiem) un 5. grozījums (par obligāto izcelsmes vietas marķējumu) tika pieņemti.

Brian Simpson (S&D), rakstiski. – Lai gan mēs esam priecīgi, redzot, ka veselais saprāts ir uzvarējis formu zaudējušos augļus un dārzeņus, Lielbritānijas leiboristu deputātiem tomēr bija bažas saistībā ar *Scotta* kunga ziņojumu un tāpēc viņi balsoja pret to. Mēs esam pret jebkuru mēģinājumu ieviest ES kvalitātes logotipu, kas būs pieejams tikai ES produkcijai, jo tas diskriminē lauksaimniekus no trešām valstīm un nebūs saskaņā ar mūsu attīstības mērķiem. EPLP atbalsta ES mēroga bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu, bet Komisija jau ir informēta par Parlamenta atbalstu tam, un citas ziņojums daļas ir pietiekami svarīgas, lai balsotu pret visu ziņojumu.

Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Eiropas Savienībā jābūt spēcīgai patērētāju aizsardzībai. Patērētājiem ir tiesības saņemt precīzu un skaidru informāciju par preču saturu un izcelsmi un par to, vai tās ir ģenētiski modificētas. Skaidri kopīgi noteikumi rada nosacījumus tirgus funkcionēšanai ar vienādiem nosacījumiem visā ES. Ja tirgus darbojas pareizi, informēti patērētāji ar savu izvēli var virzīt attīstību uz vēl augstāku pārtikas kvalitāti. Tomēr es balsoju pret ziņojumu „Par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku: kāda ir pareizā stratēģija?” (2009/2105 (INI)). Galvenais iemesls ir tas, ka ziņojumā pārkāpj subsidiaritātes principu. Piemēram, ES pienākums nav izveidot „Eiropas zināšanu banku senām receptēm un vēsturiskiem ēdienu gatavošanas paņēmieniem”. Manuprāt, aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ziņojumā ir pārāk uzsvērtas. Ir arī risks izveidot šķēršļus tirdzniecībai ar valstīm ārpus Eiropas Savienības, ja ir šāds spēcīgs uzsvars uz precēm, kas ražotas ES. Izcelsmes marķējums ir svarīgs, bet pati par sevi izcelsme ne vienmēr ir garantija, ka produkts ir augstas kvalitātes.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Mērķis par piemērotu, drošu un augstas kvalitātes pārtiku ir cilvēciska nepieciešamība un darba ņēmēju prasība, ko nevar nodrošināt lauksaimniecības produktu kapitālistiskās ražošanas un tirdzniecības metodes ietvaros. Ziņojumā pausta ES pārtikas produktu ražošanas filozofija, kas vērsta uz pārtikas rūpniecības peļņas palielināšanu, neievērojot iedzīvotāju uztura prasības. Laikā, kad viens miljards cilvēku cieš badu un nabadzība skar plašas sabiedrības masas kapitālistiskajās valstīs, ES izmanto pārtikas standartus kā ieganstu, lai ierobežotu ražošanu, koncentrējot zemi lielos kapitālistu uzņēmumos un izspiežot mazos un nabadzīgos lauksaimniekus no viņu zemēm un lauksaimnieciskās ražošanas. Pārtikas skandālu gadījumi, kuru skaits pēdējos gados ir vairākkārt palielinājies sakarā ar to, ka ES un PTO arvien vairāk uzspiež kapitālistiskos pārtikas ražošanas nosacījumus, nekad netiks efektīvi atrisināti ar administratīvās kontroles pasākumiem; arī ĢMO nevar pastāvēt līdzās parastajiem un bioloģiskajiem pārtikas produktiem. Tikai nodrošinātība ar pārtiku un pārtikas drošība, nekaitīgas, veselīgas, lētas pārtikas nodrošināšana, atbalsts nabadzīgajiem lauksaimniekiem un ražošanas kooperatīvu izveide tautas varas un tautas ekonomikas ietvaros var apmierināt tautas prasības mūsdienās.

Ziņojums: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010).

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Balsošanā par ziņojumu par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību es balsoju par 31. punkta grozījumu, kas aicina iekasēt starptautisku nodokli par finanšu darījumiem. Patiešām, es esmu dziļi pārliecināta, ka nodoklis, pat neliels, par šiem darījumiem ar milzīgām summām nozīmētu to, ka varētu atbrīvoties ievērojamas naudas summas. Tādējādi mēs varētu veltīt vairāk līdzekļu cīņai pret nelaimēm, kas skar mūsu planētu, un mums būtu nepieciešamais finansējums, lai īstenotu Tūkstošgades attīstības mērķus. Tas ir vairāk nekā taisnīguma jautājums, tas ir veselā saprāta jautājums.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es pilnīgi atbalstu šo ziņojumu. Pasaules finanšu un ekonomikas krīze izraisīja lielus traucējumus attīstītajās valstīs, bet tas vēl smagāk ietekmēja jaunās tirgus ekonomikas valstis un jaunattīstības valstis. Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšana pašlaik ir apdraudēta, jo progress, kas šajās valstīs ir panākts pēdējo desmit gadu laikā, ir apstājies. Finanšiālais atbalsts vien nevar nodrošināt ekonomisko attīstību jaunattīstības valstīs. Tāpēc Komisijai būtu jāmudina starptautiskās attīstības sadarbības reforma. Turklāt es uzskatu, ka palīdzība jaunattīstības valstīm, būtu nepārtraukti jāpielāgo šo valstu apstākļiem.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo mums ir jāpalīdz jaunattīstības valstīm, jo īpaši šajā ekonomiski sarežģītajā periodā. Daudzās jaunattīstības valstīs un galvenokārt vismazāk attīstītajās valstīs ir samazinājušies ienākumi no eksporta, un dienvidu reģionu attīstība ir palēninājusies. Ir īpaši svarīgi vienoties par ekonomisko partnerību, lai stiprinātu ES politikas atbilstību par labu attīstībai un cita starpā veicinātu piemērotu darbu, labklājību un darba vietu radīšanu, un nodrošinātu tirdzniecības saistību pienācīgu īstenošanu un piemērotu atbilstošu pārejas periodu šo saistību īstenošanai. Jaunattīstības valstīm nepieciešams atbalsts, lai mazinātu nabadzību un izolāciju, pasākumi, lai veicinātu attīstību, un pasākumi, kas ir būtiski, lai izietu no krīzes. Īstenojot šos pasākumus, Eiropas Savienībai ir jāuzņemas vadība un jārikojas izlēmīgi, un šajā nolūkā visām ES iestādēm ir jāuzņemas lielākas saistības. Mēs nevaram pieļaut, ka krīze aptur progresu, kuru šīs valstis ir panākušas pēdējo desmit gadu laikā stabilas ekonomiskās izaugsmes ziņā, un tādēļ es uzskatu, ka noteikums par lielāku atbalstu attīstībai ir būtisks.

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Mēs neatbalstījām šo priekšlikumu, jo tas nozīmētu par neattīstītās trešās pasaules nožēlojamo stāvokli uzlikt atbildību Eiropas valstīm, nevis pašām šīm valstīm. Turklāt tajā izteiktas cerības par dažādu veidu politiskās un ekonomiskās pasaules pārvaldības izveidi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, kurā aplūkoti galvenie jautājumi saistībā ar ilgtspējīgu attīstību un pakāpenisku Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu integrāciju pasaules ekonomikā.

Globālā sasilsana visvairāk ietekmē jaunattīstības valstis, tāpēc ir svarīgi pastiprināt visus pasākumus, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām, piemēram, par atbilstošu tehnoloģiju nodošanu. Vienlīdz svarīgi ir panākt vienošanos par ES siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, saskaņā ar kuru vismaz 25 % ieņēmumu no oglekļa dioksīda emisiju atļauju izsolēm tiks izmantoti jaunattīstības valstu atbalstam.

Tādiem jautājumiem kā ilgtspējīga attīstība un zaļā izaugsme ir jābūt ES stratēģiskajām prioritātēm. Es aicinu papildināt jaunattīstības valstīm paredzēto finansējumu. Tam ir jābūt ilgtspējīgam vidējā un ilgtermiņā un jānāk no privātā sektora, oglekļa tirgus, kā arī no rūpnieciski attīstīto valstu un ekonomiski spēcīgāko jaunattīstības valstu publiskā sektora.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Postoša ekonomikas un finanšu krīze katastrofāli skar jaunattīstības valstis, kas jau ir cietušas vairākās (pārtikas, enerģētikas, klimata un finanšu) krīzēs. Tiem, kuri neizraisīja šo krīzi, bet kurus tā skar visvairāk, ir steidzami nepieciešama palīdzība. Eiropas Savienībai un attīstītajām valstīm ir jāreaģē ātri, stingri un efektīvi.

Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis izpildītu oficiālās attīstības palīdzības saistības un lai tās nostiprinātu apņēmību sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus. Komisijai un Padomei ir jāveicina arī reforma starptautiskās attīstības sadarbībā, kas ir viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ attīstības atbalsts ir neefektīvs. Es atzinīgi vērtēju uzlabotas aizņēmumu iespējas nabadzīgākajām valstīm, kam ir piekritušas finanšu iestādes. Tomēr ar to nepietiek. Es atbalstu šā ziņojuma aicinājumu nepārtraukti palielināt atbalstu attīstībai.

Harlem Désir (S&D), rakstiski. – (FR) Jau 2007. gada pārtikas krīze smagi skāra jaunattīstības valstis, jo īpaši visnabadzīgākās, un šodien tās pilnā mērā cieš ekonomiskās un sociālās sekas, ko radīja starptautiskā finanšu krīze, kura sākās attīstītajās valstīs. Pēdējās tagad cenšas samazināt atbalstu attīstībai, lai cīnītos ar

savām grūtībām. Jaunattīstības valstis tādējādi maksā dubulti par nepatīkšanām, ko izraisīja neregulētais globālais kapitālisms. Es balsoju par *Guerrero Salom* ziņojumu, kas atgādina Eiropai tās pienākumus un mudina dalībvalstis pilnīgi izpildīt oficiālās attīstības palīdzības saistības, jo īpaši mērķi līdz 2015. gadam sniegt finansējumu 0,7 % no IKP. To pieņemot, Parlaments arī aicina iekasēt starptautisko nodokli par finanšu darījumiem, lai finansētu attīstību, piekļuvi vispārējiem sabiedriskiem labumiem un pielāgošanos klimata pārmaiņām nabadzīgajās valstīs. Tas atbalsta parāda atcelšanu vismazāk attīstītajām valstīm. Visi šie ieteikumi ir būtiski, tuvojoties Tūkstošgades attīstības mērķu pārskatīšanai Apvienoto Nāciju organizācijā septembrī. Eiropas Savienībai ir morāls pienākums bez kavēšanās īstenot šos jaunus starptautiskās solidaritātes instrumentus.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Mums, liberāļiem, ieguldījumi jaunattīstības valstīs ir mūsu sirdij dārgi. Mēs atbalstām jaunus veidus, kā iegūt finansējumu atbalsta saņēmējām valstīm, taču mēs vēlamies skaidri teikt, ka starptautisko nodokli par finanšu darījumiem nevar uzskatīt par risinājumu, kas ļautu mums sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus vai labot globālās nelīdzsvarotības. Ir svarīgi arī atzīmēt, ka šādu nodokli būs iespējams ieviest tikai tad, ja tas būs globāls nodoklis. Mēs tā vietā vēlētos uzsvērt, cik svarīgi ir ES dalībvalstīm ievērot pašreizējās saistības attiecībā uz noteiktajiem atbalsta līmeņiem. Lai veicinātu attīstību un izaugsmi jaunattīstības valstīs, mums vajadzētu veicināt brīvu tirdzniecību un atcelt dažādos ES tiešos un netiešos tirdzniecības šķēršļus.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par labu ziņojumam par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību.

Ir svarīgi uzsvērt, ka, lai gan šo starptautisko krīzi jaunattīstības valstis neizraisīja, krīzes ietekme tajās ir nesamērīgi liela. Eiropas Savienībai kā lielākajai atbalsta sniedzējai jaunattīstības valstīm ir būtiska loma, uzņemoties nepieciešamo vadību pasākumu noteikšanā starptautiskā līmenī, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ja atsaucamies uz pašreizējo finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi, mēs runājam par globālo krīzi, kurā īpaša uzmanība ir jāpievērš jaunattīstības valstīm, kuras ir cietušas šīs krīzes ietekmē gan tieši, gan netieši. Pastāvošos mehānismus palīdzībai nabadzīgākajām valstīm un to iedzīvotājiem — kurus skar galēja nabadzība un posts — ir jāpiemēro tā, lai tie būtu efektīvāki un mērķtiecīgāki. Tie nedrīkst izraisīt atkarību, kas varētu negatīvi ietekmēt izaugsmi, algas un nodarbinātību.

Tāpēc ir jāgarantē, ka attīstības instrumenti un politika ļaus efektīvi attīstīties. Tas prasa saskaņotāku rīcību divpusējā un daudzpusējā līmenī. Jārīkojas saistībā ar humāno palīdzību, sadarbību un attīstību, un šajā jomā, dalībvalstīm, Eiropas Savienībai un starptautiskajām organizācijām ir svarīga nozīme. Tomēr es esmu pret nodokļa par starptautiskiem finanšu darījumiem (Tobina nodokļa) ieviešanu, kas paredzēts, lai palīdzētu finansēt šīs valstis, sakarā ar ietekmi, kāda tam varētu būt uz sabiedrību kopumā.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Apspriežamajā ziņojumā risina ļoti svarīgus jautājumus un izvirza pareizus argumentus, piemēram, par nodokļu oāžu slēgšanu, atsevišķu valstu ārējā parāda atcelšanu, vajadzību pēc pastiprinātiem centieniem attiecībā uz oficiālās attīstības palīdzību un nodokli par finanšu darījumiem.

Tomēr jānorāda dažas negatīvas un pat pretrunīgas iezīmes ziņojumā. Viens piemērs ir arguments par tirdzniecības liberalizāciju atbilstīgi Eiropas Savienības īstenotajiem modeļiem, jo īpaši ar ekonomiskās partnerības nolīgumiem, kurus ES ir mēģinājusi uzspiest Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm. Tā tas ir bijis, lai gan daudzas šīs valstis tos nav atbalstījušas un ir bijuši ziņojumi par to negatīvajām sekām, nemaz nerunājot par nespēju risināt ārējā parāda problēmas tālredzīgākā veidā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Šā Parlamenta teksti dažreiz robežojas ar absurdu, bet man jāsaka, ka *Guerrero Salom* ziņojuma gadījumā jūs esat pārspējuši paši sevi. Es ātrumā neaplūkošu nepieņemamo prasību par pasaules ekonomikas un finanšu pārvaldību un būtisko pretrunu, kas ietver vaimanāšanu par nabadzīgo valstu ārējo atkarību, vienlaikus iesakot viņiem vēl vairāk atvērties pasaules tirdzniecībai. Es arī pārleikšu liekulīgajam nosodījumam, citēju: „Ar to visu globalizācijas kontekstā centās pilnībā atcelt ierobežojumus un noraidīt jebkādas pārvaldes instrumentus no valsts puses.” Tas ir jēdziens, kas bija un būtībā joprojām ir jūsu pašu un ko jūs jau gadiem šeit uzspiežat. Visbeidzot tā visa kronis ir 26. pants, kurā jūs ierosināt ņemt vērā Džordža Sorosa ieteikumus! Tā, kurš visu savu kapitālu ir ieguvis, pateicoties spekulācijām. Tā, kurš, sadarbojoties ar citiem riska ieguldījumu fondiem, slēdz derības par eiro sabrukumu un spekulē ar Grieķijas parādu, lai to izraisītu. Tā, kurš ignorē savas rīcības sociālās un ekonomiskās sekas, lai uzspiestu savu izvēlēto pasaules ekonomiskās kārtību. Tomēr ir taisnība, ka arī jums ir vēlme izveidot vienotu Eiroatlantisko bloku, globālu pārvaldību un globālu valūtu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju mana kolēģa *Guerrero Salom* ziņojumu, lai atgādinātu dalībvalstīm to pienākumu pret attīstības valstīm, ņemot vērā ekonomikas krīzes un klimata pārmaiņu pasaules mēroga izaicinājumus, par kurām tās nav atbildīgas. Eiropai ir stingrāk jāaņem sasniedzamie Tūkstošgades attīstības mērķi; citiem vārdiem sakot, līdz 2015. gadam vismaz 0,7 % no IKP tai jāpiesūta nabadzības apkarošanai jaunattīstības valstīs. Lai sasniegtu šo mērķi, es atbalstīju arī nodokli par finanšu darījumiem, kā arī iespējamās alternatīvas nabadzīgāko valstu parādu dzēšanai. Visbeidzot, pieeja seksuālās un reproduktīvās veselības tiesībām joprojām ir Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas prioritāte, un, pamatojoties uz to, es balsoju par labu šim ziņojumam.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šā teksta nolikums ir ieteikums izveidot parādu moratoriju un dzēst visnabadzīgāko valstu parādu, atbalstīt pārtikas apgādes suverenitāti un apņemšanos ievērot SDO. Tomēr tas nekompensē to, ka šis ziņojums pārliecinoši pārstāv oglekļa tirgus un zaļās izaugsmes noietu un ka tas sludina brīvo tirdzniecību un finanšu pakalpojumu palielināšanu. Šis teksts atbalsta liberālā dogmatisma nepielūdzamo loģiku. Tāpēc tas ir kaitīgs. Es balsoju „pret”.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju pret šo ziņojumu vairāku iemeslu dēļ. Pirmkārt, ātrās balsošanas dēļ plenārsēdē, ko es uzskatīju par galveno balsojumu attiecībā uz 7., 31. un 34. panta grozījumiem. Arī lēmums par tā sauktajām tiesībām uz seksuālo un reproduktīvo veselību. Visbeidzot virzība uz Eiropas nodokļu noteikšanu nākotnē, kam es esmu pilnīgi pret, kā es jau esmu norādījis vairākas reizes, īpaši Parlamenta vēlēšanu kampaņas laikā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Visnopietnākā finanšu un ekonomikas krīze kopš 1930. gadiem ir smagi skārusi Eiropu. Tomēr arī jaunattīstības valstis joti cieš no tās sekām un lielākoties neko nespēj darīt. Beztābīgās spekulācijas, ātras peļņas gūšanas kāre, kas ir pilnīgi nesaistītas ar reālo ekonomiku anglosakšu valstīs, un finanšu sistēma, kas plīst pa vilēm, novedušas pasauli finanšu bezdibeņa malā. Vēl viens krīzes cēlonis ir globalizācijas jēdziens, kas ir pilnīgi atcēlis tās augstāko prioritāti. Eiropas valstis arvien dziļāk grimst parādos, lai atjaunotu savu ekonomiku. Tomēr daudzos gadījumos jaunattīstības valstīm to darīt nav iespējams sliktā finansiālā stāvokļa dēļ. Tāpēc tām ir jādod iespēja efektīvāk aizsargāt savu valsts ekonomiku attiecībā pret importētajām precēm, kuras tiek pārdotas par dempinga cenām un kuras iznīcina vietējo tirgu un vietējo iedzīvotāju iztikas līdzekļus. Mums ir jāsniedz jaunattīstības valstīm iespēja izkļūt no krīzes ar viņu pašu spēkiem. Tradicionālais atbalsts attīstībai lielākoties nav attaisnojis mērķi. Galu galā problēma ir jārisina saknē un jānosaka stingri noteikumi finanšu tirgiem, lai novērstu spekulatīvas darbības un ātri ieviestu nodokli par finanšu darījumiem. Problēma, protams, nekad netiks atrisināta ar tāda veida „pasaules valdību”, kāda ierosināta ziņojumā, kas vēl vairāk atņems varu gan tautai, gan valstīm.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Attīstības komitejas ziņojumā par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību pamatoti norādīts, ka pēdējo divu gadu laikā bijusi nevis viena krīze, bet gan vesela virkne saistītu krīžu. Tā vietā, lai rezultātā samazinātu attīstības atbalstu jaunattīstības valstīm, šajā situācijā tas būtu jāpalielina.

Kopējais mērķis būtu piešķirt 0,56 % no nacionālā kopienākuma attīstības atbalstam 2010. gadā, un 0,7 % 2015. gadā. Papildus pagaidu atbalstam, ir nepieciešami arī pasākumi, kas mainīs pasaules ekonomikas pārvaldības arhitektūru. Tas izskaidro manu atbalstu tūlītējai saistību izpildei pēc G20 sanāksmes Pitsburgā un novirzīt vismaz 5 % no SVF kvotu daļām jaunajām tirgus ekonomikas valstīm un jaunattīstības valstīm un vismaz 3 % Pasaules Bankas balsstiesīgo akciju jaunattīstības un pārejas ekonomikas valstīm.

Šiem pasākumiem vajadzētu būt saistītiem ar prasību izbeigt nodokļu oāzes. Nozīmīgs finanšu sistēmas risinājums, kura ieviešanu arī ir vērts apsvērt, ir tas, kas ir pazīstams kā Tobina nodoklis. Ņemot vērā to, ka Komitejas ziņojumā ietverti visi iepriekš minētie priekšlikumi, es nolēmu balsot par tā pieņemšanu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es priecājos, ka ziņojums tika pieņemts, lai gan ar nelielu vairākumu (ar 283 balsīm par, 278 pret un 15 atturoties), jo īpaši tāpēc, ka daži atsevišķie balsojumi, kurus pieprasīja EPP, lai vājinātu ziņojumu dažos punktos —banku sistēmas aplikšana ar nodokļiem globālam sociālam taisnīgumam, starptautiskais nodoklis par finanšu darījumiem, parādu moratorijs un parādu atcelšana — neizdevās. Visi šie punkti tika pieņemti ar pārliecinošu balsu vairākumu.

Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Šā gada 25. martā es balsoju pret ziņojumu par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību (2009/2150 (INI)), galvenokārt 31. punkta formulējuma dēļ, kas attiecas uz banku sistēmas aplikšanu ar nodokļiem un nodokļa uzlikšanu par starptautiskajiem darījumiem. „Tobina nodokļa” ieviešana būtu saistīta ar nevēlamu blakusparādību risku, kas varētu kaitēt starptautiskajam tirgum, kurš, protams, ir tirgus, kur nabadzīgajām valstīm jāiesaistās,

lai nodrošinātu to ekonomisko attīstību uz taisnīgiem noteikumiem. Manuprāt, nav skaidrs, kā Tobina nodoklis turpmāk bez globālas vienprātības un atbalsta varētu palīdzēt novērst finanšu krīzes.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību, jo šīs valstis ekonomikas un finanšu krīze ir skārusi visvairāk. Ar lielām bažām mēs norādām, ka saskaņā ar aplēsēm, ir gaidāms, ka jaunattīstības valstīs finanšu deficīts 2010. gadā būs vairāk nekā 300 miljardi dolāru un ka augošās budžeta problēmas visneaizsargātākajās valstīs apdraud tādu būtisku jomu darbību kā izglītība, veselība, infrastruktūra un sociālā aizsardzība, kuru vērtība pārsniegs 11,5 miljardus dolāru. Turklāt jaunattīstības valstis vissmagāk ir skārušas arī klimata pārmaiņu sekas. Tādēļ mēs mudinām Komisiju un dalībvalstis atbalstīt visus pasākumus, kuru mērķis ir cīņa ar klimata pārmaiņām un šajā sakarā paātrināta piemērotu tehnoloģiju nodošana jaunattīstības valstīm. Turklāt es balsoju par to, lai dalībvalstis un Komisija ar īpašu uzmanību veicinātu un aizsargātu pienācīgu darbu un pasākumus cīņai pret dzimumu diskrimināciju un bērnu darbu, šajos jautājumos ievērojot Starptautiskās Darba organizācijas ieteikumus, kuras loma būtu jākonsolidē.

Ziņojums: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Pēdējo divu gadu laikā eiro zona ir saskārusies ar liela mēroga ekonomikas krīzi. ECB politikas saskaņotība un konsekventie, bet atbilstošie pasākumi ir nodrošinājuši, ka krīzes ietekme eiro zonā ir samazināta līdz minimumam. Izņēmums ir Grieķija, jo parādījās sistēmiskas kļūdas, kas laika gaitā bija sarežģījušas situāciju un tika slēptas. Ekonomikas krīzes ietekme ir ievērojami smagāk jūtama ārpus ES eiro zonas. Piemērs ir Rumānija, kur, lai gan pašreiz tiek veikti atbilstoši ekonomikas pasākumi, krīzes ietekme ir ievērojama. Tās ietekme būtu bijusi daudz mazāka, ja būtu fiskālā atbildība un 2009. — pirmo krīzes gadu Rumānija nebūtu sākusi ar 5,4 % budžeta deficītu laikā, kad tikai vienu gadu iepriekš tā ziņoja par ekonomikas izaugsmi. Ja eiro zonas valstis jau ir ziņojušas par ekonomikas stabilizāciju pēdējo sešu mēnešu laikā, ekonomikas atveseļošanās pazīmes, lai gan diezgan pieticīgas, Rumānijā ir redzamas tikai tagad. Tomēr tās nevar būt noturīgas bez budžeta deficīta krasas samazināšanas, kas ir nepieciešama, lai mēs beidzot nenonāktu tādā pašā situācijā kā Grieķija. Nekavējoties jāizmanto sodu piemērošanas mehānismi dalībvalstīm būtisku makroekonomisko rādītāju neatbilstības gadījumā.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret ECB ziņojumu par 2008. gadu. Kopš 2008. gada ECB ir nodrošinājusi likviditāti tirdzniecības bankām, tomēr nenosakot īpašus un stingrus noteikumus un kritērijus attiecībā uz to, kur šī papildu likviditāte ir jāizmanto. Tā rezultātā ir samazinājušies aizdevumi maziem un vidējiem uzņēmumiem un patērētājiem, bet paredzētā patērētāju aizņēmuma procentu likmju samazināšana nav notikusi. Vienlaikus ECB ir vēlreiz pierādījusi, ka tā nespēj izbeigt tirdzniecības banku ģirgāšanos, kuras no ECB aizņem ar likmi 1 %, bet valstīm aizdod ar daudz augstākām procentu likmēm. Ir jāatzīst, ka centrālo banku neatkarība nebija pareizā izvēle ne no demokrātiskas un politiskas kontroles viedokļa, ne ekonomiskās efektivitātes viedokļa. Mums tagad ir nepieciešams ne tikai stingrs finanšu nozares regulējums, bet arī tās lieluma un nozīmes ierobežojums attiecībā uz reālo ekonomiku.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tam, kā Eiropas Centrālā banka ir ieviesusi pasākumus, reaģējot uz pašreizējo ekonomikas, finanšu un sociālo krīzi, ir bijusi būtiska nozīme, jo īpaši izmantojot pasākumus, kas ir ļāvuši dalībvalstīm cita starpā saglabāt likviditāti, izsniegt kredītus uzņēmumiem un samazināt procentu likmes.

Tāpēc es uzskatu, ka izejas stratēģijās ir jāparedz atbrīvojumi, lai nodrošinātu patiesu stabilitāti finanšu tirgos, vai jācieš, ka pastiprinātā versijā atgriežas krīzes sekas, kuras mēs jau esam pieredzējuši, bet kuru ietekme ir mīkstināta ar šiem pasākumiem. Turklāt es uzskatu, ka mums vajadzētu pārdomāt Stabilitātes un izaugsmes pakta pielāgošanu. Tās nolūks būtu vērst to elastīgāku un pielāgot tādām ārkārtas situācijām, kādu mēs pašlaik piedzīvojam.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kā mēs zinām, Eiropas Centrālās bankas (ECB) lēmumi daļēji ir vainojami krīzē, kuru mēs piedzīvojam. Interesanti norādīt, ka ziņojumā neatturas kritizēt ECB darbības. Tas, protams, ir gadījumā, kad norāda, ka ECB tāpat kā SVF un citām starptautiskām institūcijām savās prognozēs neizdevās paredzēt to, cik smags būs ekonomikas kritums 2008. gadā. Tāpat arī, kad „norāda, ka ECB procentu likmju samazinājums bija mazāks nekā tas, ko veica citas centrālās bankas, tostarp ASV Federālo rezervju sistēma un Apvienotās Karalistes Anglijas Banka, kā arī salīdzinājumā ar to, ko daudzi ekonomikas analītiķi tolaik sagaidāja”.

Tomēr ziņojumā turpina aizstāvēt ECB un tās vadlīnijas, pat nonākot lielās pretrunās. Tieši tāpēc mēs balsojam pret to. Tomēr ir arī citi aspekti, kurus nepieciešams apsvērt, jo īpaši, kad tajā „pauž vilšanos, ka ECB

nodrošinātā papildu likviditāte nepietiekami novērsa kredītresursu trūkumu, ar ko saskārās ekonomika, it īpaši mazie un vidējie uzņēmumi, bet to izmantoja dažas bankas, lai uzlabotu peļņas rādītājus un segtu zaudējumus”.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Eiropas Centrālās bankas sveikšana par tās darbību 2008. gadā ir piespiedu pasākums, kurā es atsakos piedalīties. Banka neredzēja, ka tuvojas liela krīze, un tā nebija spīdoša, nosakot regulējumu, kas ir tālu no ideāla. Es nedomāju, ka no šīs krīzes ir gūta kāda mācība: mēs joprojām uzticamies saujiņai anglosakšu reitingu aģentūru, kas šodien spēj novērtēt valstis ne vairāk, kā vakar spēja novērtēt bankas un toksiskos finanšu produktus. Mēs arī turpmāk vēlamies „pārliecināt” pilnīgi neracionālos tirgus, kuri palielina jaunprātīgās spekulācijas pret valsti, kad mums būtu jānovērš šīs spekulācijas, atsakoties no monetārās ortodoksijas. „Valsts finanšu dzīvotspējas” vārdā, bet kaitējot atlabšanas iespējām un mājāsaimniecību pirkspējai, mēs gatavojamies ātri atgriezties pie tās pašas politikas, kas veicināja krīzi. Galvenais, ka mēs nedarām neko konkrētu, lai mainītu sistēmu. Likumdošana, kuru jūs it kā uzskatāt par steidzamu, lai maldinātu atzinumu, ir atlikta līdz brīdim, kad beigsies delikātais vēlēšanu laiks *Brown* kungam un *Merkel* kundzei. Tā ir kļūda: viņu iespējamie aizstājēji būs tikpat „pasaulei atbilstoši” kā viņi.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Nav daudz ko teikt par šo ziņojumu, kas nav pašizskaidrojošs. Ir skaidrs, ka vairāk nekā jebkurā citā laikā finanšu iestādēm ir jāietur pauze un jāpārvērtē sava pieeja. Pēdējo divu nedēļu laikā divi bijušie augsta ranga ierēdņi Īrijas lielākajā bankā tika arestēti rītausmas reidos. Tas ir dramatisks paziņojums par atbildīgas un morāli stipras finanšu vadības nepieciešamību. Ir tikai viena lieta, ko es gribētu atzīmēt, un tā ir lielāka nepieciešamība pēc pārredzamības mūsu finanšu iestādēs, vai tas būtu reģionālā, valsts vai ES līmenī. Šis ziņojums aicina nodrošināt lielāku pārredzamību, ko, esmu pārliecināta, vairākums deputātu atbalstīs.

Arlene McCarthy (S&D), rakstiski. – Es un mani kolēģi no Leiboristu partijas pilnībā atbalstām referenta *Edward Scicluna* darbu. Es īpaši pievēršu uzmanību viņa ziņojumā uzsvērtajai ekonomiskās izaugsmes nozīmei, kas ir labākais līdzeklis, lai novērstu pārmērīgu deficītu. Tā ir skaidra atbilde tiem, kuri ir pret nepamatotu koncentrēšanos uz īstermiņa izdevumu apgriešanu, kas faktiski var apdraudēt ilgtermiņa izaugsmi. Tuvākajos gados, ekonomikai atveseļojoties no finanšu krīzes sekām, deficīts ir nepārtraukti jāsamazina, bet izeja no krīzes ar izaugsmi ir vienīgais efektīvais risinājums, lai nodrošinātu ilglaicīgu fiskālo ilgtspējību un aizsargātu iedzīvotājus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsošu pret šo ziņojumu, kas akli veicina neoliberālu loģiku, kas ir atbildīga par ekonomikas, sociālo un vides krīzi, kuras sekas mēs visi ciešam. Ierosinātais teksts ir ne tikai ļoti dogmatisks, bet arī parāda nicinājumu pret tautām, jo īpaši pret grieķu tautu. Kā Parlaments var balsot par tekstu, kas ir tik apkaunojošs, ka apšaubā Grieķijas pievienošanos eiro zonai, ņemot vērā budžeta deficītu, ko izraisa politika, kuru tas atbalsta? Skaidrs, ka šī Eiropa ir vēl viens tautas ienaidnieks.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Nopietnā ekonomikas krīze, kuru visa pasaule cieš vienlaicīgi, ir ļoti asi jūtama ES. Eiropas Centrālās bankas reakcija uz šo krīzi bija efektīva, lai gan dažreiz tā kļūdījās, rīkojoties novēloti vai bez pašpārliecības, jo īpaši procentu likmju samazināšanas politikā, kas Apvienotajā Karalistē un ASV Federālo rezervju sistēmā bija radikālāka un efektīvāka.

Mums ir jāgūst zināšanas no pieļautajām kļūdām, lai varētu izvairīties no tām nākotnē. Jāuzsver, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā ECB kļūst par ES iestādi. Tas nozīmē Eiropas Parlamenta kompetences palielināšanos, jo šis Parlaments ir kļuvis par iestādi, ar kuru ECB tagad atskaitīsies Eiropas sabiedrībai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Tāpat kā lielākā daļa šajā Parlamentā es balsoju par šo ziņojumu. Temats nebija pretrunīgs, un plenārsēdes laikā nebija grozījumu, kas varētu mainīt ziņojuma saturu.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) ECB 2008. gada pārskats labi atspoguļo krīzes iemeslus un apstākļus. 2008. gadā, kad sākās vairākos gadu desmitos lielākās ekonomikas krīzes akūtā fāze, tika noteikti veidi, kādos pasaules un Eiropas ekonomika varētu attīstīties ilgstošā periodā.

Eiropas Centrālajai bankai pēdējie divi gadi bez šaubām bija visgrūtākais periods tās vēsturē. ECB bija jāaaptur krīze, kas bija smagi skārusi Eiropas ekonomiku. Augošais budžeta deficīts dalībvalstīs līdz ar pieaugošo parādu ir krīzes galvenās makroekonomiskās sekas. Saskaņā ar līgumu ECB galvenokārt ir atbildīga par „cenu stabilitāti”, kas nozīmē zemu inflāciju. Vai ECB ir izpildījusi savu pienākumu? Ir grūti atbildēt pārliecināti. Ir taisnība, ka pašreizējais inflācijas līmenis ir zemāks par maksimālo apjomu, ko noteikusi ECB, taču jānorāda, ka krīzes pirmajos mēnešos tas sasniedza augstāko līmeni, kāds eiro zonā jebkad ir bijis, bet vēlāk pēkšņi, samazinājās.

Tomēr, manuprāt, šī nestabilitāte izskaidrojama ar krīzes izraisīto pārsteigumu. No 2008. gada oktobra ECB monetāro politiku var raksturot kā aktīvu un elastīgu. ECB pieņēma atšķirīgu krīzes stratēģiju nekā citas vadošās centrālās bankas visā pasaulē. Mēs joprojām gaidām šo pasākumu rezultātus. Eiropa iziet no krīzes, bet situācija joprojām ir neskaidra. Vai ECB ir gatava citas krīzes iespējai, kuru saskata daži ekonomisti?

Peter Skinner (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo mana kolēģa *Edward Scicluna* ziņojumu, kas ir iesniedzis pārdomātu viedokli un patiešām strādājis, lai rezolūcija tiktu pieņemta tikai vienā balsojumā. Šajā sakarā daudz kam ir jābūt kompromisa veidā un tam ir tendence maskēt atšķirības, kuras arī pastāv. Es esmu īpaši nobažījies, ka, laikā, kad jautājumi tiek uzdoti par Federālo rezervju bankas lomu ASV, līdzīgu asu jautājumu trūkst mūsu debatēs par ECB. Īpaši bažas rada mikrouzraudzības atbilstība un tas, vai ECB līdz ar tās lomu nesenaajā krīzē ir automātiski kvalificēta iesaistīties šajā darbā tieši, vai tā veiks to ar nopietnu reputācijas risku.

12. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

13. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

14. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

15. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants) (sk. protokolu)

16. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)

17. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

18. Sesijas pārtraukšana

(Sēdi slēdza plkst. 12.55)